ECHO

OF

SPOKEN MODERN

GREEK

GIEGLER'S

ECHOES OF MODERN LANGUAGES.

The object of these books is to familiarize the learner with the *spoken* or *colloquial* language of a people by means of conversations such as they really occur.

Their authors are highly accomplished natives living in the respective countries. They have contrived not only to give the genuine idiom, but also to faithfully picture the life and manners of the nation they represent.

Such books are the most direct means to that much desired fluency which is one of the main charms of modern language studies.

A Suggestion on the Manner in which these books may be used in Schools and Classes.

The Master distinctly and slowly reads out part of a chapter to his class, repeating it as often as he may deem necessary, the pupils' books being shut in the mean time.

The English signification of all words not known, or not easily inferred from the context, is supplied by him, the complete translation being done *vivâ voce* by the class under due control.

The Master then once more reads the paragraph, or gets one of the better pupils to read it. Others follow reading and translating. When the Master has made sure that the pupils thoroughly understand the single expressions, he (the books now being open) questions the learners on what they have been reading. The answers must be given in *sentences*, never by a mere affirmative or negative particle.

This having been done the books are shut, and the piece in question is repeated first by the bolder, and later on by the more diffident amongst the pupils. Hereupon writing may be begun in the form of answers to questions put by the Master. Next lesson the piece is done over again.

As a matter of course, a good and correct pronunciation ought to be insisted on, together with the proper native ring in the modulation of the voice. It will also prove a good plan to distribute the different parts of the persons introduced in the text of the Echoes among different pupils, and to get them to rehearse what they have learnt by heart. Dictations from the book will also be found very useful.

(The above methods are recommended by Professors Vietor of Marburg, and Storm of Christiania Universities.)

* * *

'These French and German dialogues *(second parts)* are intended to familiarize the English student with the modern tongues as they are actually spoken by the different nations. This aim is well carried out. . . . These dialogues of the *living* are useful.' — JOURNAL OF EDUCATION.

'Based on sound principles.' — MORNING POST.

'Man findet *(in Hamann's German Echo)* eine Fülle von Material. Die Sprache vermeidet den Kothurn sowohl wie das Triviale.' — ARCHIV FÜR DAS STUDIUM DER NEUEREN SPRACHEN.

* * *

The Scholastic Reviews and Periodicals of Germany have most favourably received and recommended the 'Echoes'.

In *Germany*, *France*, *Italy*, *Denmark*, and *Norway*, the 'Echoes' are great favourites, having been adopted by classical and technical schools and colleges.

List of

Giegler's Echoes of Modern Languages.

8vo.

1) For Englishmen.

German. First Part. Children's Talk by Rud. Nawrocki. 51 pages Text, boards, 6 d. Second Part. By Dr. Albert Hamann, Professor, Berlin; Honorary M. A. Oxford; Late Taylorian Teacher of German in Oxford University. With a German-English Vocabulary by Rev. A. L. Becker, Member of the Philological Society of London. 194 pages, cloth, 2 s. 6 d.

French. By R. Foulché-Delbosc, Professeur à l'Ecole des Hautes Etudes Commerciales de Paris. First Part. Children's Talk. 48 pages Text, boards, 6 d. Second Part. With a French-English Vocabulary by Rev. A. L. Becker. 182 pages, and with a map of Paris, cloth, 2 s. 6 d.

Italian. By Antonio Labriola, Professor in the University of Rome. With an Italian-English Vocabulary by Director Dr. H. Baumann, Brighton. 180 pages, cloth, 3 s.

Spanish. By Dr. Ub. Fuentes, Madrid. 112 pages Text, cloth, 2 s. With a Spanish-French Vocabulary, boards, 3 s.

Dutch. By F. W. Oostveen, Leiden. 103 pages Text, cloth, 2 s.

Swedish. By Dr. A. Svensson, Stockholm. 91 pages Text, cloth, 2 s.

Danish. By Carl Michelsen, Kjövenhavn. 104 pages Text, cloth, 2 s.

Roumanian. By Dr. G. Oprescu, Bucuresci. 96 pages Text, cloth, 2 s.

Russian. By Sergius Morawsky, Professor at the third Cadets' College, Moscow. 120 pages accentuated Text, cloth, 2 s. 6 d. (Introduced at the Royal Militairy Academy, Berlin.)

Modern Greek. By Dr. A. N. Jannaris, Athens. 96 pages Text, cloth, 2 s. With a Modern Greek-French Vocabulary, boards, 3 s.

D. NUTT, 270 Strand, W.C.

2) For Germans.

Neugriechisch. Mit Spezialwörterbuch.
Englisch. Erster Teil. Children's Talk, mit Übersetzung.
do. Zweiter Teil. Glimpses of London, mit Wörterbuch.
Niederländisch. Mit Spezialwörterbuch.
Dänisch. Mit Spezialwörterbuch.
Schwedisch. Mit Spezialwörterbuch.
Französisch. Erster Teil. Conversations enfantines.
do. Zweiter Teil. Causeries parisiennes.
Italienisch. Mit Spezialwörterbuch.
Spanisch. Mit Spezialwörterbuch.
Rumänisch. Mit Spezialwörterbuch.
Russisch. Mit Spezialwörterbuch.
Ungarisch. Mit Spezialwörterbuch.

3) For Frenchmen.

Allemand 2 Tomes, **Anglais** 2 Tomes, **Italien, Espagnol, Néerlandais, Grec moderne, Roumain** et **Russe.**

4) For Italians.

Tedesco, due parti.
Francese, due parti.

5) For Danes.

Tysk, to Dele.
Engelsk, to Dele.
Fransk, to Dele.

Echo der deutschen Umgangssprache. Von Professor Dr Albert Hamann, Berlin.

Nach Tische.

Ist Ihnen etwas Kompott gefällig? Sie wissen, die eingemachten Früchte sind der Stolz der deutschen Hausfrau.

Welche Auswahl! Kirschen, Pflaumen, Aprikosen, Birnen, Preißelbeeren! Da heißt es: Wer die Wahl hat, hat die Qual. Nun, ich werde mein Möglichstes thun.

Welches sind wohl die Hauptgerichte der englischen Küche, Herr Brückmann?

Eine saftige Hammelkeule, ein guter Rinderbraten, ein Beefsteak, Hammelsrippchen auf dem Roste gebraten, ein Pudding, eine Obstpastete und vortrefflicher Käse — das sind die Gerichte, die man mit Sicherheit überall in einfacher, aber schmackhafter Zubereitung finden kann. Lieblingsgerichte sind ferner Huhn mit Schinken oder Zunge, Schweinsbraten mit Apfelmus, Putenbraten mit einer würzigen Fleischfarce, im Frühling Lammsbraten mit Pfeffermünzsauce.

Sie erwähnen nicht den Kalbsbraten, den man in deutschen Familien so hoch schätzt.

Mit gutem Grunde; das englische Kalbfleisch ist etwas fade und steht dem deutschen ebenso sehr nach, als das englische Hammelfleisch dem deutschen überlegen ist.

Doch hier kommt der Champagner! Wie lustig der Pfropfen knallt, und wie der Wein im Glase schäumt und perlt!

Nun, Herr Brückmann, einen Toast!

Es lebe die alte Heimat!

Etwas süße Speise gefällig?

Was ist das?

Ein sehr harmloser Reispudding mit einer Weinschaumsauce. Wenn Sie etwas Kaltes vorziehen, hier sind Erdbeertörtchen mit Schlagsahne.

Hoffentlich sind wir nun fertig?

Es kommt noch etwas Butter und Käse mit Schwarzbrot und Pumpernickel samt einigen Radieschen.

Gnädige Frau, Sie haben mich köstlich bewirtet, und ich

Écho du Français parlé. Par R. Foulché-Delbosc, Professeur à l'École des Hautes Études Commerciales de Paris.

Le Bois de Boulogne.

Eh bien, cher ami, vous n'êtes pas encore habillé? Je suis exact, comme vous voyez; l'horloge vient de sonner midi.

Je vous demande pardon d'être un peu en retard. M'étant couché à une heure du matin, je ne me suis pas levé très tôt et je me suis fait servir à déjeuner dans ma chambre. Voici quelques journaux pour vous distraire pendant que je terminerai ma toilette. — Quel temps fait-il?

Il fait du vent, ce qui a séché les pavés un peu trop arrosés ces jours-ci. Malgré cela il n'y a pas trop de poussière et notre promenade pourra s'effectuer comme nous l'avions projeté.

Comment nous rendrons-nous au Bois de Boulogne?

Il y a plusieurs moyens de locomotion: le chemin de fer, le tramway ou l'omnibus; mais, comme c'est aujourd'hui dimanche, je vous engage à ne pas choisir entre eux, car il y aura foule partout; il sera préférable de nous faire conduire en fiacre à une des portes du bois.

Je suis à vos ordres; mon chapeau et ma canne et me voici prêt. Tâchons de trouver tout de suite un brave cocher qui veuille bien nous prendre dans sa voiture; Tenez, celui-ci paraît attendre la clientèle. En effet; donnez lui les indications sur la route à suivre!

Cocher, au bois, par l'avenue des Champs-Élysées!

C'est la première fois que je vais de ce côté du boulevard. Ordinairement, nous prenons à gauche en sortant de la Chaussée d'Antin.

Cela vous promet quelques nouvelles surprises. Voici d'abord l'Opéra qui vaut bien un coup d'œil, et l'avenue de l'Opéra, à votre gauche.

La voiture va trop vite, j'ai à peine le temps de regarder. Nous sommes sur le boulevard des Capucines,

Eco dell' Italiano parlato. Di Antonio Labriola, Professore all' università di Roma.

Il Maéstro d' Italiano.

Ai suoi órdini, signora.

Le chiedo scusa d' averla incomodata.

Il conte N..., nel dirmi che passassi da lei, mi ha già informato del desidério suo.

Ho bisogno di affidarle due miéi figliuóli, perchè gli istruisca nella língua italiana, con un corso ordinato di lezioni.

Sono in casa? A'bbia la bontà di farli venire, perchè io gl' interroghi un po'.

Vorrebbe fare come un píccolo esame? Li chiamerò. Ma prima che véngano, e che lei possa esaminarli, desídero di discórrerle un po' dei loro stúdii. Giova che sáppia precisamente, che cosa occorra per métterli in grado d' inténdere e di parlare la língua italiana.

Di che età sono?

Il primo ha quíndici anni compiuti, e il secondo entrerà nel quattordicésimo di quì a pochi giorni.

Hanno frequentato le scuole?

Mai. Noi siamo vissuti sempre in modo, che il mandarli a scuola ci riusciva poco meno che impossíbile. Ora quì, ora lì: abbiamo cambiato assái spesso di residenza. E se pure ci siám fermati qualche volta in una città, la dimora non corrispondeva mai al giro dei corsi scolástici.

Han forse tenuto in casa un precettore?

Una governante, ma quando éran bambini. E poi s' è fatto alla méglio, con dei maestri presi quà e là nelle diverse città.

Abbiamo seguita approssimativamente la tráccia d' un programma, cercando di adattarvi alla méglio le várie lezioni. Lei sa bene quanto sia cosa diffícile l' istruzione, se manca la disciplina scolástica, e quella spécie di salutare timore che viene dagli esami.

Ἠχὼ Ἀθηνῶν

ἤτοι

Ἐγχειρίδιον τῆς λαλουμένης Ἑλληνικῆς γλώσσης

ὑπὸ

Α. Ν. Γιάνναρη,
Δ. Φ. Καθηγητοῦ.

ECHO

of Spoken Modern Greek

by

Dr. A. N. Jannaris, Professor,
Athens.

LEIPZIG
Rud. Giegler.

I.

Ἐξημέρωσε, σήκω ’πάνω. Νυστάζω ἀκόμη. Εἶσαι ὀκνηρός· σήκω γρήγορα νὰ ντυθῇς, νὰ κάμῃς καὶ τὴν προσευχήν σου. Ἑτοιμάσθηκες; ἔλα κάτω. Εἶνε ψύχρα. Μὲ τὸν καφφὲν θὰ ζεσταθῇς. Νὰ κι’ ὁ πατέρας σου μ’ ἕνα κύριον. Καλημέρα, πατέρα! Καλημέρα, παιδάκι μου· δὲν χαιρετᾷς τὸν κύριον; ἔλα, μὴν εἶσαι παράξενος· νὰ ἦσαι εὐγενής. — Τὸ πρόγευμα εἶνε ἕτοιμον· πήγαινε νὰ φωνάξῃς τὴν μητέρα σου. Νά την· ἐγὼ θὰ καθίσω ἐκεῖ. Εἶνε τῆς ἀδελφῆς σου ἡ θέσις. Τί πεῖνα ποῦ ἔχω! Κ’ ἐγὼ τὸ ἴδιο. Ποῦ εἶνε τὸ ψωμί; Δός μου νὰ κόψω ὀλίγον. Ὁ δικός μου καφφὲς δὲν ἔχει ἀρκετὴ ζάχαρι. Καὶ τὸ γάλα φαίνεται νερωμένο. Μιχαλάκη, μὴν ἀκκουμβᾷς ἐπάνω ’ς τὸ τραπέζι. Ἔφαγες κιόλα τὸ ψωμάκι σου; Ναί, μητέρα, θέλω ἄλλο ἕνα. Ποιὸς θέλει ἄλλο καφφέ; Ἡ καφφετιέρα εἶνε γεμάτη ὡς τὰ χείλια. Δός μου τὸ φλυτζάνι τῆς ἀδελφῆς σου. Μαριγώ, θέλεις περισσότερο γάλα; Νὰ τὴ ζαχαριέρα. — Κτυπᾷ ἡ πόρτα. Θὰ εἶνε ὁ Μανώλης καὶ θά με ζητᾷ νὰ πᾶμε ’ς τὸ σχολεῖον. Ἐσηκώθηκα πολὺ πρωὶ σήμερον· μόλις ἐξημέρωνε καὶ ἐντύθηκα ’ς τὰ σκοτεινά. Εἶνε καλὸν νὰ ’νε κανεὶς πρωινός. — Σοῦ ἔφερα ἕνα βιβλιαράκι χρήσιμον. Σ’ εὐχαριστῶ, θεῖέ μου. Σ’ ἀρέσει; Εἶνε πολὺ ὡραῖον. Πρέπει ὅμως νὰ διαβάζῃς κάθε ἡμέρα ὀλίγον. Θέλω νά το δείξω εἰς τὴν ἀδελφήν μου. Ἔλαβα ἕνα νέον βιβλίον. Ποιὸς σοῦ το ἔδωκε; Ὁ θεῖός μας Π. Γειὰ νά το ἰδῶ. Κύταξε μήν το λερώσῃς· ἔχει καὶ εἰκόνας, καὶ τί ὡραίαις ποῦ εἶνε!

II.

Θὰ πᾶμε νὰ κάμωμε μιὰ ἐπίσκεψι τῆς κυρίας Θ., κ' ἔπειτα θὰ πᾶμε εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. Ἔρχεσαι μαζί μας; Εὐχαρίστως, θεῖέ μου. Μὰ ζήτησε τὴν ἄδειαν ἀπὸ τὴν μητέρα σου. Θέλετε νά τον πάρετε ἔξω; τί θά τον κάμετε ὅλην τὴν ἡμέραν; Θά σας γίνῃ βάρος. Ὄχι δά, θὰ παίζῃ μὲ τὰς ἐξαδέλφας του. Καὶ ποιός θά τον φέρῃ ὀπίσω τό βράδυ; Θὰ ἔλθω μόνος μου, μητέρα. Μὲ συγχωρεῖς, γιέ μου, εἶσαι πολὺ μικρὸς γιὰ νὰ βγαίνῃς μόνος. Θά τον στείλω ἐγὼ 'πίσω μὲ τὸν ὑπηρέτην. Ἀλλά, σᾶς παρακαλῶ, μὴν ἀργήσετε νά τον στείλετε. Μήπως δὲν εἶνε ἡ μητέρα σου μέσα; Μάλιστα, εἶν' ἐπάνω 'ς τὸ δωμάτιόν της. Γιωργάκη, πήγαινε νὰ φωνάξῃς τὴ μαμμᾶ. Ἔρχεται ἀμέσως. Θὰ πᾶμε 'ς τὴν μουσικὴν τὸ ἀπόγευμα. Εἶσαι φίλη τῆς μουσικῆς; Ναί, τὴν ἀγαπῶ πολύ. Παίζεις καὶ κανένα ὄργανον; ὀλίγον πιάνο. Ὅταν μεγαλώσω, θὰ μάθω καὶ ὀλίγην κιθάραν. — Σήμερον εἶνε τὰ γενέθλιά μου. Καὶ πόσων ἐτῶν εἶσαι; Ἐτελείωσα τὰ ὀκτὼ καὶ μπαίνω 'ς τὰ ἐννέα. Εἶμαι ὁ μεγαλείτερος· ἡ ἀδελφή μου εἶνε μόνον ἓξ ἐτῶν. Θὰ ἔχωμεν γρήγορα καὶ τὴν ἑορτὴν τῆς μαμμᾶς καὶ δὲν θὰ ἔχωμεν μάθημα ὅλην τὴν ἡμέραν· ἴσως νὰ χορέψωμε καὶ τὸ βράδυ· νὰ ἔλθῃς καὶ σὺ χωρὶς ἄλλο. — Δὲν εἶνε κανεὶς μέσα; Ὄχι, κύριε, ὅλοι λείπουν· μόνον ἡ Ἑλένη εἶν' ἐπάνω μὲ τὴν παραμάνα. Θ' ἀνεβῶ νά την 'δῶ. Καλημέρα, Ἑλενίτσα· τί κάνεις αὐτοῦ; Ῥάβω ἕνα φορεματάκι γιὰ τὴν κοῦκλάν μου. Ὁ Κωστῆς μανθάνει τώρα νὰ διαβάζῃ· συλλαβίζει κιόλα ὀλίγον. Καὶ σύ; Ἐγὼ διαβάζω μὲ ὅλην τὴν εὐκολίαν. — Τί μῖμος ποῦ εἶνε αὐτὸ τὸ κορίτσι! Τὸ παληοκόριτσο περιπαίζει ὅλον τὸν κόσμον.

III.

Χθὲς βράδυ ἤμουν εἰς τῆς κ. Μ· μὲ ἠρώτα τί γίνεσαι. Πραγματικῶς, τῆς χρεωστῶ μίαν ἐπίσκεψιν. Τί ἔξυπνο ποῦ εἶνε τὸ κοριτσάκι της! Ὁμιλεῖ σὰν κυροῦλα. Μανθάνει

τώρα καὶ Ἀγγλικά. Εἶνε πολὺ προχωρημένη διὰ τὴν ἡλικίαν της. Φαίνεται πῶς ὅλοι οἱ δασκάλοι της εἶνε εὐχαριστημένοι μαζί της. — Αὔριον λέγω νὰ πᾶμε ᾽ς τὴν Κολοκυθοῦ μὲ τὰ παιδιά. Δὲν εἶνε ὀλίγον μακρυά; Θὰ πᾶμε μὲ τὸ ἀμάξι καὶ θὰ γυρίσωμε πεζοί. Ἔλα νά σε μάθω νὰ διαβάζῃς. Ὁμίλει δυνατώτερα· δὲν ἀκούω. Δὲν ἠμπορῶ νὰ διαβάσω αὐτὴν τὴν λέξιν. Συλλάβισέ την. Τώρα ἔχω γράψιμον. — Τί ζητεῖς; Ἔχασα τὸ τετράδιόν μου. Ἐδῶ εἶνε ἕνα. Εἶνε τῆς Μαρίας. Δῶσέ μου τὴν πένα σου νά την καθαρίσω. Μοῦ χαρακώνῃς, σὲ παρακαλῶ; Τραβήξου ὀλίγον. — Σήμερον δὲν εἶμαι καλά· ἔχω κεφαλόπονον. Πήγαινε ᾽ς τὸν κῆπον ν᾽ ἀναπνεύσῃς ὀλίγον καθαρὸν ἀέρα. Βάλε τὸ καπέλλο σου. Δὲν εἶνε ἥλιος. — Εἶσαι τώρα καλλίτερα; Ναί, ἔκαμα ὄρεξιν. Ἀργυρώ, τί κάνεις αὐτοῦ; δὲν ἐργάζεσαι; Καὶ τί σε μέλει; Δὲν εἶνε δουλειά σου. — Λοιπὸν θὰ ἡσυχάσῃς, Νῖκο; θά το ᾽πῶ ᾽ς τὴ μητέρα σου. Ἡσύχασε λοιπόν, μὴν πειράζῃς τὴν ἀδελφήν σου. Αὔριον θὰ πάγω εἰς τῆς θείας νὰ περάσω ὅλην τὴν ἡμέραν. Τόσῳ καλλίτερα, θὰ ἡσυχάσωμεν. — Ἡ κυρία Κ. εἶνε μέσα; Μάλιστα, κυρία· ὁρίστα μέσα. Κυρία, σᾶς ζητοῦν. Ποιὸς εἶνε; ἔρχομαι ἀμέσως. Μιὰ κυρία καί την ἔβαλα ᾽ς τὴ σάλα. Ἔχεις ἀναμμένη τὴ φωτιά; — Μὲ συγχωρεῖτε ποῦ σας ἠνώχλησα. Χωρατεύετε; Ἐγὼ χαίρω πολὺ ποῦ σας βλέπω. Καθίσατε, παρακαλῶ.

IV.

Ἀπὸ πότε ἐγυρίσατε; Ἀπὸ τὴν περασμένην ἑβδομάδα· τί ὡραῖο ποῦ εἶνε τὸ ταξεῖδι! Σᾶς ἤρεσε, φαίνεται. Παραπολύ. Ἐμείναμε δέκα πέντε ἡμέρας εἰς τὴν Κέρκυραν καὶ ὀκτὼ εἰς τὰς Πάτρας. Καὶ δέν σας ἐκούρασε τὸ ταξεῖδι; Ἀπ᾽ ἐναντίας· ἡ μαμμᾶ ὑποφέρει ὀλίγον εἰς τὴν θάλασσαν· ἀλλ᾽ ἐγὼ εὐχαριστοῦμαι πολύ. Τί βιβλίον εἶνε αὐτό; Εἶνε ὡραῖο μυθιστόρημα ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ· ἂν θέλετε σᾶς το δανείζω. Μάλιστα, τὸ δέχομαι καί σας εὐχαριστῶ.

Θά σᾶς το ἐπιστρέψω εὐθὺς ἅμα το διαβάσω. Ἔχω νὰ κάμω μερικὰ ψούνια εἰς τὰ ἐμπορικά· μὲ συνοδεύετε; Εὐχαρίστω, ἀλλὰ δὲν εἶμαι ντυμένος. Εἶσθε καλὰ ὅπως εἶσθε. Πρῶτα θὰ πάγω νὰ δοκιμάσω ἕνα καπέλλο κ' ἔπειτα πᾶμε 'ς τὰ ἐμπορικά. Ποιά 'νε ἡ μοδίστρα σας; Δὲν εἶνε μακρυά· ἐδῶ παραπέρα. — Τὸ μαβὺ σᾶς πηγαίνει καλά. Ὁ χρωματισμός εἶνε ὀλίγον ὠχρός. Τὸ ῥοδόχρουν μου πηγαίνει καλλίτερα. Ἐδῶ ἕνα νέο μαγαζί τοῦ λούσου· πρώτη φορά το βλέπω τώρα. Τί ὕφασμα εἶν' αὐτό; Μερινός· δέν τον γνωρίζεις; Ὄχι δά, εἶνε λινῆ μουσελίνα. Δὲν εἶνε πολὺ ἀκριβή; Ἐκεῖνο τὸ σχέδιον εἶνε εὔμορφον· τὰ χρώματα εἶνε πολὺ ταιριαστά. Ναί, ἀλλὰ φοβοῦμαι μὴ ξεβάφῃ εἰς τὸ πλύσιμον. — Εἶνε συννεφιὰ σήμερον. Τὰ παιδιὰ ἐπῆγαν 'ς τὸν περίπατον μὲ τὸν πάππον των καὶ φοβοῦμαι μὴ βραχοῦν. — Εἶνε καιρὸς νὰ πηγαίνωμεν· ἐλᾶτε ἀπ' ἐδῶ· εἶνε κοντύτερα. Θὰ περάσωμεν ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὰ χωράφια. Θὰ περάσωμεν ἀπ' αὐτὸ τὸ μονοπάτι. Ἆ, τί εὔμορφα λουλούδια! Στάσου νὰ κόψω ἕνα δυό. Μυρίζουν πολὺ εὔμορφα. Ἐκεῖνο εἶνε ὡραιότερον. Ναί, μὰ δὲν μυρίζει. Τί κρῖμα! Νὰ κι' ἄλλο. Λέγω νὰ κάμωμεν ἕνα μπουκέτο. Ἐλᾶτε λοιπόν, μὴ μένετε τόσον ὀπίσω. Ἐδῶ ἕνα χαντάκι. Δός μου τὸ χέρι σου, Μαρία· ἔλα μὴ φοβεῖσαι, πήδηξε. Ἔτσι, 'γειά σου.

V.

Τὸ τραπέζι εἶν' ἕτοιμον. Τὰ παιδιὰ δὲν ἦλθαν ἀκόμη. Νά τα, ἔφθασαν. Ἐκάμετε καλὸν περίπατον; Ναί, πολὺ ὡραῖον. Ποῦ ἐπήγετε; πολὺ μακρυά. Ἔχω ζέστη. Κ' ἐγὼ 'μαι κουρασμένη. Καὶ δὲν καθίζεις; Ἡ σοῦπα εἶν' ἕτοιμη. Κατίνα, κάθισε ἀπ' ἐκεῖ. Σὺ θὰ μείνῃς ἀπ' αὐτὴν τὴν μεριά. Γιατὶ δὲν φορεῖς τὴν πετσέτα σου; Μοῦ δίδεις, σὲ παρακαλῶ, ὀλίγον νερόν. Ναί, μὰ βάλε καὶ ὀλίγο κρασὶ μέσα. Τὰ φρουτικά μας δὲν εἶνε καλά· τί νά σας προσφέρω; Ἐγὼ θέλω ὀλίγη κομπόστα. Ναί, μὰ

πρέπει νὰ παρακαλῇς· ὅσοι λέγουν «ἐγὼ θέλω» εἶν' ἐγωισταί, κ' ἐγὼ τοὺς ἐγωιστὰς δέν τους ἀγαπῶ. — Ἡ γάτα θά σε τσουγκρανίσῃ ἂν την πειράζῃς ἔτσι. Πόσον την βασανίζεις τὴν δυστυχισμένην. Εἶνε πολὺ ἄτακτος. — Μὴ φωνάζῃς δὰ τόσον πολύ, μᾶς ἐξεκούφανες. Θὰ σιωπήσῃς ἢ νά σε βάλω 'ς τὴ γωνιά; — Τί ὁμίχλη! Θὰ κάμῃ κακοκαιριά, καθὼς φαίνεται. Ἀστράπτει καὶ βροντᾷ. Νὰ καὶ τὴν βροχήν. Ἀναστασία! Ὁρίστε! Ἔλα, πουλλάκι μου, μέσα νὰ μὴ βραχῇς. Τί ὠχρὰ ποῦ εἶσαι! Τί ἔχεις; μήπως δὲν εἶσαι καλά; Μὲ πονεῖ ἡ κοιλιά μου. Πλάγιασε 'ς τὸν καναπέ. Κρυώνω. Ἔχεις κρυάδα; Νὰ στείλω νὰ φωνάξω τὸν κ. Β.; Ὄχι, μαμμᾶ, σὲ παρακαλῶ μὴ στείλῃς· θά μου ξαναδώσῃ κανένα κακὸ ἰατρικό. Ναὶ μά θά σου κάμῃ καλόν. Τί, κλαίεις γι' αὐτό; Τί μωρὸ ποῦ εἶσαι!

VI.

Μήπως ἔχεις ἕνα κομμάτι χαρτὶ νὰ με δώσῃς; Τί θά το κάμῃς; Τὸ θελω. Εἶνε τίποτε μυστικόν; Φθάνει αὐτό; Δὲν θά του ἀπαντήσω· θά του κάμω τὴν θυμωμένην. Τί κακὴ ποῦ εἶσαι, καϋμένη! — Δὲν εἶνε ἐδῶ ἡ Ἀσπασία; Δέν την εἶδες κάτω; Γελᾷς, αἴ! κάπου θὰ εἶνε κρυμμένη. Ναί, ψάξε νά την εὕρῃς. Γειὰ νὰ 'δῶ πρῶτα ἀπ' ὀπίσω ἀπὸ τὸν καναπέ. Μπᾶ, μ' ἐτρόμαξες, καϋμένη. Τὸ κατάλαβα πῶς ἦσουνε κρυμμένη ἐδῶ μέσα. Ἡ θεία μου ἐπῆρε μιὰ μπομπονιέρα γεμάτη κουφέτα. Θέλεις νά την 'δῇς; Μάλιστα, νά την 'δῶ. Καὶ τί ὡραιά ποῦ εἶνε! Πάρε καὶ κουφέτα, ἂν θέλῃς. — Οἱ ἀδελφοί μου εἶνε 'ς τὴν αὐλὴν μ' ἕνα φίλον των. Πᾶμε νὰ παίξωμε κ' ἐμεῖς μαζί των; Ὄχι ἐγὼ εἶμαι κουρασμένη. — Παραμάνα, μᾶς λέγεις μιὰ ἱστορία; Εὐχαρίστως· μία φορὰ ἦτον ἓν ἀγῶρι πολὺ φρόνιμο ποῦ το ἀγαποῦσαν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι... Αὐτή την ξεύρομε. — Εἶνε καιρὸς νὰ πᾶτε 'ς τὸ κρεββάτι, παιδιά μου. Ἐγὼ δὲν νυστάζω ἀκόμη. Ἀδιάφορον· εἶνε ἐννά 'μισύ. Καληνύκτα, μητέρα. Καληνύκτα, πουλλί μου· ὕπνον ἐλαφρόν· μὴν ἀργήσῃς νὰ

γδυθῇς καὶ τὸ πρωὶ νὰ σηκωθῇς σιγὰ σιγὰ νὰ μὴν ξυπνήσῃς τὸν ἀδελφόν σου. — Κάποιος κτυπᾷ. Ἐμπρός. Τί θέλεις; Μοῦ εἶπεν ἡ κυρία μου νά της μηνύσετε ποιὰ ὥρα θὰ ἔλθετε. — Ἂν εὕρῃς ποιὸς ἔκαμε αὐτό. Τί, δέν το ἔκαμες ἐσύ; Ῥάβεις θαυμάσια. Ποιός σ᾽ ἔμαθε; ἡ μητέρα σου; Ὄχι, ἡ παραμάννα, καὶ θά μέ μάθῃ καὶ νὰ πλέκω.

VII.

Μητέρα, μᾶς δίδεις τὴν ἄδειαν νὰ παίξωμεν ὀλίγον; Ναὶ, μὰ νὰ μὴ χαλάσετε τὸν κόσμον. — Μὴ κάνετε τόσον θόρυβον, παιδιά μου. Ὁ Μιχαλάκης δὲν ἡσυχάζει. Ἐσὺ εἶσαι χειρότερος. Ἐκάμετε τὸν κόσμον ἄνω κάτω. Ἡσυχάσατε πλέον. Ἐλᾶτε νά σας δώσω καὶ ἀπὸ ἕνα γλύκισμα. Ἔχομεν παντεσπάνια καὶ πάσταις. Δός μου τὸ μαχαιράκι σου, Σοφία. Ναί, μὰ πρόσεξε μήν το σπάσῃς. Γειά νὰ ᾽δῶ τὴν τσέπη σου. Ἆ! ἔχεις τρεῖς δεκάραις καὶ μιὰ πεντάρα. Ἔχω κ᾽ εἰς τὸ συρτάρι μου μιὰ δραχμή. Μὰ τότε εἶσαι πλούσιος. — Εἶσαι καλά, Κωστῆ; Περίφημα, καί σύ; Κ᾽ ἐγὼ λαμπρά. Ἔρχεσαι νὰ παίξωμε; Δέν σου ἔδειξα ἀκόμη τὰ ἁγιοβασιλειάτικα δῶρα μου ἔστειλεν ἡ θεία μου Εὐανθία. Εἶνε νονά μου· τὸ ξέρεις; Τίνος εἶνε αὐτὸ τὸ κουτί; Δικό μου, εἶνε ἀπὸ χαρτί· βλέπεις ὅτι εἶνε καὶ ὀλίγο ξεκολλημένο. Ἔχει μέσα κουφέτα; Ἔχει ὀλίγα. Θέλεις; Πάρε. Μήν τον ἀκούῃς Γιῶργο· δὲν ἔχει τίποτε μέσα. Ἄς πᾶμε ᾽ς τὸν κῆπον. Ἔχω δυὸ μικρὰ κουνέλια· θέλεις νά τα ἰδῇς; — Τί ἔχεις, Ἀγλαΐα; διατί κλαίεις; Ἔπεσε ἀπὸ τὴ σκάλα ἐνῷ ἐκατέβαινε. Ἐγλύστρησε. Ὁ Θανάσης την ἔσπρωξε· τί κακὸς ποῦ εἶνε! Δέν το ᾽καμα ἐπίτηδες· ἤθελα νὰ περάσω· ἔπειτα δὲν ἐκτύπησε· δὲν ἔχει τίποτε. Καὶ τὸ πουλλί σου τί το ᾽καμες; Τὸ ἄφηκα κ᾽ ἐψόφησε τῆς πείνας. Μία φορὰ λησμόνησα νά το ταΐσω κ᾽ ἐψόφησε.

VIII.

Τὰ κάγκελα τοῦ κήπου εἶνε ἀνοικτά· μπαίνομε μέσα; Ἡ κούνια εἶνε σπασμένη καὶ τὰ σχοινιὰ σαπημένα. Γειὰ

κύτταξέ με τί σηκώνω. Δὲν εἶνε μεγάλο πρᾶγμα. Στοιχηματίζω πῶς δέν το κάνεις ἐσύ. Κ' ἐγὼ στοιχηματίζω πῶς το κάνω. — Τί ἔχει ἡ Κατίνα; Τά 'χει κατεβασμένα γιατί της πῆρα τὸ μαχαῖρι νὰ μὴν την κόψῃ. — Τὴν Κυριακὴ εἶνε ἡ ἑορτὴ τοῦ βασιλέως, καὶ ἡ ἀδελφή μου ἔχει ἔξοδον· δὲν βγαίνει παρὰ μιὰ φορὰ τὸ μῆνα. Φαίνεται θὰ ἔχωμεν πυροτεχνήματα καὶ φωταψίας. Καὶ τὴν Τρίτην ὅμως εἶν' ἑορτή. — Μανώλη, πρέπει νὰ καθίσῃς νὰ μελετήσῃς, καὶ ἀμέσως· νὰ ἦσαι εὐπειθής· ἄφησε τὴ ῥήγα δέν την χρειάζεσαι. Θὰ ἡσυχάσῃς; ἢ θέλεις νά σε ξυλίσω; — Τί ἔγεινεν ὁ μικρός; Ἆ, ἐδῶ εἶσαι, Γιάννη. Νὰ πάγῃς αὐτὸ τὸ τετράδιον εἰς τὸν Φ., καὶ ἀμέσως· νὰ μὴν σταθῇς εἰς τοὺς δρόμους. — Ἠξεύρεις τί ὥρα εἶνε; Τ' ὡρολόγι μου εἶνε χαλασμένον. — Ἐτελείωσες τὴν ἐργασίαν σου; Ὄχι ἀκόμη ὅλως δι ὅλου, ἀλλὰ ἔχω καιρόν. Δὲν ἔχω μολυβοκόντυλον. Αὐταὶ εἶνε προφάσεις. Νὰ ἕνα κομμάτι χάμω· πιάσ' το. Δὲν ἀκούω καλὰ τί λέγεις. — Δὲν ἠξεύρω τί θὰ 'πῇ αὐτὴ ἡ λέξις. Ζήτησέ την εἰς τὸ λεξικόν σου. — Ἀγγελική, ἐτελείωσες τὴν ἐξήγησίν σου; Γειὰ νά την ἰδῶ. Ἡ ἀράδαις δὲν εἶνε ἴσιαις. Αὐτὴ ἡ λέξις δὲν εἶνε καλογραμμένη· τώρα ν' ἀρχίσῃς τὸ θέμα. Δὲν ἠξεύρω τί ἔγινεν ἡ γραμματική μου. Σοῦ ἔπεσε τὸ μαντύλι, Γιάννη· εἶνε ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὴν καθέκλα σου. Δὲν μπορῶ νά το πιάσω· μοῦ το δίδῃς; Δὲν μπορῶ νὰ σκύψω· εἶμαι πολὺ σφιγμένος. — Ὁρίστε τὸ βιβλίον ποῦ μ' ἐδανείσετε καί σας εὐχαριστῶ. Τὸ ἐδιαβάσετε ὅλο; Δέν το ἐτελείωσα ὅλως δι' ὅλου. Καὶ γιατί; Ἐφοβήθηκα μήπως το ἐχρειάζεσθε. — Ἐλάβετε εἰδήσεις ἀπὸ τὴν ἀδελφήν σας τώρα γρήγορα; Εἶχα γράμμα της προχθές. Ἀγαπᾷ, λέγει, τὴν ἐξοχήν; Πολύ της ἀρέσει.

IX.

Μένετε νὰ γευματίσωμε μαζὶ σήμερον; Μὲ περιμένουν εἰς τὸ σπίτι· ἀλλὰ πρὸς χάριν σας μένω. Θὰ καθίσωμεν ἀμέσως 'ς τὸ τραπέζι. — Αὐτὸ δέν το χρειάζεται κανείς.

Πάρε το ἀπ' ἐδῶ, Μαρία. — Εἶδα τὴν ἀνεψιάν της προχθές· εἶνε πολὺ καλὴ κόρη. Ἐγεννήθη εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἀλλ' ἀνετράφη εἰς τὸ Ἀρσάκειον. Πέρυσι μόλις ἐξῆλθε. — Θὰ πᾶτε ἀπόψε εἰς τὸν χορὸν τῆς Δημαρχίας; Δὲν ἔχω κύριον νὰ με συνοδεύσῃ. Ἐλᾶτε μαζί μας· ἔπειτα νὰ κοιμηθῆτ' ἐδῶ καὶ αὔριον θά σας γυρίσῃ ὁ ἀδελφός μου 'ς τὸ σπίτι σας. Μὰ μήπως σας γείνω βάρος; Δι' ὅλου μάλιστα. — Γιαγιά, πεινῶ. Μὰ δὲν εἶνε ἀκόμη δυὸ ὥραις ποῦ ἔφαγες. Ἀδιάφορον· μὰ τώρα πάλιν πεινῶ. Ὄχι· εἶσαι λαίμαργος. — Ὅλο μουρμουρίζει· δέν μας θέλει νὰ διασκεδάζωμεν. Μὰ γι' αὐτὸ κ' ἐμεῖς τον 'βαρεθήκαμε. Φεύγει αὔριον. Γιὰ πάντα; — Νὰ μὴν πειράξῃ κανεὶς αὐτὸ τὸ βιβλίον. Δὲν εἶνε 'δικόν σου· εἶνε δικόν μου· ἡ μητέρα μοῦ το ἔδωκε. Πήγαινε ἀπ' ἐδῶ. — Ἐδῶ ἕνα γράμμα. Θὰ εἶνε ἀπὸ τὴν θείαν. Δέν μας ἦλθε σήμερον· φαίνεται ἕνεκα τοῦ καιροῦ. Ἐνόμιζα ὅτι θὰ ἤρχετο τώρα ταῖς Ἀπόκρηαις καὶ εἶχα μεγάλην χαράν. — Μαργαρίτα, σήμερον κάνει καλὸν καιρόν· νὰ πάρῃς τὰ παιδιὰ νά τα βγάλῃς εἰς τὸν περίπατον ἔξω πρὸς τὰ Ὀλύμπια. — Κύταξε ἕνα ὡραῖον ἀναβρυτήριον εἰς τὸν κῆπον. Ἂς καθίσωμεν ἐδῶ. Μὰ δὲν βλέπομεν καλά. Τί ὥρα εἶνε; Εἶν' ἓξ περασμέναις. Σκοτεινιάζει. Ἄναψε τὸ φῶς καὶ κλεῖσε τὰ παράθυρα. Εἶνε πολλὴ ζέστη καὶ δὲν θὰ μπορέσωμε νὰ κοιμηθοῦμε. Καλλίτερα ν' ἀφήσωμεν ἀνοικτὰ τὰ παράθυρα. Μὰ θὰ ἔχωμεν κουνούπια.

X.

Πῶς εἶσαι σήμερον; Εἶμαι καλλίτερα, εὐχαριστῶ· ἀλλὰ ἐπέρασ' ἄσχημη νύκτα· εἶχα φοβερὸν πονοκέφαλον καὶ ζάλαις. Ποιὸς εἶν' αὐτὸς ὁ κύριος; Τὸν γνωρίζω, μὰ δὲν ξεύρω τ' ὄνομά του. Τί ἡλικίαν νὰ ἔχῃ; Μὰ θὰ εἶνε εἴκοσι ὀκτὼ ἐτῶν. Καπνίζετε; Καπνίζω, ἀλλὰ ὄχι πολύ. Εἶμαι πολὺ κουρασμένος· ἔκαμα μακρινὸν περίπατον. Καθίσατε 'ς τὸν καναπέ, ἢ θέλετε νὰ ξαπλωθῆτε ὀλίγον; Ἂν ἐπιτρέπεται,

μισὴ ὥρα. Βεβαίως, καὶ θά σας ὠφελήσῃ καὶ πολύ. — Τώρα εἶσθε καλλίτερα παρὰ πρὸ ἑνὸς μηνός. Κ' ἐγὼ αἰσθάνομαι τὸν ἑαυτόν μου καλλίτερα. — Ποῦ πηγαίνετε; Πρὸς τὴν πλατεῖαν τῆς Ὁμονοίας. Ξεύρεις ποῦ κάθεται ὁ κ. Σ.; Νομίζω ὅτι κατοικεῖ εἰς τὴν ὁδὸν Ὁμήρου, ἀλλὰ δὲν ἠξεύρω τὸν ἀριθμόν. Θά τον ἐπισκεφθῶ κατ' αὐτάς. Μαρία, τὰ κορδόνια σου ἔλυσαν· φώναξε τὸν ὑπηρέτην. — Κάμε μας δύο καφφέδες. Ποῦ νά τους θέσω; Εἰς τὸ τραπέζι. Εἶνε ζεστὸ τὸ νερό; Βράζει. Φέρε ἀπὸ τὸ ἄλλο τσάϊ. Θέλετε πολλὴ ζάχαρι εἰς τὸ τσάϊ σας; Μᾶλλον ὀλίγην· δυὸ βωλαράκια φθάνουν. Ὡς ποῦ 'επήγετε; ὡς τὰ Πατήσια. Πρέπει νὰ εἶσθε πολὺ κουρασμένοι. 'Απάνω κάτω. — Δὲν φαίνεσθε καλά. Εἶμαι ἄσχημα μάλιστα. Τὸ τσάϊ θά σας κάμῃ καλόν. — Πῶς συνέβη αὐτό; Κ' ἐγὼ δέν το καταλαμβάνω. Λυποῦμαι μόνον πολύ. Τί κρῖμα! — Τέλος πάντων μᾶς ἐνθυμήθητε. 'Ελπίζω νά σας βλέπωμεν τώρα συχνότερα. Ποῦ ἦσθε χθὲς βράδυ; Ἤμουν εἰς μιὰ μικρὴ συναναστροφή. 'Επεράσετε καλά; Πολὺ εὔμορφα· ἐκαθίσαμεν ὡς τὴ μία καὶ μισὴ ὕστερα ἀπὸ τὰ μεσάνυκτα.

Πρώτη ἐπιστολὴ παιδίου πρὸς τὸν πατέρα του.

'Εν Ἀθήναις τῇ 20 Ἰουνίου 1890.

Σεβαστέ μου πατέρα!

Βλέπετε ὅτι ἔμαθα νά σας γράφω. Αὐτὴ εἶνε ἡ πρώτη μου ἐπιστολή. 'Ελπίζω νὰ μπορέσετε νά την ἀναγνώσετε, διότι εἶνε γραμμένη μὲ μεγάλα γράμματα. 'Εκοπίασα διὰ νά την γράψω. Ἄλλη φορὰ θὰ γράψω καλλίτερα.

Ἄχ! πόσον ἐνθυμοῦμαι τὴν καλήν μου μητέρα! Πέτε της ὅτι φιλῶ τὸ χεράκι της καὶ ὅλων τῶν ἄλλων τοῦ σπιτιοῦ μας.

Ὁ ἀγαπητός υἱός σας

Στέφανος.

Δευτέρα ἐπιστολὴ παιδίου πρὸς θεῖον.

Πατήσια Ἀθηνῶν τῇ 17 Ἰουλίου 1890.

Ἀγαπητέ μου θεῖε Ἰωάννη,

Πολύ σᾶς εὐχαριστῶ διὰ τὸ ἀλογάκι, τὸ ὁποῖον εἴχετε τὴν καλωσύνην νά μου στείλετε. Θά μου γίνῃ πολὺ χρήσιμον διὰ νὰ παίζω εἰς τὸν ἴσκιον χωρὶς νὰ τρέχω ὅλην τὴν ἡμέραν εἰς τὸν ἥλιον καὶ νὰ κάμνω τὴν μητέρα μου νὰ φωνάζῃ.

Θὰ περιποιηθῶ, θεῖέ μου, τὸ ὡραῖον ἀλογάκι σας καθὼς μου παραγγέλλετε.

Συγχωρήσατε τὴν κακογραφίαν μου, διότι αὕτη εἶνε ἡ δευτέρα ἐπιστολὴ ὅπου ἔγραψα ἀφ' ὅτου ἐμπῆκα εἰς τὸ σχολεῖον.

Σᾶς στέλλω τοὺς χαιρετισμούς μου καὶ ὑπογράφομαι ὁ ὑποχρεωμένος ἀνεψιός σας

Νῖκος.

Τρίτη ἐπιστολὴ παιδίου πρὸς πάππον.

Ἐξ Ἀμπελοκήπων Ἀθηνῶν τῇ 7 Μαρτίου 1890.

Σεβαστέ μου πάππε!

Πρὸ πολλοῦ δὲν ἔμαθα τί κάμνετε καὶ πῶς περνᾶτε μὲ τὴν μεγάλην ζέστην τῶν Ἀθηνῶν. Δὲν εἶνε τόσον δύσκολον νὰ ἔλθετε ἕως ἐδῶ. Ἡ μητέρα μού σας ἐπεθύμησε. Τώρα τὸ περιβόλι μας εἶνε εἰς τὴν δόξαν του· ἀπὸ ὅλα ἔχει, μόνον βανίλιαις τοῦ Φασουλῆ δὲν ἔχει. Ἂν ἠδυνάμην νὰ γράφω πολλά, θὰ εἴχετε μίαν μεγάλην ἐπιστολήν μου.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας. Ὁ ἔγγονός σας

Κωστῆς.

Τετάρτη ἐπιστολὴ παιδίου πρὸς τὸν πατέρα του.

Ἐκ τοῦ Λυκείου Σιμοπούλου, ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Νοεμβρίου 1890.

Ἀγαπητέ μοι πάτερ!

Ὅταν σας ἔγραψα τὸ πρῶτον γράμμα μου κατὰ τὴν 20 Ἰουνίου, σᾶς εἶχα ὑποσχεθῇ νά σας γράψω πάλιν·

ἐβράδυνα ὅμως διὰ νὰ δυναμώσω ὀλίγον ἀκόμη εἰς τὰ γράμματα.

Ἐλπίζω τὴν παροῦσάν μου ἐπιστολὴν νὰ εὕρητε πολὺ καλλιτέραν καὶ νὰ ὁμολογήσετε τὴν πρόοδόν μου, ὅπως κ᾽ ἐγώ την αἰσθάνομαι.

Τώρα δέν μου φαίνεται πολὺ δύσκολο νά σας γράφω, θὰ εὐκολύνωμαι δὲ περισσότερον εἰς τὸ ἑξῆς, διότι αἱ ἰδικαί σας ἐπιστολαί μου χρησιμεύουν ὡς καλὰ ὑποδείγματα. Πλησιάζω νὰ πάρω τὸ ὕφος σας, τοῦτο καὶ ὁ διδάσκαλός μου τὸ παρετήρησε.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας,
Ὁ υἱός σας.

Πέμπτη ἐπιστολὴ παιδίου πρὸς δυστυχῆ χήραν.

Κυριακὴ 10 Αὐγούστου 1890.

Σεβαστὴ Κυρία!

Ὅλοι μας εἰς τὴν οἰκίαν ᾐσθάνθημεν μεγίστην λύπην διὰ τὴν στέρησιν τοῦ προστάτου τῆς οἰκογενείας καὶ ἐναρέτου συζύγου σας. Πέμπω ἐντὸς ἐπιστολῆς μικρὸν ποσὸν χρημάτων ἐκ μέρους τῆς μητρός μου διὰ νὰ καλύψετε τὰς ἀμέσους ἀνάγκας σας. Κατ᾽ ἐντολὴν τῆς μητρὸς σᾶς συλλυπούμεθα ἀπὸ καρδίας.

Ὁ μικρὸς γείτων
Μιχαήλ.

Ἕκτη ἐπιστολὴ παιδίου πρὸς τὴν ῥαπισθεῖσαν ἀδελφήν του.

Ἀγαπητὴ ἀδελφή!

Σὲ παρακαλῶ, Μαρίκα μου, νά με συγχωρήσῃς διότι σε ἐκτύπησα. Ἀφαρπασθεὶς ἀπὸ θυμὸν χωρὶς νὰ συλλογισθῶ ἔπραξα τοῦτο, καὶ μὰ τὴν ἀλήθειαν ἐντρέπομαι τώρα διὰ τοῦτο. Ὁμολογῶ ὅτι εἶχον ἄδικον καὶ διὰ τοῦτο σου ζητῶ συγχώρησιν.

Ὁ ἀγαπῶν σε ἀδελφὸς
Γεώργιος.

Ἑβδόμη ἐπιστολὴ παιδίου πρὸς φίλον.

Ἐν Σάμῃ Κεφαλληνίας 20 Μαΐου 1890.

Φίλτατε Κωστῆ!

Σοὶ πέμπω ἕνα καλάθι πορτοκάλια καὶ μίαν τυρόπηταν, τὰ ὁποῖα ἔφερα ἐκ τοῦ χωρίου τῆς θείας μου. Τὰ μὲν εἶνε ἐκ τοῦ περιβολίου τῆς θείας, ἡ δὲ τυρόπητα κατεσκευάσθη μὲ πολλὴν τέχνην παρὰ τῆς ἰδίας. Ἐλπίζω καὶ τὰ δύο νὰ εὕρῃς νόστιμα.

Διατελῶ μετ' ἀγάπης
Νᾶσος.

Ὀγδόη ἐπιστολὴ παιδίου πρὸς τοὺς γονεῖς περὶ βραβείου.

Περιπόθητοι γονεῖς μου!

Λογίζομαι εὐτυχὴς νά σας ἀναγγείλω ὅτι ἔλαβον διὰ τῶν κόπων μου δύο βραβεῖα, τὸ ἓν διὰ τὰ μαθήματα τῆς Ἑλληνικῆς καὶ τὸ ἕτερον διὰ τὰ μαθήματα τῆς ἱστορίας καὶ διὰ τἆλλα μαθήματα, ἐπιτυχὼν τὸν βαθμὸν «ἄριστα». Ὁ κύριος διευθυντής σας ἀποστέλλει τὰς προσρήσεις του καί σας ἀναγγέλλει μὲ εὐχαρίστησιν τὴν πρόοδόν μου πρὸς χαράν σας. Κατ' ἐμὲ ἡ ἀξία τῶν βραβείων εἶνε νὰ προξενῶσι χαρὰν εἰς τοὺς γονεῖς.

Ὁ εὐπειθής υἱός σας
Ἀνδρέας.

Ἐνάτη ἐπιστολὴ παιδίου δεχομένου τὴν πρόσκλησιν θείου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ ....

Σεβαστέ μοι θεῖε!

Διὰ ταύτης σπεύδω νά σας ἐκφράσω τὰς ἐγκαρδίους εὐχαριστίας μου διὰ τὴν πρόσκλησίν σας τοῦ νὰ διέλθω ἡμέρας τινὰς εἰς Κηφισιάν.

Τὸ ποσεχὲς Σάββατον τελειώνομεν τὰς ἐξετάσεις καὶ τότε θὰ πετάξω μὲ ὸν σιδηρόδρομον διὰ νὰ ἔλθω.

Ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ καὶ ἡ ἀδελφή μού σας πέμπουσι τοὺς ἐγκαρδίους ἀσπασμούς των, ἐγὼ δ' ὑποσημειοῦμαι

Ἀγαπητὸς ἀνεψιός σας
Ξενοφῶν.

Δεκάτη ἐπιστολὴ παιδίου πρὸς κυρίαν.

Κυρία!

Καθῆκον ἔχω νά σας ἀπονείμω τὰς ἐγκαρδίους εὐχαριστίας μου διὰ τὸ καταφύγιον, τὸ ὁποῖόν μοι ἐδώκατε κατὰ τὴν τρομερὰν ἐκείνην τρικυμίαν καὶ τὴν εὐγενῆ ἀπόφασίν σας νά με πέμψητε εἰς τὴν οἰκίαν μου ἀσφαλῶς.

Ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ μου προσθέτουσιν ἐπὶ τῶν ἰδικῶν μου καὶ τὰς ἰδίας αὐτῶν εὐχαριστίας.

Ὑποσημειοῦμαι εὐσεβάστως
Περικλῆς.

Ἑνδεκάτη ἐπιστολὴ παιδίου πρὸς φίλον του περὶ ὑγιείας.

Ἐν Φαλήρῳ τῇ...

Ἀγαπητέ μου Ἀντώνιε!

Τί ἔγινες; ποῦ ἐκρύφθης; ποῦ τρέχεις; Παρῆλθεν ἑβδομὰς ἀφ' ὅτου δέν σε εἶδον, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἄλλοτε δὲν συνέβαινε. Πιστεύω νὰ εἶσαι καλὰ καὶ νὰ μή σου συνέβη τίποτε κακόν. Διὰ νὰ καταπραΰνῃς τὴν ἀνησυχίαν μου σπεῦσε διὰ πενταλέπτου δελταρίου νά μοι εἴπῃς τὰ κατὰ σὲ καὶ τὴν οἰκογένειάν σου.

Σὲ κατασπάζεται ὁ καλὸς φίλος σου
Στέλιος.

Δωδεκάτη ἐπιστολὴ παιδίου προσφέροντος ὑπηρεσίας.

Ἐν Μεγάροις τῇ 1 Ἰουνίου 1890.

Ἀξιότιμε κύριε!

Ἐπειδὴ εἶσθε ξένος εἰς τὴν κωμόπολιν ταύτην καὶ ἡμεῖς εἴμεθα γείτονες, ὁ πατήρ μου παρήγγειλε νά σας γράψω καὶ ταυτοχρόνως νά σας προσφέρω τὰς ὑπηρεσίας ἡμῶν εἰς ὅ τι δύνανται νά σας χρησιμεύσωσιν. Ὅθεν ἂν δύναμαι νὰ παρασταθῶ καὶ νά σας βοηθήσω εἴς τι, πιστεύω ὅτι δὲν θὰ διστάσετε νά με διατάξετε νά σας γίνω ὠφέλιμος διὰ παντὸς τρόπου.

Δέχθητε τὰς φιλικὰς προσρήσεις τοῦ μικροῦ γείτονός σας
Σπύρου.

Δεκάτη τρίτη ἐπιστολὴ παιδίου δι' αἴτησιν συνδρομῆς.

Φιλάνθρωπε Κύριε!

Ἡμεῖς ἀσχολούμεθα ἤδη νὰ συλλέξωμεν συνδρομὰς διὰ μίαν πτωχὴν μικρὰν κόρην, τῆς ὁποίας οἱ γονεῖς ἐκάησαν κατὰ τὴν τρομερὰν πυρκαϊὰν τοῦ μεγάλου ῥεύματος τῆς Κωνσταντινουπόλεως συμβᾶσαν τῇ 5 τοῦ παρελθόντος Μαΐου. Ἡ ἀτυχὴς αὕτη ἀλλὰ καὶ λίαν εὐγενὴς κόρη ἔμεινεν οὐ μόνον ἄνευ γονέων καὶ προστάτου, ἀλλὰ καὶ χωρὶς νὰ ἔχῃ μίαν κἂν ἐνδυμασίαν φορεμάτων.

Μεγίστη θὰ θεωρηθῇ εὐσπλαγχνία ἂν ἐκ τῆς συνοικίας ἡμῶν δυνηθῶμεν νὰ συλλέξωμεν ὀλίγα χρήματα, δι' ὧν πληρώσῃ τὰς ἀπολύτους αὐτῆς ἀνάγκας.

Γνωρίζουσα ἡ μήτηρ μου πόσον εἶσθε φιλάνθρωπος καὶ πρόθυμος εἰς ἀγαθοεργίας, μοὶ παρήγγειλε νὰ ἐπικαλεσθῶ τὴν φιλεύσπλαγχνον ἀρωγήν σας ὑπὲρ τῆς ὀρφανῆς ταύτης.

Ὑποσημειοῦμαι εὐσεβάστως

Ἀνδρέας.

Δεκάτη τετάρτη ἐπιστολὴ παιδίου προσκαλοῦντος κατὰ διαταγὴν τοῦ πατρὸς του ἄλλον τινὰ εἰς τὸ γεῦμα.

Σεβαστὲ κύριε!

Κατ' ἐντολὴν τοῦ πατρός μου σπεύδω νά σας γράψω ὅτι θὰ θεωρῇ ἑαυτὸν εὐτυχῆ ἄν τον τιμήσετε διὰ τῆς παρουσίας σας εἰς τὸ γεῦμα τὴν Τετάρτην 28 λήγοντος, ὥραν 5 μ. μ. Θὰ εἶνε φιλικὴ καὶ οἰκογενειακὴ συνάθροισις καὶ οὐδὲν πλέον.

Διατελῶ τῶν διαταγῶν σας πρόθυμος

Ἀριστείδης.

Δεκάτη πέμπτη ἐπιστολὴ παιδίου περὶ παραγγελίας.

Ἐν Σπάρτῃ τῇ ....

Φίλτατε Παῦλε!

Σοὶ κάμνω γνωστὸν ὅτι αὔριον ἀναχωρῶ δι' Ἀθήνας· ἂν ἔχῃς λοιπὸν καμμίαν παραγγελίαν πολὺ εὐχαρίστως θέλω την ἐκτελέσῃ.

Συλλογίσου λοιπὸν τί βιβλία, τετράδια ἢ χαρτία σὲ χρειάζονται διὰ νὰ τ' ἀγοράσω ὁμοῦ μὲ τὰ ἰδικά μου.

Πρὸς χάριν σου μάλιστα ἀναδέχομαι νά σοι ἀγοράσω καὶ κανὲν καλὸν παιγνίδιον ἀπ' ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα σοὶ ἀρέσκουν. Μέχρι τῆς 9 τῆς πρωίας ἔχεις καιρόν.

Ταῦτα καὶ καλὴν ἐντάμωσιν.

Ὁ καλός σου φίλος
Χαρίλαος.

1.

Καλημέρα, Μητέρα. Καλημέρα, παιδί μου. Ποῦ εἶνε ἡ ἀδελφή σου; Εἶνε κάτω. Πήγαινε νά την φωνάξῃς. Μαρία, ἡ μητέρα σε θέλει. Ἀπὸ ποῦ ἔρχεσαι, κόρη μου; Μητέρα, ἤμουν εἰς τὴν αὐλήν. — Πεινῶ πολύ. Δεσποινίς, ἰδοὺ ἡ σοῦπά σας. Δὲν ἔχω κουτάλι. Νὰ ἕνα. Λοιπὸν δὲν τρώγετε; Ἡ σοῦπά μου καίει. Φύσα την. Ἔχει ἀρκετὸν ἅλας; Μάλιστα· ἀλλὰ εἶνε πολὺ παχειά. — Γιῶργο, ἀπόφαγε τὸ ψωμί σου· σὺ ἀφίνεις πάντοτε θρύμματα εἰς τὸ τραπέζι. Πατέρα, δὲν πεινῶ πλέον. Ἐδίπλωσες τὴν πετσέτα σου; Διψῶ πολύ· μοῦ δίδεις, σὲ παρακαλῶ, τίποτε νὰ πιῶ; Ἡ φιάλη δὲν ἔχει πλέον κρασί· πρέπει νὰ πάγω εἰς τὸ κελλάρι. Δὲν ἀξίζει τὸν κόπον· καὶ τὸ νερὸ καλὸ εἶνε. Δὲν εὑρίσκω τὸ ποτῆρί σου. Μὰ δὲν εἶνε εἰς τὸ ντουλάπι; Μάλιστα, νά το. — Αἰσθάνομαι ζέστην· εἶμαι κατακουρασμένος. Ἡσύχασε ὀλίγον. Δὲν βαστῶ πλέον· ἔχω κεφαλόπονον. Ἐπρογευμάτισες; Ἤπια ἕνα ποτῆρι ζεστὸ γάλα καὶ ἕνα ψωμάκι σήμερον πρωὶ πρὶν ἐξέλθω. Δὲν φθάνει· φάγε τίποτε ἕως νὰ ἔλθῃ τὸ γεῦμα. Τί ὥρα εἶνε; Μόλις εἶνε μεσημέρι. Τότε θὰ φάγω ἕνα κομματάκι ψωμί. Θέλεις τυρὶ ἢ γλυκὸ μὲ τὸ ψωμί; Καλλίτερα ἔχω ἕνα ὀπωρικόν, ἐὰν ἔχετε. Ἰδοὺ μῆλα, ἀπίδια, δαμάσκηνα καὶ ῥοδάκινα· ἔχομεν καὶ σταφύλια καὶ κεράσια, ἂν θέλῃς. — Κυρία, τὸ γεῦμα εἶν' ἕτοιμον. Βάλε ἕνα σερβίτσιο περιπλέον.

2.

Καθίσατε λοιπόν· ἰδοὺ μία καθέκλα. Εὐχαριστῶ, δὲν εἶμαι κουρασμένος. Φαίνεσθε ἄρρωστος. Ἔχω ὀδοντόπονον. Εἶνε χαλασμένα τὰ 'δόντια σας; Ἕνα εἶνε χαλασμένον. Πρέπει νὰ τὸ βγάλῃς. — Ἐνόμιζα ὅτι ἦσουν μὲ τὸν δάσκαλόν σου. Τί κρῦα ποῦ εἶνε τὰ χέρια σου! Μήπως ἔχεις χιονίστραις; Τὰ δάκτυλά σου φαίνονται πρησμένα. Δὲν ἔκοψες τὰ νύχια σου σήμερον. — Μὴ 'γγίξῃς ἐκεῖ· θὰ κτυπήσῃς. Κάποιος κτυπᾷ· Κώστα, πήγαινε ν' ἀνοίξῃς τὴν θύραν. Εἶνε ὁ κ. Ἀλέξανδρος, Κυρία. Κυρία, καλημέρα σας. Πῶς ἔχετε; Πολὺ καλά, κ. Ἀλέξανδρε, σᾶς εὐχαριστῶ· σεῖς δὲ πῶς εἶσθε; Ἀρκετὰ καλά, σᾶς εὐχαριστῶ. Καθίσατε, παρακαλῶ· εἰς τὸ σπίτι σας πῶς εἶνε; Ὅλοι εἶνε καλά, σᾶς εὐχαριστῶ, ἐκτὸς τῆς ἀδελφῆς μου ἡ ὁποία εἶνε ἀδιάθετος ἀπὸ τὴν Κυριακήν. Καὶ τί ἔχει; Ἐκρυολόγησε ὅταν ἤρχετο ἀπὸ τὸν χορόν· φαίνεται ὅτι ἐκουράσθη παραπολύ. Εἶνε καιρὸς ποῦ δὲν ἐλάβετε εἰδήσεις ἀπὸ τὸν κ. ἀδελφόν σας; Μάλιστα, εἶνε ὀλίγος καιρὸς ποῦ δέν μας ἔγραψε. Παῦλε, πηγαίνεις νὰ εἰπῇς εἰς τὸν Πέτρον ὅτι τον περιμένει ὁ κύριος; Ὁ κ. Πέτρος ἔρχεται ὅσον οὔπω, κυρία. Τί ἔγινε λοιπόν; Εἶνε 'ς τὸ δωμάτιόν του. Ἐντύθηκε; Ξυραφίζεται. Τότε λοιπὸν δὲν θὰ εἶν' ἕτοιμος ἕως τὸ μεσημέρι· εἰπέτε του, παρακαλῶ, ὅτι θὰ μ' εὕρῃ εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. Κυρία μου, σᾶς προσκυνῶ. Μὴ ἀνησυχεῖτε, σᾶς παρακαλῶ, πρὸς χάριν μου. Μείνετε ἥσυχη. Δὲν ἐνοχλοῦμαι, κ. Ἀλέξανδρε· σᾶς προσκυνῶ· τὰ χαιρετίσματά μου, παρακαλῶ, εἰς τὴν οἰκογένειάν σας. Εὐχαρίστως, κυρία μου.

3.

Ἀλέξανδρε, εἶσ' ἕτοιμος; Δὲν εὑρίσκω τὸ καπέλλο μου. Νομίζω ὅτι το εἶδα εἰς τὴν τραπεζαρίαν. Λοιπόν, το ηὗρες; Ναί. — Ὁ κόμβος τοῦ λαιμοδέτου σου δὲν εἶνε καλοκαμωμένος. Δὲν μπορῶ νά τον δέσω καλλίτερα. Τὰ κορδόνια

τῶν ὑποδυμάτων σου εἶνε λυμένα. Ἆ! ᾿μπορεῖς, Ἀντώνη, νὰ μοῦ τα δέσῃς διὰ νὰ μὴ λερώσω τὰ χέρια μου; Εὐχαριστῶ. Μοῦ ἀνοίγῃς τὴν θύραν, σὲ παρακαλῶ; Ἀπὸ ποῦ μᾶς πηγαίνεις; ὁ συντομώτερος δρόμος εἶν' αὐτὸς ἐδῶ. Πονοῦν τὰ πόδια μου, καὶ δὲν μπορῶ νὰ περιπατήσω. — Ἡ ἀδελφή μου ἤθελε ν' ἀναπαυθῇ κ' ἐκαθίσαμεν 'ς τὸ ζαχαροπλαστεῖον· της ἐπρόσφερα ἕνα παγωτὸν σοκολάτας. Εἶνε ὡραιότατος καιρὸς σήμερον. Ναί, ἀλλ' εὑρίσκω ὅτι εἶνε ὀλίγον ψυχρός. Πλησιάσατε λοιπὸν εἰς τὴν φωτιάν. — Χθὲς συνήντησα τὴν κυρίαν Γ. καὶ τὴν κόρην της εἰς τὴν ὁδὸν Πατησίων. Ὡμιλήσατε μαζί των; ὄχι, δέν τας ἐπλησίασα, διότι ἤμην μὲ δύο φίλους μου. — Πήγαινε λοιπὸν νὰ ντυθῇς. Εἶμαι ἕτοιμος· μόνον τὸν λαιμοδέτην μου ἔχω νὰ φορέσω. Πρέπει νὰ φορέσῃς λευκὸν λαιμοδέτην καὶ λευκὰ χειρόκτια. Ἡ ἅμαξα ἔφθασεν εἰς τὴν θύραν· ἀλλὰ γρήγορα, σὲ παρακαλῶ. Ἰδού, εἶμ' ἕτοιμος. Πηγαίνωμεν. Σὲ προσκυνῶ, θεῖέ μου. Εἰς τὸ καλόν, Γεώργιε. — Πλησίασε εἰς τὸ πεζοδρόμιον. Θὰ κατεβοῦμ' ἐκεῖ. Ἐδῶ εἶνε ὁ ἐξάδελφός μου; Μόνον ὁ υἱός του εἶνε ἐδῶ.

4.

Τί καλὰ ποῦ τρώγεις! Εἶν' εὐχαρίστησις νά σε βλέπῃ κανείς. Ἐβγῆκα καβάλλα σήμερον πρωί, καὶ ἔκαμα ὄρεξιν. Ἡ ἱππασία εἶν' ὡραία ἄσκησις καὶ ἤθελα νὰ ἱππεύω συχνά. Καὶ τί σ' ἐμποδίζει; Ἔχω πολλὰς ἐργασίας. — Ποῦ πηγαίνεις λοιπόν; Νὰ λουσθῶ, ἔρχεσαι καὶ σύ; Δὲν ἔχω καιρόν· πρέπει νὰ εἶμαι 'ς τὰς δέκα εἰς τὸ γραφεῖον. Ξεύρεις νὰ κολυμβᾷς; Ναί. Ἆς πηγαίνωμεν· χαῖρε· καλὴν ἀντάμωσιν. Εἰς τὸ καλόν· πρόσεξε μὴν πνιγῇς. Πηγαίνεις κάποτε 'ς τὸ κυνῆγι; Σπανιώτατα. Καὶ διατί; Διότι δὲν εὐκαιρῶ. Ἔπειτα καὶ τὰ χωράφια εἶνε σπαρμένα καὶ ἐμποδίζονται οἱ κυνηγοί. — Ἤμεθα εἰς τὸ ψάρευμα τὴν περασμένην Πέμπτην μὲ τὸν ἐξάδελφόν σας. Ἐπετύχετε ψάρι; Ἐπιάσαμεν ἕνα λαυράκι ποῦ ἐζύγιζε 4 ὀκάδες. Τὸ ἐπιάσετε μὲ τὸ καλάμι; Δὲν εἴχαμεν δυνατὰ ἀγκίστρια· τὸ ἐπιάσαμεν εἰς τὸ δίκτυ. —

Σοῦ ἔπεσαν τὰ χειρόκτια· πιάσε τα ἀπὸ χάμαι. Τί ὡραῖο δακτυλῖδι ποῦ ἔχετε! εἶνε χρυσό; Ἀγαπῶ πολὺ τὰ διαμάντια. Πόσο σας κοστίζει; Μοῦ το ἐχάρισαν. — Ἀναστασία, τὸ βραχιόλι σου εἶνε λυτόν· πρόσεξε μὴν το χάσῃς. — Τί ὥρα λέγει τὸ ὡρολόγι σας; Τὸ δικό μου ἐσταμάτησεν ἀπόψε. Δέν το εἴχετε κουρδίσῃ; — Ἀφέντη, τὸ πρόγευμα εἶν' ἕτοιμον. Ἡ κυρία ἐκατέβηκε; Μάλιστα, κύριε; Φρόσω, ἔφαγαν τά παιδιὰ τὴν σοῦπάν των; Ἡ Ἀσπασία δὲν ἔφαγε τὴν δικήν της. Καὶ διατί; Τῆς ἐφάνη πολὺ ἁλμυρή, ἀλλ' ἐγὼ νομίζω ὅτι δὲν ἐπείνα. Γειὰ νά την δοκιμάσω. Δὲν εἶνε κακή· εἶνε ἰδιοτροπία της· πρέπει νά την φάγῃ ἀμέσως. — Ἐρωτᾶτε, παρακαλῶ, ἂν ἔχῃ αὐγὰ φρέσκα; Μάλιστα, κυρία· ἀγόρασε σήμερον πρωί. Λοιπὸν νά της 'πῆτε νὰ βράσῃ πέντ' ἕξ. — Ὁ κύριος δὲν ἔχει μαχαῖρι. Πάρετε πρῶτα χοιρομέρι· ἔπειτα θά μας δώσῃς τὸν καφφέ.

5.

Ἀναχωροῦμεν, Δημήτρη. Πρέπει νὰ ζέψῃς τὸ ἄλογον. Ποῦ εἶνε τὸ καμτσίκι μου; Ποιὰ θέσιν προτιμᾶτε; Προτιμῶ τὰ ὀπίσω ποῦ δὲν πειράζει τόσον ὁ ἄνεμος. Ἐγὼ θὰ καθίσω κοντά σας. Σὰν κουρασθῆτε, μοὶ δίδετε τὰ χαλινάρια. — Καϋμένη, στέσε γρήγορα τὸ τσουκάλι 'ς τὴ φωτιάν· εἶν' ἕνδεκά 'μισυ· τὸ κρέας δὲν θὰ ψηθῇ διὰ τὸ γεῦμα. Ἐκαθάρισες τὰ μπιζέλια; Πρέπει νὰ παστρέψῃς τώρα τὴν σαλάτα. — Εἶν' ἕτοιμον τὸ τραπέζι; Τώρα το στρώνουν. Νομίζω πῶς εἶνε ὀλίγον ἀργά. Ἡ σοῦπα εἶνε σερβιρισμένη. Πάρε αὐτὸ καὶ φέρε μου τὸ μποῦτι μὲ τὰ κουνουπίδια καὶ τὰ φασόλια. Ἐλησμόνησες· νὰ φέρῃς τὸ ἁλάτι καὶ τὴν μουστάρδα. Ἐγὼ θὰ διορθώσω τὴν σαλάτα. Δός μου τὸ λάδι. Δὲν ἔχει πλέον 'ξεῖδι ἡ μποτίλια. Μανώλη, μοῦ δίδεις, σὲ παρακαλῶ, τὸ πηροῦνι ποῦ 'νε κοντά σου; Σᾶς εὐχαριστῶ. Δεσποινίς, δύναμαι νὰ σᾶς προσφέρω ὀλίγον κρασί; Ὄχι, σᾶς εὐχαριστῶ· τώρα ὅτι ἤπια. Κύριε Ἀλέξανδρε, λαμβάνετε τὴν καλωσύνην νὰ κατακόψητε αὐτὴν τὴν ὄρνιθα; Εὐχαρί-

στως. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐγὼ θὰ σερβίρω εἰς τὰς κυρίας σπανάκι. Μὴ δώσετε εἰς ἐμένα, σᾶς εὐχαριστῶ πολύ. Θέλετε φτεροῦγα ἢ μερί; Ἀγαπᾶτε τὸ κάρδαμον; Μιχάλη, δὸς λοιπὸν ἕνα πιάτο εἰς τὴν κυρίαν καὶ κόψε μας ψωμί. — Δὲν ἔχω τύχην ᾽ς τὸ παιγνίδι. Τώρα μπορεῖς νὰ σηκώσῃς τὸ τραπέζι. — Παίζεις καμμιὰ φορὰ εἰς τὸ λαχεῖον; Ἔπαιξα δύο ἢ τρεῖς φοραῖς καὶ πάντοτε ἔχασα.

6.

Τί ζέστη ποῦ κάνει σήμερον! πνίγεται κανείς· τέτοια ζέστη δὲν ἔκαμε οὔτε τὸ καλοκαῖρι. Συννεφιάζει ὁ καιρός· φαίνεται θὰ βρέξῃ. Φοβοῦμαι μὴν κάμῃ κακοκαιριά. Ἤρχισεν ἤδη νὰ βρέχῃ. Ψιχαλίζει. — Ἔρχεσαι νὰ κάμῃς ἕνα γύρο μαζί μου; Βρέχει, ἀδελφέ. Δὲν πειράζει. Μὰ βρέχει δυνατά. Εἶνε μπόρα καὶ θὰ περάσῃ γρήγορα. Ὁ καιρὸς ἀνοίγει. Βγαίνει ὁ ἥλιος. Εἶνε πολὺ ὡραῖα. Βρέχει χαλάζι. Ἀπὸ ποῦ ᾽νε ὁ ἄνεμος; Εἶνε βορειοδυτικὸς καθὼς δείχνει ὁ ἀνεμοδείκτης. Ὁ οὐρανὸς εἶνε γαλάζιος. Κύταξε, δὲν ὑπάρχει οὔτε ἕνα σύννεφον. Ἀδιάφορον, ὁ καιρὸς δὲν εἶνε σταθερός· σὲ συμβουλεύω νὰ μὴν ἐξέλθῃς. Τὸ βαρόμετρον ἀνέβαινε σήμερον πρωΐ, μὰ νὰ τώρα ποῦ κατεβαίνει. Δείχνει ἀκόμη βροχήν. Τί ὥρα εἶνε λοιπόν; Τὸ κρεμαστὸν ὡρολόγι δείχνει δέκα. Πηγαίνει καλά; Σταθῆτε· ἕνα ὡρολόγι κτυπᾷ· μόλις εἶνε δέκα παρὰ τέταρτον. — Αὐτὸ εἶνε τὸ ἀγῶρί σας, Κυρία; Μάλιστα, κύριε. Τί χαριτωμένο ποῦ εἶνε! Ἔχει ὡραιότατα μάτια καὶ φρέσκα φρέσκα μάγουλα. Ὁμοιάζει ᾽ς τὸν πατέρα του. Ἂν βγῇς ἔξω, πάρε ὀμπρέλλα. Πατέρα, νὰ ἔλθω μαζί σου; Δὲν θὰ σε πάρω, ἀγαπητή μου· βγαίνω γιὰ δουλειαῖς καὶ πηγαίνω πολὺ μακρυά. Τί ὥρα θὰ ἐπιστρέψῃς; Δὲν ἠξεύρω, μή με περιμένετε εἰς τὸ δεῖπνον. — Ἦσαν χθὲς πολλοὶ ἄνθρωποι ᾽ς τὸ θέατρον; Ἡ πλατεῖα ἦτο γεμάτη, ἀλλὰ δὲν ὑπῆρχε σχεδὸν ψυχὴ εἰς τὰ θεωρεῖα. Μήπως ἐφθάσατε πολὺ ἀργά; Δι᾽ ὅλου μάλιστα· ἡ αὐλαία δὲν εἶχε σηκωθῇ ἀκόμη. Εἴχετε καλὴν θέσιν; Ναί, ἤμην πλη-

σίον τῆς ὀρχήστρας· ἀπὸ τὴν θέσιν μου ἔβλεπα εἰς τὰ παρασκήνια. Ἔπαιξε καλὰ ὁ Β.; Ναί, σεῖς πῶς τον εὑρίσκετε; Ἀ! ἐμένα δέν μ' ἀρέσει αὐτὸς ὁ ἠθοποιός. Καὶ ὅμως παίζει καλά. Δὲν ἠμπορῶ νὰ τὸν ὑποφέρω· εἶνε τόσον βαρύς, ποῦ ὅταν περιπατῇ τρίζουν τὰ σανίδια τῆς σκηνῆς. Ἡ κυρία Ν. ἐχειροκροτήθη πολύ.

7.

Τί θέλετε διὰ τὸ πρόγευμά σας; Δὲν θὰ φάγω τίποτε σήμερον πρωΐ; Δὲν εἶμαι τόσον καλά· ἐὰν ἠθέλετε θὰ σᾶς ἔκαναν μίαν σοῦπαν ἀπὸ ξυνολάπαθα ἢ μίαν ἐλαφρὰν ψωμόσουπαν. Ὄχι, εὐχαριστῶ· δὲν θέλω τίποτε. — Σφουγγίξετε λοιπὸν τὰ χέρια σας. Δὲν ἔχω πετσέτα. — Ἔπρεπε νὰ φορέσῃς ποδιά, Μαρία, νὰ μὴ λερώσῃς τὸ φόρεμά σου. Θέλεις τὴν τραχηλιὰν τῆς ἀδελφῆς σου; — Τί κάνετε αὐτοῦ; Βλέπω, εἶσθε πολὺ ἀπησχολμένη. Κάμνω γλυκά. Τί, βγάζετε· τὰ κουκκοῦτσια; Τί ὑπομονὴ ποῦ ἔχετε! Σοφία, ἐκαθάρισες τὸ τηγάνι; Ἔχει ἀρκετὰ κάρβουνα ἡ φουβοῦ; Πόσο ἐπήρετε αὐτὰ τὰ κεράσια; Εἴκοσι λεπτὰ τὴν ὀκάν. Βάνετε μέλι εἰς τὸ γλυκό σας; Ὄχι, βάνω ζάχαριν. Πόσην ὥρα το ψήνετε; Περίπου δύο ὥρας. Δὲν ἔφαγα σήμερον τίποτε καὶ ἔχω μεγάλην ὄρεξιν. Τώρα θὰ σερβίρω. Μοῦ κόβῃς, νὰ ζήσῃς, ὀλίγο ψωμί; Ἀγαπᾶτε τὴν πέτσα ἢ τὴν ψύχα; Καλλίτερα ἔχω τὴν πέτσα. Θέλετε καὶ χορταρικά; Ναί, σὲ παρακαλῶ. Ἀγαπᾶτε τὰ ῥαδίκια; Ὄχι, δῶσέ μου δαυκιὰ ἢ γογγύλια. Θέλετε καὶ πατάταις; Δέν ταις ἀγαπῶ πολύ, ἀλλά ταις τρώγω τηγανισταῖς. Βλέπετε τὸ πιπέρι πουθενά; Ἐδῶ εἶνε, ὁρίστε. Μπορῶ νά σας προσφέρω ὀλίγο ψητὸ καὶ ὀλίγη σαλάτα; Πίνετε μαῦρο κρασὶ ἢ ἄσπρο; Ἂν ἔχετε ῥετσινᾶτο, τὸ προτιμῶ ἀπὸ κάθε ἄλλο. Τί φροῦτα θέλετε; Ὀλίγα σταφύλια καὶ ἕνα ῥοδάκινον. Ἀπὸ ὅλα τὰ ὀπωρικὰ ἀγαπῶ περισσότερο τὰ σταφύλια, τὰ πεπόνια καὶ τὰ κυδώνια.

8.

Ἠλία, ἐσηκώθηκεν ὁ πατέρας μου; Μάλιστα, Ἀφέντη, πρὸ πολλοῦ. Καὶ ποῦ εἶνε; Εἰς τὸν κῆπον, νομίζω. Καλημέρα, πατέρα. Πῶς εἶσαι σήμερον πρωΐ; Καλά, εὐχαριστῶ· σὺ πῶς ἐπέρασες ἀπόψε; Ἀρκετὰ καλά, σ' εὐχαριστῶ. Καὶ σὺ Μαρία εἶσαι πολὺ πρωινὴ σήμερον. Ὄχι δά· πλησιάζει ὀκτὼ ἡ ὥρα. Ἐσηκώθη ἡ μητέρα; Ἐκοιμᾶτο ἀκόμη ὅταν ἐκατέβηκα. Σήμερον κάνει καλὸν καιρόν, πατέρα. θὰ πᾶμε 'ς τὴν ἐξοχήν; Ἂν ἡ μητέρα σου δὲν ἔχῃ ἐπισκέψεις νὰ κάμῃ, εὐχαρίστως. Ἆ! νά την. Καλημέρα, ἀγαπητή μου μητέρα. Καλημέρα, παιδάκι μου. Τί ὡραῖον καιρὸν ποῦ κάνει σήμερον. Νὰ καὶ ἡ παραμάνα. Πῶς εἶνε τὰ παιδιά, παραμάνα. Εἶνε ὅλα καλά. Ἄννα, κάμε μας σοκολάταν ἀντὶ καφφέ. Τί ἔχετε 'ς τὸ χέρι; Ἐκάηκα χθὲς ἐν ᾧ ἔχυνα τὸ γάλα εἰς τὸν καφφέ μου. — Νικόλα, πές, νὰ ζήσῃς, εἰς τὸν ἁμαξᾶ νὰ ζέψῃ τὴν ἅμαξαν μὲ τὰ δυὸ ἄλογα. Ἄνοιξε ἡ μύτη μου καὶ τρέχει. Τί, ἐκτύπησες πουθενά; Ὄχι, εἶνε ἀπὸ τὴν ζέστην. Θέλεις ὀλίγο κρύο νερό; Ὄχι, καλλίτερα νὰ τρέξῃ ὀλίγον αἷμα. Πρόσεξε μὴ λερώσῃς τὸ γελέκο σου. Τί κωδωνοστάσιον εἶνε ἐκεῖνο 'κεῖ κάτω; Εἶνε τῆς μητροπόλεως. Ἐλᾶτε 'ς τὸν ἴσκιο. Ἂς καθίσωμεν εἰς τὴν πρασινάδα. Νὰ μιὰ πεταλοῦδα· πρέπει νά την πιάσω. Νὰ καὶ μιὰ φωλιὰ 'ς τὸν φράκτην. Ὁ ἥλιος βασιλεύει. Τί περιμένομε; πᾶμε 'ς τὸ σπῆτι.

9.

Εἶνε πολὺς καιρὸς ποὺ δὲν εἴδετε τὸν κ. Ζ.; Τὸν ἀπήντησα τὴν περασμένην ἑβδομάδα εἰς τοῦ Ψειρῆ. Νομίζω ὅτι ἄλλαξε κατοικίαν. Ναί· κατοικεῖ τώρα εἰς τὴν ὁδὸν Αἰόλου. Κάνει τὸν μεγάλο, ἀφ' ὅτου διωρίσθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον ὑπάλληλος, ἐν ᾧ εἶνε ἀγράμματος ἢ μᾶλλον ἀναλφάβητος. Εἶνε θαῦμα πῶς ἐπέτυχε αὐτὴν τὴν θέσιν. Ἆ, φίλε μου, τὰ μέσα εἶνε τὸ πᾶν. Ἀλήθεια, δυστυχῶς.

Ὁ ἀδελφός σου εἶν' ἔμπορος; Ναί. Δέν μου λέγεις, παντρεμένη εἶνε ἡ ἀδελφή του; Ὄχι ἀκόμη· κάνει καὶ αὐτὴ τὴ μεγάλη τώρα. Ὁ Ξ. δὲν τἄχει καλὰ μαζί σου· ὅπου σταθῇ σὲ ὑβρίζει. Μοῦ εἶπαν ὅτι λέγει τὸ κακό μου, ἀλλ' ἔχω καθαρὰν τὴν συνείδησίν μου πῶς δέν τον ἔβλαψα. — Δὲν ἀκούει· εἶνε χονδροκέφαλος. Εἶνε κατεργάρης καὶ θὰ μᾶς γελάσῃ. Ἔχει καὶ ἀδελφὸν τυχοδιώκτην πρώτης τάξεως. — Ποιὸς ἐμπῆκε 'ς τὸ δωμάτιόν μου ὅταν ἔλειπα; Ἡ ἀδελφή σας ἐπῆρ' ἕνα βιβλίον ἀπὸ τὴν βιβλιοθήκην· τὰ ἔκαμε ἄνω κάτω, ἔπειτα ἐβγῆκε καὶ ἄφηκε τὴν θύραν ἀνοικτήν· ὁ ἄνεμος ἔσπασε δύο τζάμια. Τί ἀφηρημένη ποῦ εἶνε! Τρέξε νὰ φέρῃς τὸν τζαμιτζῆ νὰ διορθώσῃ τὸ παράθυρον νὰ μήν το ἰδῇ ἡ μητέρα. — Μὴν κουνῇς τὸ τραπέζι, Λεωνίδα. Μοῦ δανείζῃς τὴ ῥήγα σου καὶ τὸ μολίβι σου; Τί ῥηγγώνεις; γιὰ νὰ γράψῃς; Αὐτὸ εἶνε στουππόχαρτον. Παίρνεις παραπολὺ μελάνι. Νὰ καὶ μιὰ μελανιὰ εἰς τὸ τετράδιόν σου. Θέλεις ὀλίγο στουππόχαρτο; Καλλίτερα ἦτο νὰ ξύσῃς τὸ μελάνι. Δὲν ἔχω ξυστῆρι. Πάρε τὸ κονδυλομάχαιρον.

10.

Μοῦ δίδεις τὸ κουβάρι ποῦ εἶνε 'ς τὸ πανιεράκι; Δὲν ὑπάρχει οὔτε μιὰ βελόνη. — Ἐπέστρεψεν ἡ Ἀργυρὼ ἀπὸ τὴν ἀγοράν; Δὲν ἠξεύρω· ἀλλὰ ἡ καμεριέρα εἶν' ἐπάνω, ἐὰν χρειάζεσαι τίποτε. Ναί, ἤθελα ὀλίγο ζεστὸν νερόν. — Δὲν πρέπει ν' ἀνεβαίνῃς ἐπάνω εἰς τὰς καθέκλας. Πρόσεξε μὴν πέσῃς. Φύσηξε λοιπὸν τὴν φωτιά, Ἀννέτα· κρυώνω πολύ. Χρειάζονται ὀλίγα λεπτὰ ξύλα διὰ ν' ἀνάψῃ. Πάγω νὰ φέρω. — Ἔχω συνάχι. Θέλεις νά σου κάμω ὀλίγον τσάϊ; Ὄχι, εὐχαριστῶ, δὲν θέλω νὰ καλομαθαίνω. — Κατίγκω, ἔλα νὰ ἐργασθῇς, παιδί μου. Δὲν ἔχω πλέον βελόνας εἰς τὸ κουτί μου. Ἐγώ σου δίδω μίαν. Ἔχεις κλωστήν; Δὲν εὑρίσκω τὴν δακτυλήθρα μου. — Στέκα ἴσια· θὰ γείνῃς καμπούρα χωρὶς ἄλλο, ἂν δὲν στέκῃς καλλίτερα. Σκούπισε τὴ μύτη σου. Δὲν ἔχω μαντίλι. Πήγαινε νὰ

το εὕρῃς· εἶνε ἄσχημον νὰ φυσᾷς ἔτσι τὴ μύτη σου. — Δὲν ἐκτενίσθης σήμερον πρωΐ; Ἔσπασε τὸ κτένι μου. Ἐκαθάρισες τὰ ᾿δόντια σου; — Ἔχασα τὴν ὀμπρέλλα νμου· μοῦ δανείζετε τὴν ἰδικήν σας; Τί, βρέχει; Ὄχι· ἀλλ' ὅσον οὔπω θὰ βρέξῃ, νομίζω. Ἦτο τόσον ὡραῖος καιρὸς σήμερον πρωΐ. Τί θέλεις; Τὸ ψαλίδι μου. — Ὅλο χασμᾶσαι· μήπως νυστάζεις; Ναί· νυστάζω πολύ. Καὶ ὅμως δὲν εἶνε πολὺ ἀργά. Μόλις εἶν' ἐννέα καὶ τέταρτον. Δὲν εἶμαι καλὰ ἀπόψε· τρέμω. Μήπως ἔχεις πυρετόν; Δός μου τὸ χέρι σου νὰ ἰδῶ. Ὁ σφυγμός σου εἶνε ὀλίγον ζωηρός, ἀλλὰ κανονικός. Γειὰ νὰ ἰδῶ τὴν γλῶσσάν σου. Βγάλε την ἔξω περισσότερον. Εἶνε ὀλίγον ἄσπρη· χρειάζεσαι ἰατρικόν. — Τί θέλεις νὰ δειπνήσῃς; Δὲν δὰ φάγω τίποτε, εὐχαριστῶ. Δὲν πεινῶ δι' ὅλου. Ἓν αὐγὸ μελᾶτο δὲν θά σου ἔκανε κακόν.

11.

Πόσων ἐτῶν εἶνε ὁ ἀδελφός σας; θὰ εἶνε ὅσον οὔπω 18 ἐτῶν. Ποῖος εἶνε μεγαλείτερος ἀπὸ τοὺς δύο; Αὐτός· ἐγὼ εἶμαι μόλις 16 ἐτῶν. Καὶ ὅμως φαίνεσαι μεγαλείτερος. Ὁ ἀδελφός μου δὲν φαίνεται μεγάλος διὰ τὴν ἡλικίαν του. Ἐτελείωσε τὰς σπουδάς του; Ὄχι ἀκόμη ὅλως δι' ὅλου. Εἰς ποίαν τάξιν εἶνε λοιπόν; Εἰς τὴν τρίτην τοῦ Γυμνασίου. Σὺ δέ; Ἐγώ; μόλις εἶμαι εἰς τὸ σχολαρχεῖον. Πόσοι εἶσθε εἰς τὴν τάξιν σου; Σαράντα, νομίζω. Καὶ ποιὸς εἶνε ὁ πρῶτος τῆς τάξεως; Ἐγὼ δὲν εἶμαι. Νὰ ἐπιμεληθῆτε. Πότε δίδετε ἐξετάσεις; Περὶ τὰς ἀρχὰς Ἰουνίου. Καὶ ποῦ θὰ περάσῃς τὰς διακοπὰς ἐφέτος; Δὲν ἠξεύρω ἀκόμη· ἴσως ὑπάγω εἰς τὴν Κέρκυραν ἢ εἰς τὰς Πάτρας, εἰς τὴν ἐξοχὴν τοῦ θείου μου. Εἶσαι καὶ ἄλλοτε πηγαιμένος; Ὄχι, πρώτην φορὰν θὰ ὑπάγω ἐφέτος. Ἔχεις γνωριμίας ἐκεῖ; Ἔχω μερικάς.— Εἶνε παστρικός· μὴν του ἐμπιστεύεσαι πολύ. Πανδρεμένος εἶνε; Ὄχι ἀκόμη. — Μοῦ κάνεις ὀλίγην θέσιν; Μὰ δὲν ἔχεις κάθισμα. Θὰ καθίσω εἰς τὸ σκαμνάκι. Ἡ κυρία Λ. εἶνε μέσα; Ὄχι, μόλις ἐξῆλθε.

Τότε θὰ ἐπιστρέψω εἰς μίαν ὥραν. Ἐπέστρεψεν ἡ κ. Λ.; Ὄχι, ἀλλὰ ὅπου καὶ ἂν εἶνε θὰ ἔλθῃ. Ὁρίστε μέσα καὶ λάβετε τὸν κόπον νὰ τὴν περιμείνητε ὀλίγον. Ὄχι, δὲν εὐκαιρῶ· θὰ σου ἀφήσω τὸ ἐπισκεπτήριόν μου. Δός της το, νὰ ζήσῃς, καὶ 'πές της ὅτι ἐλυπήθηκα πολὺ ποῦ δὲν τὴν εἶδα. Καὶ ἐκείνη θὰ λυπηθῇ ποῦ δὲν σας εἶδε.

12.

Τὸ ἔλεγε 'ς τὰ χωρατά. Ὄχι· τὸ ἔλεγε σπουδαίως. — Ἐμάθετε τὸ δυστύχημα ποῦ συνέβη εἰς τὸν δυστυχῆ Ἐ. ὅταν ἤρχετο ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ; Ὄχι· τί ἔπαθεν; Ἔπεσεν ἀπὸ τὸ ἄλογο καὶ ἔσπασε τὸ χέρι του. Καλέ, τί λέγεις; Θὰ στείλω νὰ ἐρωτήσω τὶ κάμνει. Ἡ κ. θεία σας ἐξακολουθεῖ νὰ εἶνε εἰς τὴν Κόρινθον; Μάλιστα, διαρκῶς. Ὅταν θὰ της γράψητε, σᾶς παρακαλῶ νὰ της μεταδώσετε τὰ σεβάσματά μου. Εὐχαρίστως. — Παραμέρισε, στάσου δίπλα νὰ περάσω. Ἔχεις θέσιν νὰ περάσῃς. Τί δύστροπος ποῦ εἶσαι σήμερον! Εἶδα τὸν Ξ. χθὲς καὶ μὲ ἠρώτησε τὶ κάμνεις. Τὸ ἔκαμε μὲ τὸ στανιό, ἀλλὰ θὰ τον συγχωρήσετε. Δὲν ἐξαναπάτησε τὸ πόδι του ἐδῶ ἀπὸ τότε. Τί κάμνει ὁ ἀνεψιός σας; Κάθε 'μέρα καλλίτερα. Χαίρω πολύ. Εἶσαι πολλὴ ὥρα ἐδῶ; Ὄχι· τώρα ὅτι ἔφθασα. Ἠκολούθησα τὴν κηδείαν. — Μὴ θορυβῇς τόσον πολύ! Μὴν ὁμιλῇς τόσον δυνατά! Χθὲς τὸ βράδυ ἐδιασκεδάσαμεν πολύ. Τί ἐπαίξετε; Ἐπαίξαμε τυφλομυῖγα καὶ μπερλίνα. — Ἤθελα ἕνα καπέλλο. Τὸ θέλετε ἀπὸ καστόρι ἢ ἀπὸ μετάξι; Τὸ προτιμῶ ἀπὸ μετάξι. Ἰδοὺ ἕνα πολὺ ἐλαφρὸν τὸ ὁποῖον, νομίζω, ὅτι θὰ σας πηγαίνῃ· τὸ δοκιμάζετε; Εἶνε ὀλίγον φαρδύ. Ἰδοὺ ἄλλο. Μὲ σφίγγει παραπολύ. Ἂς δοκιμάσωμεν καὶ ἄλλο. Αὐτό μου πηγαίνει καλλίτερα. Σᾶς στέκει θαυμάσια. Οἱ γῦροι εἶνε παραπολὺ στενοί. Εἶνε τοῦ συρμοῦ. Μοῦ το στέλλετε ἀπόψε; Νὰ σας ἀφήσω τὴν διεύθυνσίν μου. Γιάννη, φέρε τὸ καλαμάρι. Εἶνε παγωμένα τὰ χέρια μου καὶ δὲν μπορῶ νὰ γράψω.

13.

Ἄλλαξε πάλιν ὁ καιρός. Τόσῳ καλλίτερα θὰ ἔχωμεν αὔριον ὡραῖον καιρὸν διὰ τὴν ἐξοχήν. — Πρὸ ὀλίγου εἶδα τὸν Π. Πηγαίνουν καλὰ ἡ δουλειαῖς του; Ναί, πολὺ καλά. Κατ' ἔτος κερδίζει τοὐλάχιστον ὀκτὼ χιλιάδες δραχμάς. Ἀλλὰ εἶνε ἀκατάστατος· εἶνε ξεπατωμένο καλάθι. Ἐξοδεύει περισσότερα ἀπ' ὅσα εἰσπράττει. — Κυριάκο, ποιός με φωνάζει; Τί θέλεις; δὲν ἔχω καιρόν. — Αὔριον εἶνε τὰ γενέθλιά μου καὶ τὴν Κυριακὴν τῆς μητέρας μου τὸ ὄνομα. Ἀ! ὀνομάζεται Ἑλένη; — Ἐξηκολουθήσατε χθὲς νὰ παίζετε ἀφοῦ ἔφυγα; Ναί, ἔπαιξα δυὸ παρτίδες. Ἐκερδίσατε; Ὄχι· δὲν εἶχα τύχην χθές. Οὔτ' ἐγώ. Εἰς τὰ ὀκτὼ παιγνίδια ὅπου ἔπαιξα, ἔχασα ἕξ. — Ἡ δεσποινὶς Εὐθυμία ἐτραγούδησε πολὺ νόστιμα προχθές. Εἴδετε τὸ περιδέραιον καὶ τὰ βραχιόλια ποῦ τῆς ἐχάρισεν ἡ Νονά της ὡς πρωτοχρονιάτικον δῶρον; Ναί, εἶνε δῶρον ποῦ πρέπει νὰ ἐκόστισε πολύ· ὁ Νονός της τῆς εἶχε χαρίση ἤδη εἰς τὴν ἑορτήν της ἕνα ὡρολόγι μὲ ἁλυσίδα καὶ ἡ θεία της χρυσᾶ σκωλαρίκια. Τὴν ἀγαποῦν πολύ. — Ὁ καϋμένος ὁ Παναγιώτης ἀπέτυχε, φαίνεται. Ἐγὼ τὸ ἤξευρα ὅτι αἱ ἀπόπειραί του θ' ἀπετύγχανον. Ἀπερρίφθη, διότι τὸν ηὗραν παραπολὺ ἡλικιωμένον. Ἀναστάση, τί ἔκαμες τὸ σφυρί; Δέν το ἔπιασα σήμερον. Ἐγὼ νομίζω πῶς σε ἤκουσα νὰ κτυπᾷς σήμερον πρωὶ εἰς τὸ δωμάτιόν σου. Χθὲς ἐκάρφωσα μερικὰ καρφιὰ εἰς τὸν τοῖχον διὰ νὰ κρεμάσω εἰκόνας· ἀλλὰ ἔβαλα τὸ σφυρὶ εἰς τὴν θέσιν του· θὰ εἶνε εἰς τὸ ῥάφι. — Καλὰ ποῦ σε ἀπήντησα· ἐπήγαινα εἰς τὸ σπῆτί σου. Ἐπέστρεψεν ὁ θεῖός σου ἀπὸ τὸ ταξεῖδι; Τὸν περιμένομεν καθ' ἡμέραν. — Ἔχεις πολλὰς ἀσχολίας τώρα; Ἄφησέ με. Ἔχασα τὸν λογαριασμόν μου. Γνωρίζεις τὸν Γ.; Ναί, εἶνε Τμηματάρχης. Ὄχι· ἐπαύθη. Βρὲ τὸν καϋμένον! Τί τὸν καϋμένον! Καλά την ἔπαθε, γιατὶ τό 'χε παρμένο ἀπάνω του.

14.

Σοφία! Ὁρίστε, κυρία. Ἐτελείωσες τὸ φόρεμά μου; Τελειώνω, ἀμέσως. Κάνε γρήγορα, σὲ παρακαλῶ. Ἠμπορεῖς νὰ ἔλθῃς ἐδῶ μία στιγμή; Ἔρχομαι εἰς πέντε λεπτά. Τί ἀναξία ποῦ εἶσαι, καϋμένη! Τί φουστάνι θέλετε; Δός μου τὸ μάλλινον καὶ τὰ χονδρὰ ὑποδήματα. Μοῦ λύνῃς αὐτὸν τὸν κόμπον; Εἶνε πολὺ σφικτός. Δὲν λύεται· ἅ! καὶ ὅμως τον ἔλυσα. Μοῦ κομπώνῃς καὶ τὸ φόρεμά μου; Ποῦ 'νε ἡ ζώνη μου; Νά την. Δὲν ξεύρω τί καπέλλο νὰ φορέσω. Τὸ ψάθινον δὲν πηγαίνει μὲ αὐτὸν τὸν καιρόν. Καλλιόπη, εἶσαι ἕτοιμη; Τώρα νὰ φορέσω τὸ χειρόκτιά μου. Μὴ λησμονήσῃς τὴν ὀμπρέλλα σου. Ἡ ἅμαξα μᾶς περιμένει τώρα καὶ μισὴ ὥρα. Ἄνοιξε τὴν θύραν. Πρόσεξε μὴ 'γγίξῃ τὸ φόρεμά σου εἰς τοὺς τροχούς. Ἐμπρός, ἀνέβαινε. Μὴ φοβεῖσαι, δὲν ὑπάρχει κίνδυνος. Σήμερον εἶνε πολὺ εὐχάριστος καιρὸς διὰ περίπατον. Ὁ ἥλιος ἀρχίζει νὰ καίῃ ὀλίγον. Ὅπου κι' ὅπου θὰ ἔχωμον καὶ ἄνθη. — Μητέρα, ἡ πέρδικα κηλαϊδεῖ ἢ κακκαρίζει; Ὄχι, ἡ πέρδικα καὶ ἡ ὄρνιθα κακκαρίζουν. Τὸ τριγῶνι τρίζει. Τὸ κοτσῦφι κηλαϊδεῖ. Ὁ σκῦλος γαυγύζει. Ὁ γάτος νιαουρίζει. Τὸ ἄλογο χλιμιντρᾷ, ὁ γάδαρος γκαρίζει· τὸ βῴδι μουγκρύζει, τὸ πρόβατον βελάζει, ὁ λέων βρυχᾶται, τὸ φεῖδι σφυρίζει, ὁ βάθρακας κράζει ἢ κοάζει, τὰ πουλιὰ ἐν γένει κηλαϊδοῦν, ἀλλὰ ὁ κόρακας κράζει ἐν φ ἡ μυῖγα καὶ ἡ μέλισσα σβουρίζουν.

15.

Ἔ! καὶ λοιπὸν πῶς εἶσαι σήμερον πρωΐ; Καλλίτερα, εὐχαριστῶ. Ἔπρεπε νὰ εἶσαι σηκωμένος· θὰ ἐκάναμεν ἕνα γῦρον. Νυστάζω ἀκόμη. Τότε θὰ ὑπάγω νὰ περιπατήσω μόνος. Μπορεῖς νὰ κατεβάσῃς τὸ παραπέτασμα τοῦ παραθύρου; μοῦ κτυπᾷ 'ς τὰ μάθια τὸ φῶς. Θέλεις νὰ καταβάσω καὶ τὰ παντζούρια; Ὄχι, εὐχαριστῶ· δὲν ἀξίζει τὸν κόπον.

Ἔχει ὡραίαν θέαν τὸ παράθυρόν σου. Σοῦ ἀρέσει; Ναί, ἀγαπῶ πολὺ τὴν πρασινάδα. Αὐτὰ τὰ λιβάδια μὲ τοὺς κήπους καὶ τὰ κοπάδια διεσπαρμένα ἐδῶ κ' ἐκεῖ, καὶ ἐκείνη ἡ ἐκκλησία μὲ τὸ χωριὸ παραπέρα παριστάνουν ὡραῖον πανόραμα. Ὁ λόφος ἐκεῖνος τόσον κανονικὸς καὶ ὁ ὀφιοειδὴς ποταμὸς στολίζουν θαυμάσια τὴν πεδιάδα. Εἶσαι βλέπω ποιητικός· ἐγὼ δέν σε ἤξευρα ποιητήν. — Κύριε Ἀλέξανδρε, τί ἐπιθυμεῖτε νὰ γευματίσετε; Ἤθελα πρῶτα μία σοῦπα παχειά· ἀλλὰ πρῶτα μία μαστίχα ἔπειτα ὀλίγαις ἐληαῖς, ἂν ἔχετε. Δυστυχῶς δὲν ἔχομεν ζεστά φαγητά· ἀλλ' ἂν θέλετε, ν' ἀνάψωμεν φωτιὰ καὶ νά σας κάμωμεν· Ἂν εἶνε δυνατόν, προτιμῶ σοῦπα μὲ κρεμυδάκια, καὶ ἔπειτα ὀλίγο ψάρι. — Ἔχω λαιμόπονον σήμερον. Τότε δὲν πρέπει νὰ ἐξέλθῃς. Ἀπόψε νὰ πάρῃς ἕνα αὐγὸ κτυπητὸ μὲ τὸ γάλα καὶ θά σου κάμῃ καλό. — Αὔριον εἶνε νηστεία· θὰ φάγωμεν ὄσπρια, ἐληαῖς καὶ χαβιάρι.

16.

Γνωρίζετε τὸν κ. Π.; Πολὺ καλὰ μάλιστα· ἤμεθα συμμαθηταί. Λέγουν ὅτι πανδρεύεται. Μάλιστα· εἶνε τελειωμένον τὸ πρᾶγμα. Μάλιστα ὑπογράφεται τὸ προικοσύμφωνον μεθαύριον. Καὶ ποιὰν παίρνει; Τὴν κόρην ἑνὸς μεγαλεμπόρου τῶν Πατρῶν. Τὴν γνωρίζεις; Τὴν εἶδα δυὸ τρεῖς φοραῖς εἰς τὴν συναναστροφὴν καὶ μία φορὰ εἰς τὸν χορόν. Δὲν μοῦ λές, εἶν' εὔμορφη; Ἔχει ὡραιότατον ἀνάστημα. Ἔχει καὶ περιουσίαν; Ἕως πενῆντα χιλιάδες δραχμαῖς, ἀλλὰ λέγουν ὅτι θὰ κληρονομήσῃ καὶ ἕνα πλουσιώτατον θεῖον. Πῶς ὀνομάζεται; Εὐγενία. Μήπως εἶνε συγγενὴς τῆς κ. Ζ.; Βέβαια, ἀνεψιά της. Τότε θὰ ἔχῃ ἀδελφόν, διότι ἡ κ. Ζ. μᾶς ὡμίλει συχνὰ περὶ ἑνὸς ἀνεψιοῦ της. Ἦτο κάλλιστος νέος, ἀλλ' ἀπέθανε 'ς τὸν στρατόν. Τί κρῖμα! ἦτο κάλλιστος νέος. Ἀλήθεια. Δὲν ἦτο, νομίζω, ἀνθυπολοχαγός; Ὄχι, ὑπολοχαγὸς καὶ μάλιστα ἔμελλε νὰ προβιβασθῇ λοχαγός. — Ἔμαθες ὅτι ἡ κ. Ε.

ἐγέννησεν; Ναί, καὶ μάλιστα ἀγῶρι πρὸς μεγάλην εὐχαρίστησιν τοῦ συζύγου της. Ἤκουσα πῶς θά το βαπτίσῃς σύ. Ἐλπίζω. Καὶ ποιὰ θὰ εἶνε ἡ νονά; Θά το βαπτίσω μόνος. Θὰ κάμῃς μιὰ εὔμορφη κουμπάρα. Ναί, ἀλλὰ ἡ βάπτισις δὲν θὰ γείνῃ τώρα· θὰ περιμένουν νὰ ἐπιστρέψῃ ἀπὸ τὰ λουτρὰ ὁ ἀδελφὸς τῆς κουμπάρας. — Νὰ ὁ Θεμιστοκλῆς· κρύψου. Ἄδικα κρύβεσαι, σὲ εἶδα. Μὴν παιδιακίζεις. — Ἀγαπᾶτε τὰ ἀμύγδαλα καὶ ταῖς σταφίδες; Μάλιστα, πολύ. Ὁρίστε λοιπόν. Θέλετε καὶ φουντούκια; Ἔχομεν καὶ κάστανα, ἂν θέλετε, καὶ καρύδια. — Χθὲς ἤμουν τόσο συναχωμένος ποῦ δὲν 'μποροῦσα νὰ ὁμιλήσω. Αὐτὸς ὁ καιρὸς εἶν' ἐπικίνδυνος. Ἀπόψε εἶνε σελήνη λαμπρά. Θὰ παγώσῃ τὴν νύκτα.

17.

Ξεύρετε, σᾶς παρακαλῶ, ποῦ εἶνε ἡ ὁδὸς Νίκης; Μάλιστα, Κύριε· εἶνε πλησίον τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος. θὰ τραβήξετε ἴσα, ἔπειτα τὸν τέταρτον δρόμον ἀριστερά. Σᾶς εὐχαριστῶ, Κύριε. Ἀπὸ ποῦ 'μπορῶ νὰ ὑπάγω, σᾶς παρακαλῶ, εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Ὁμονοίας; Θὰ τραβήξετε κατ' εὐθεῖαν ἀπ' ἐδῶ μέχρι τῆς τρίτης διασταυρώσεως ὅπου θὰ εὕρετε τὴν ὁδὸν Αἰόλου· ἀπ' ἐκεῖ θὰ στρέψετε ἀριστερά, ἔπειτα κατ' εὐθεῖαν μέχρις ὅτου φθάσετε εἰς μίαν πλατεῖαν ὅπου εἶνε δεξιὰ μὲν ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, ἀριστερὰ δὲ τὸ θέατρον· θὰ ἐξακολουθήσετε ἀκόμη προχωροῦντες ἕως οὗ φθάσετε εἰς τὸν ἱπποσιδηρόδρομον· ἀκολουθεῖτε αὐτὸν ἀριστερὰ καὶ φθάνετε εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Ὁμονοίας. Σᾶς εὐχαριστῶ πολύ. — Ἔ! πῶς δὲν ἔχασες τὸν δρόμον; Δέν τον ἔχασα διότι ἠρώτησα δυὸ φορὰς καὶ μὲ ὠδήγησαν πολὺ καλά. — Ὁ καιρὸς φαίνεται θ' ἀλλάξῃ. Φοβοῦμαι μήπως βρέξῃ. Καὶ νὰ μὴ βρέξῃ μόνον! Ἐπῆγες εἰς τῆς κ. Γ.; Ἐπῆγα δυὸ φοραῖς ἀλλὰ δέν την ηὗρα· εἶχεν ἐξέλθῃ. Σήμερον ἐπεριπάτησα τοὐλάχιστον δυὸ μίλλια. Παίρνετε τίποτε; Μὴν ντρέπεσθε.

Όχι, εὐχαριστοῦμεν. Ἦτον ἀκόμη πολὺ νέα ὅταν ἀπέθανεν ἡ μητέρα της. Εἶνε πολὺ καλὴ νοικοκυρὰ καὶ συγχρόνως τοῦ κόσμου γυναῖκα. — Ἔρχεσθε αὔριον νὰ γευματίσωμεν μαζί; Αὔριον δὲν μπορῶ ἀλλὰ τὸ Σάββατον εὐχαρίστως. — Εἶνε ἐδῶ πλησίον τὸ χρηματιστήριον; Πολὺ πλησίον· ὁ πρῶτος δρόμος ἀριστερὰ καὶ ἔπειτα ὁ πρῶτος δεξιά.

18.

Ἠμπορεῖτε νά μου εἰπῆτε ἂν εἶνε μακρὰν τὸ ταχυδρομεῖον; Μάλιστα· θὰ λάβετε αὐτὴν τὴν μεγάλην ὁδὸν ἡ ὁποία ὀνομάζεται ὁδὸς Σταδίου· θὰ τραβήξετε κατ' εὐθεῖαν ἕως ὅτου φθάσετε εἰς ἕνα μεγάλο κτίριον μὲ αὐλὴν δεξιά, εἶνε ἡ Βουλή· θὰ ἐξακολουθήσετε ἀκόμη παρεπάνω, ἔπειτα στρέφετε τὸν πρῶτον δρόμον ἀριστερὰ καὶ θὰ ἰδῆτε τὰ γραμματοκιβώτια καὶ τὰς ἐπιγραφὰς τοῦ ταχυδρομείου. Σᾶς εὐχαριστῶ πολύ, Κύριε. — Σήμερον πρωὶ ἦλθ' ἕνας κύριος καί σας ἐζήτησε. Ἀφῆκε τὸ ἐπισκεπτήριόν του; Ὄχι· ἀλλ' εἶπε πῶς θὰ ἐπιστρέψῃ πάλιν. — Παῦλε, ἐπῆγες νὰ ἐρωτήσῃς τί κάμνει ὁ κ. Δ.; Μάλιστα, ἀφέντη. Καὶ λοιπὸν πῶς εἶνε σήμερον; Πολὺ καλλίτερα, εἶν' ἐκτὸς κινδύνου. Ἆ! ἔτσι· χαίρω πολύ. Προχθὲς ἦτο τόσο βαριὰ ποῦ τον εἶχαν ἀποφασισμένον. — Ἄναψες τὴν θερμάστραν; Μάλιστα, ἀφέντη. Τί ἔκαμες εὐλογημένε; Τί φωτιὰ εἶνε αὐτή; Οἱ σωλῆνες εἶνε κατακόκκινοι. — Σεῖς ποῦ εἶσθε εἰδήμων, δέν μου λέγετε πῶς σας φαίνεται αὐτὴ ἡ εἰκών; Ἔχει παραπολὺ ζωηρὰ χρώματα.

19.

Καϋμένε Γιώργη, μὴν κάνῃς τόσο θόρυβον· θὰ ξυπνήσῃς τὴν μητέρα. Δὲν θὰ πάγῃς σήμερον 'ς τὸ σχολεῖον; Μόλις εἶνε ἑπτά μισυ ἀκόμη. Τότε δὲν ἔχεις πολὺν καιρὸν νὰ χάνῃς, ἑτοιμάσου γρήγορα. Εἶμαι ἕτοιμος ἤδη. Ἠξεύρεις τὰ μαθήματά σου; Μάλιστα, πατέρα, καὶ τὰ θέ-

ματά μου ὅλα τὰ ἔχω καμωμένα. Πολὺ καλά· ἀλλὰ πρόσεξε μὴν ἀργήσῃς. — Ποῦ ἦσθε λοιπὸν ἕως τώρα; Ποτὲ δὲν ἔρχεσθε ὅταν σας φωνάζουν. Σηκώνεσαι ἀπὸ τώρα; Ναί, πρέπει νὰ ἐξέλθῃς ἐνωρὶς σήμερον. Τὸ ὡρολόγι μου λέγει ὀκτώ. Νομίζω ὅτι πάγει ἐμπρός. Τί καιρὸς πάλιν σήμερον! Δηλαδὴ ἐδῶ εἰς τὰς Ἀθήνας ἢ λάσπη εἶνε ἢ σκόνι. Καὶ τί ζέστη τὸ καλοκαῖρι! Ναί, ἀλλ' ἐγὼ εὑρίσκω ὅτι σήμερον ὁ καιρὸς εἶνε πολὺ γλυκύς. Ὁ κ. ἀδελφός σας εἶνε ἐδῶ; Εἶνε εἰς τὸ γραφεῖόν του. Ὁρίστε. Παίρνετε ἕνα καφφέ; Μάλιστα, σᾶς παρακαλῶ. Πῶς τον παίρνετε βαρὺν ἢ ἐλαφρόν; Γλυκὸν καὶ βραστόν, σας παρακαλῶ. Ἆ! τὰ φλυτζάνια σας εἶνε μεγάλα· φαίνεται εἶνε τοῦ τσαϊοῦ ἢ τῆς τσοκολάτας. Ἀναστασία, ὅταν θὰ ἐπιστρέφῃς ἀπὸ τὸ σχολεῖον πέρασε ἀπὸ τὸ φαρμακεῖον καὶ πάρε μου ἕνα κουτὶ σκόνι διὰ τὰ ᾽δόντια.

20.

Ἑτοιμάζεται γρήγορα τὸ πρόγευμα; Δὲν εἶνε ἀκόμη ἐννέα. Ἀδιάφορον, ἐγὼ πεινῶ καὶ θέλω νὰ προγευματίσω. Μὰ ἡ κ. μητέρα σας δὲν ἐσηκώθη ἀκόμη, νομίζω· ἀλλὰ πάλιν γειὰ νὰ ἰδῶ. Ἐσηκώθη, ὥστε θὰ ἑτοιμάσω ἀμέσως τὸ τραπέζι. Πατέρα, θὰ ἔλθῃς εἰς τὸ πρόγευμα; Μάλιστα, ἀγαπητή μου, ἀμέσως. — Κυρία, κάποιος θέλει νά σας ὁμιλήσῃ. Ἂς ἔλθῃ μέσα. Καλημέρα σας, Κυρία. Ἔρχομαι ἐκ μέρους τῆς κ. Ξ. νά σας παρακαλέσω νά τῆς στείλετε τὴν διεύθυνσιν τῆς μοδίστρας σας. Εὐχαρίστως, νά σοῦ την γράψω· ἰδού; Δεσποινὶς Ο. ὁδὸς Ἀκαδημείας ἀριθμ. 30. Σᾶς εὐχαριστῶ, Κυρία. Σ' τὸ καλό, κόρη μου· τὰ χαιρετίσματά μου ᾽ς τὴν κυρίαν σου. Εὐχαρίστως. Μητέρα, τί ὥρα θὰ ἐξέλθωμεν; Θὰ πᾶμε σήμερον ἔξω ᾽ς τὰ Ὀλύμπια; Ναί, κόρη μου, ἀλλὰ δὲν κάνει ψύχρα; Ὄχι τόσον πολλή, καὶ θὰ εἶνε ἄπειρος κόσμος εἰς τὸν περίπατον. Χρειάζεσαι ῥιπίδι; Ὄχι, ἀλλὰ θὰ πάρω τὴν ὀμπρέλλα μου. Ἐκόντεψε ν' ἀποθάνῃ ἡ γειτονοποῦλά μας

ἀπὸ τυφοειδῆ πυρετόν. — Ἀπόψε θὰ καύσουν πυροτεχνήματα εἰς τὸ Φάληρον καὶ λέγω νὰ πᾶμε. Μὲ τὸν μικρὸν σιδηρόδρομον ἢ τὸν μεγάλον; Ὁ μικρὸς ἂν καὶ ἀργὸς εἶνε διασκεδαστικώτερος. Γειὰ κύταξέ με. Σὲ βλέπω, μὰ πρόσεξε μὴν πέσῃς.

21.

Μὰ παιδιά μου, ἐλᾶτε 'ς τὸ τραπέζι. Ἐγὼ δὲν ἔχω πετσέτα. Κ' ἐγὼ δὲν ἔχω πηροῦνι. Κτύπησε τὸ κουδοῦνι νὰ 'λθῃ ἡ ὑπηρέτρια. Μαρία, δὲν ἔβαλες πετσέτα εἰς τὴν Ἄννα· οὔτε πηροῦνι εἰς τὸν Βασίλη. Ἤθελα ἕνα μαχαῖρι, ἀλλὰ δὲν εὑρίσκω κανένα. Τὸ ποτῆρί μου δὲν εἶνε καθαρόν· κάποιος το μετεχειρίσθη· πλῦνέ το νὰ ζήσῃς. Σήμερον δὲν ἔχω ὄρεξιν. Ἔχομεν ὡραίαις σαρδέλλαις. Ἀγαπᾷς τὰ στρείδια; — Στεῖλε λοιπὸν τὸν Ἀντώνιον εἰς τῆς κυρίας Γεωργιάδου νὰ ἐρωτήσῃ τί κάνει ἡ κόρη της. Τί, ἄρρωστη εἶνε ἡ δεσποινὶς Ρ.; Ἡ ἀδελφή της μοὶ εἶπεν ὅτι ἔχει περιπνευμονίαν. Εἶν' ἐπικίνδυνος ἀσθένεια καὶ μάλιστα εἰς τὴν ἡλικίαν της. — Παναγιώτη, ἄναψες φωτιὰ εἰς τὸ γραφεῖόν μου; Ὄχι ἀκόμη. Πήγαινε ἀμέσως ν' ἀνάψῃς· ἔπειτα νὰ βουρτσίσῃς τὰ φορέματά μου. Καὶ τὰ ὑποδήματά μου ὅμως δὲν εἶνε γυαλισμένα. — Θεία, γνωρίζω τώρα τὰς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος. Καλέ, τί λές; ν' ἀκούσω. Δευτέρα, Τρίτη, Τετάρτη, Πέμπτη, Παρασκευή, Σάββατον, Κυριακή. Λαμπρά· καὶ τοὺς μῆνας τοῦ ἔτους; Γειὰ νὰ ἰδῶ· Ἰανουάριος, Φεβρουάριος, Μάρτιος, Ἀπρίλιος, Μάϊος, Ἰούνιος, Ἰούλιος, Αὔγουστος, Σεπτέμβριος, Ὀκτώβριος, Νοέμβριος, Δεκέμβριος. Εὖγε! τώρα θὲν εἶσαι πλέον παιδί. Δὲν μπορῶ ν' ἀνοίξω τὴν μποτίλιαν· δός μου τὸ ξεστουμπωτῆρι. Ἐσκοτείνιασε· χρειάζεται φῶς. Αἱ ἡμέραι μικραίνουν πλέον.

22.

Ἀφέντη, ἐδῶ ἕνα γράμμα. Εἶνε τῆς Κυρίας. Ἐπλήρωσες τὰ ταχυδρομικά; Ὁ γραμματοκομιστὴς περιμένει.

Στάσου, ἐρώτησέ τον ἂν μπορῇ ν' ἀλλάξῃ αὐτὸ τὸ νόμισμα. Εὐγενία, νὰ ἕνα γράμμα ἀπὸ τὸν ἀδελφόν σου. Ἀ! δός μου το γρήγορα. — Ἐκτυπήσατε, Κυρία; Ναί, παραμάνα· θέλω ξύλα. Χοντρὰ ἢ λιανά; Ὄχι θέλω μιὰ σχίζα. Φύσηξε ὀλίγον· παραμέρισε τὴν στάκτην καὶ πλησίασε τὰ κάρβουνα. — Φαίνεται πῶς ἔγινε κλοπὴ ἀπόψε 'ς αὐτὸν τὸν δρόμον· Καὶ εἰς τίνος; Εἰς τοῦ χρυσοχόου Β. ποῦ εἶνε 'ς τὴν γωνίαν τῆς ὁδοῦ. Εὐτυχῶς ἡ περίπολος ἐπέρνα ὅταν ἐξήρχοντο οἱ κλέπται καί τους συνέλαβε. — Σὲ 'χει 'ς τὸ στομάχι. Μοῦ εἶνε ἀδιάφορον. Εἶνε κατεργάρης· δὲν ἐντράπη νά μου ζητήσῃ διὰ τὴν τσόχα πενῆντα δραχμὰς τὸν πῆχυν, καὶ ὕστερα μοῦ την ἄφηκε εἴκοσι ὀκτώ. — Πρὸ ὀλίγου εἴδαμεν ἕνα παλησόπαιδο κ' ἐσκαντζάρωνε τὰ δένδρα· ἤθελε, φαίνεται, νὰ κλέψῃ τὰ ὀπωρικά, ἀλλ' ἅμα μας εἶδε τό'κκοψε λάσπη. Φτυνά την ἐγλύτωσε. Τὸ τσάκωσα προχθὲς κ' ἔκλεπτε τὰ μῆλ' ἀπὸ τὸν κῆπον. — Πότε θὰ γράψετε 'ς τὸν ἀνεψιόν σας; Λογαριάζω νά του γράψω αὔριον. Φοβοῦμαι μήπως δὲν συναινέσῃ. Ἔννοια σας, ἐγώ τον κάνω ὅτι θέλω. — Θέλετε νά σας συνοδεύσω; Ὄχι, εὐχαριστῶ· δὲν χρειάζεται· γνωρίζω τὰ κατατόπια τοῦ σπιτιοῦ. — Ἄνοιξε τὴν θύραν. Δὲν μπορῶ· εἶνε μανταλωμένη. Σπρῶξέ την καλά. — Ἐδῶ 'νε τὸ ἐργαστήριόν μου, νὰ καὶ ὁ τόρνος μου. Τί ἐργαλεῖα! Αὐτὸ 'νε σιδερένιο ἢ ἀτσαλένιο; Ἄφησέ το, δὲν ἠξεύρεις νά το μεταχειρισθῇς. Καὶ τί σε μέλει; Δέν το ἐννοεῖς. Ζωγραφίζετε; ἐσεῖς το ἐκάμετε αὐτό; Εἰς τὸ ἄλλο βιβλίον εἶδα μία παράξενη γελοιογραφία.

23.

Ἔρχεσαι νὰ παίξωμε 'ς τὴν αὐλήν; Ἆς πᾶμε καλλίτερα 'ς τὸν κῆπον. Εἶνε κλειστά. Πήγαινε νὰ ζητήσῃς τὸ κλειδὶ ἀπὸ τὸν Πέτρον. Δὲν μοῦ το δίδει ποτέ, ὅταν λείπῃ ὁ πατέρας. — Ἔχω ἡμικρανίαν. Ὑποφέρετε συχνά; Τώρα κάμποσον καιρὸν δέν την εἶχα. Ἔχετε καθιστικὴ

ζωὴ καὶ δι' αὐτό· ἔπρεπε νὰ κινῆσθε περισσότερον. Εἶνε πολλὴ ψύχρα γιὰ ἔξω. Ἀπόψε ἐπάγωσε δυνατά. — Ἠξεύρετε ὅτι ὁ καϋμένος ὁ Δημήτρις ἔχασ' ἐσχάτως τὴν γυναῖκά του; Μπᾶ! καλέ, τί με λέγετε; Ναί, σᾶς βεβαιῶ. Ἀπέθανε τὴν περασμένην ἑβδομάδα ἀπὸ κακοήθη πυρετόν. Ἀλλ' αὐτὸς θὰ ξαναπανδρευθῇ. Ναί, ἀλλὰ θὰ δυσκολευθῇ νὰ εὕρῃ ἄλλη(ν) γυναῖκα τόσο νοικοκυρὰ καὶ τόσον ἀφωσιωμένη. — Ἐπὶ τέλους ἤλθετε· ποῦ ἦσθε; Ἐκάμαμε ἕνα μεγάλο μακρινὸ περίπατο. Ἐπήγαμεν ὡς τὰ Πατήσια. Καὶ δὲν ἐκουράσθητε; ἢ ἐπήγετε μὲ ἅμαξαν; Ὄχι· ἤμεθα πεζοί· ἀλλὰ εἰς τὴν ἐπιστροφὴν ἐκαθίσαμεν εἰς τὸ ζαχαροπλαστεῖον κ' ἐπήραμεν ἀπὸ ἕνα γλυκόν. Καὶ τί ἐπῆρες ἐσύ, Ἑλένη; Ἐγὼ ἔφαγα ἕνα καταΐφι, ὁ Γιάγκος ἐπῆρε ἕνα γαλακτομπούρεκο καὶ ἡ Σοφία ἔφαγεν ἕνα τρίγωνον. Λοιπὸν ἐχαλάσατε τὴν ὄρεξίν σας καὶ τώρα δὲν θὰ μπορῆτε νὰ φᾶτε 'ς τὸ τραπέζι. — Αὔριον νὰ πᾶμε 'ς τὸν βασιλικὸν κῆπον καὶ ἔπειτα νὰ περιπατήσωμεν ἔξω εἰς τὰ Ὀλύμπια. Θὰ εἶνε πολὺς κόσμος, ἴσως δὲ καὶ μουσική. — Εἰς ὀκτὼ ἡμέρας ἔχομε πρωτοχρονιά. Ἂν εἶνε καλὸς καιρός, θὰ κάμω μερικὰς ἐπισκέψεις. Τί δῶρον θά μου κάμῃς, ἀδελφέ μου; Μιὰ κοῦκλα. Δὲν ντρέπεσαι! παιδί μ' ἔκαμες; ἢ δὲν θυμᾶσαι τὴν ὑπόσχεσίν σου; Ἄλλο ὑπόσχεσις καὶ ἄλλο ἐκτέλεσις. Ἡ τριανταφυλλιά μου ἄνοιξε. Πρέπει νά την βγάλῃς 'ς τὸ μπαλκῶνι διὰ νά την βλέπῃ ὁ ἥλιος.

24.

Μαρία, ἔφερεν ἡ πλύστρα τὰ ῥοῦχα; Ὄχι, Κυρία, τὴν ἀπήντησα τὸ πρωὶ ὅταν ἐπήγαινα 'ς τὴν ἀγορὰν καί μου εἶπε πῶς θά τα φέρῃ αὔριον πρωί. Τί αὔριον! τόσον καιρόν τα ἔχει τώρα. Ἡ Ἀσπασία ἔχει ἕνα μαντίλι μόνον. Ἐσκούπισες τὸ σαλῶνι; Μάλιστα, κυρία. Ἠξεύρεις ποῦ κατοικεῖ ὁ ταπετσιέρης; Πήγαινε νά του πῇς νὰ ἔλθῃ νὰ βάλῃ ταῖς κουρτίναις ἀμέσως· μοῦ ὑπεσχέθη νὰ ἔλθῃ ἀπὸ χθές. — Καλημέρα, Μαστρογιάννη. Μοῦ φέρνεις ἐπὶ

τέλους τὰ ὑποδήματά μου; Σᾶς ζητῶ συγγνώμην, Κύριε, ἐάν σας ἔκαμα νὰ περιμένετε, ἀλλὰ δὲν ἦτο δικόν μου σφάλμα· ὁ ἐργάτης εἰς τὸν ὁποῖον τὰ εἶχα δώσῃ μοῦ τα ἔφερε μόλις σήμερον πρωί. Τώρα εἴμεθα πνιγμένοι ἀπὸ ταῖς δουλειαῖς. Δοκιμάσετέ τα, παρακαλῶ. Δὲν μπορῶ νά τα φορέσω. Σᾶς παρακαλῶ, τεντώσετε τὸ πόδι σας. Θέσετέ το τώρα χάμω. Μὲ σφίγγουν φοβερά. Εἰς τὴν ἀρχήν, εἰξεύρετε, ὅλα σφίγγουν. Ναί, μὰ αὐτὰ μὲ σφίγγουν ἀνυπόφορα, δὲν μπορῶ νὰ πατήσω. Ἐγὼ λέγω νά μου κάμῃς ἓν ἄλλο ζευγάρι. Τότε πρέπει νά σας ξαναπάρω μέτρον. Νά μου βάλῃς, σίδερα ’ς τὰ τακούνια καὶ πρόκαις εἰς ταῖς σόλαις. — Κυρία, τί θέλετε νά σας ἑτοιμάσω διὰ τὸ γεῦμα; Ἔφερεν ὁ κρεατᾶς τὸ κρέας; Μάλιστα. Ψῆσε ἕνα πουλὶ ’ς τὴν σοῦβλαν· αὐτὸ καὶ ἡ σοῦπα φθάνουν. Κυρία, ἡ σκάρα εἶνε σπασμένη. Νά την δώσῃς νά την διορθώσουν. Κάμε κ’ ἕνα καπαμᾶ. Νά σας κάμω καὶ ὀλίγο στουφᾶδο; Ὄχι, αὔριον.

25.

Αἴ, πῶς ἐπεράσετε ἀπόψε; Δὲν ἔκλεισα μάτι. Καὶ διατί; Ἦτο φοβερὰ ζέστη. Μὰ πῶς ἀφοῦ ἔβρεχε καὶ ἐβρόντα; Τὸ δωμάτιόν μου εἶνε παραπολὺ θερμόν, καὶ εἶχα καὶ πολλὰ σκεπάσματα. Τί βρονταῖς καὶ τί κακὸ ποῦ ἔκαμεν ἀπόψε! Ἔτρεμεν ὅλο τὸ σπίτι, ἡ δὲ βροχὴ ἦτο κατακλυσμός· φαίνεται ὅτι ἔπεσε καὶ κεραυνὸς ἐδῶ κοντά. Ἐγὼ δὲν ἔννοιωσα τίποτε. Κοιμᾶσθε, φαίνεται, βαρυά. Φαίνεται θὰ βρέξῃ καὶ ἔχω νὰ κάμω ἐπισκέψεις. Τότε νά ταςἀφήσετε δι’ αὔριον. Καὶ τάχα θὰ εἶνε αὔριον καλὸς καιρός; Ἔχετε δίκαιον, τίς ἐγγυᾶται; Ἄς πάγῃ ὁ ὑπηρέτης νά μου φέρῃ μίαν ἅμαξαν. Τί δυσάρεστος πόλις αἱ Ἀθῆναι! Τί σκόνη καὶ τί κακό! — Κύριε, ἡ ἅμαξα ἔφθασε. Καλά, εἶμ’ ἕτοιμος. Ἁμαξᾶ, πᾶμε μὲ τὴν ὥρα· κύταξε τὸ ὡρολόγι σου. Εἶνε δώδεκα καὶ τέταρτον. Καλά· ἐν πρώτοις πήγαινέ με εἰς τὴν ὁδὸν Κολοκοτρώνη ἀριθμ. 44. Μὰ

βλέπω κάνεις μεγάλο γῦρο. Ἀπὸ ʼκεῖ ʼνε ὁ δρόμος χαλασμένος καὶ δὲν μποροῦμε νὰ περάσωμε, γιατί τον στρώνουν. Κατέβα κ' ἐρώτησε ἂν εἶνε ὁ κ. Θ μέσα. — Οἱ ἐνοικιασταί μας εἶνε κακοπληρωταί, καὶ πρέπει νά τους διώξωμε, ἐκτὸς τῶν ἐνοικιαστῶν τοῦ ἰσογείου ποῦ εἶνε καλοπληρωταί.

26.

Σήμερον πάλιν χιονίζει. Δὲν θὰ μπορέσωμε νὰ πᾶμε ʼς τὸ θέατρον ἀπόψε. Τίνος εἶνε αὐτὸ τὸ μαντίλι; Εἶνε δικό μου. — Μήπως ἔπεσες; Ὄχι, ἀλλ' ἀπὸ τρίχα. Νά κι' ὁ ἥλιος ποῦ βγαίνει! Τί χρυσῆ βροχή! Πόσας ἔχει ἡ σελήνη; Εἴμεθα ʼς τὸ πρῶτον τέταρτον. Προχθὲς μόλις εἴχαμε νέαν σελήνην. Κώστα, ἐκαθάρισες τὸ παλτό μου; Μάλιστα, κύριε, τώρα θά σας λουστράρω καὶ τὰ ὑποδήματά σας. Τί ἔγινε τὸ σαποῦνί μου καὶ ἡ βοῦρτσα τῶν δοντιῶν; Νά, εἶν' ἐκεῖ πάνω ʼς τὸ κομμό. — Ἦλθα νά σας πληρώσω τὸ χρέος μου. Δὲν ἦτο βία γιὰ νὰ ἔλθετε ἐπίτηδες. Τί ὡραία καπνοθήκη ποῦ ἔχετε! Κάνετ' ἕνα τσιγάρο; Εὐχαριστῶ, δὲν καπνίζω. — Τώρα δύο ἑβδομάδας δὲν ἔλαβα εἰδήσεις καὶ πρέπει γράψω. Ναί, ἀλλὰ νὰ στείλετε τὸ γράμμα σας ἐπὶ συστάσει γιὰ νὰ μὴ χαθῇ. — Τί πληρώνετε δι' αὐτὸ τὸ δωμάτιον; Ὢ! πληρώνω πολύ· εἰς αὐτὴν τὴν συνοικίαν τὰ ἐνοίκια εἶνε πολὺ ἀκριβά· ἀλλὰ σκοπεύω νά το ἀφήσω καὶ νὰ μετοικήσω εἰς τὴν Νεάπολιν ὅπου λέγουν ὅτι τὰ δωμάτια εἶνε πολὺ εὐθυνά. — Σοφία, πάρε αὐτὴν τὴν συνταγὴν καὶ πήγαινε εἰς τὸ φαρμακεῖον νά σου δώσουν ὅτι γράφει ὁ ἰατρός. Εἶνε ἕνα γυαλάκι, ὀλίγαις σκόναις καὶ δυὸ βηζικάντια. — Τί ἀτυχὴς ποῦ εἶμαι! Μὴν ἀπελπίζεσθε, θ' ἀλλάξῃ καὶ ἡ τύχη σας. Ἡ μεγάλη του κόρη ἔγινε καλόγρηα, καὶ ἡ μικρὰ εἶνε ἀκόμη εἰς τὸ σχολεῖον ἐσωτερική.

27.

Ὁ ἥλιος ἀνατέλλει· εἶνε κόκκινος σὰν τὴ φωτιά. — Ἁμαξᾶ! Δὲν σε ἀκούει. Κάνει τὸν κουφόν. Ἄνοιξε τὴν θύραν νὰ κατεβῶ. Τέλος πάντων ἐφθάσαμεν. Τί κάνει νὰ πληρώσω; Δεκατέσσερις καὶ σαράντα. — Πόσον εἶνε τὸ ναῦλον ἀπ' ἐδῶ εἰς τὸν Πειραιᾶ; Ὀκτώ 'μισυ δραχμάς. — Κερᾶ, μήπως ἔχετε κανὲν δωμάτιον δι' ἐνοίκιον; Μάλιστα, κύριε, ἔχω τρία. Λάβετε τὸν κόπον ν' ἀνεβῆτε νά τα ἰδῆτε. Εἰς ποῖον πάτωμα εἶνε; Εἶνε ἕνα εἰς τὸ δεύτερον καὶ δύο εἰς τὸ τρίτον. Ἔκαμα λάθος εἰς τὸ κλειδί. Λοιπὸν ἂς ἴδωμεν πρῶτα τὰ δωμάτια τοῦ τρίτου. Ὅπως θέλετε. Χαρίκλεια, φέρε μου τὸ κλειδὶ τοῦ ἀριθμοῦ πέντε· κρέμεται εἰς τὸ καρφί. Καὶ ποία εἶνε ἡ τιμὴ αὐτοῦ τοῦ δωματίου; Τὸ θέλετε μὲ ἔπιπλα ἢ χωρὶς ἔπιπλα; Ἂν εἶνε δυνατὸν ἐπιπλωμένον. Τότε πενῆντα πέντε δραχμάς. Δὲν εἶνε πολὺ ἀκριβό; Διόλου δὲν εἶνε ἀκριβό· διότι πρέπει νὰ ἠξεύρετε ὅτι εἶσθε πολὺ πλησίον τοῦ κέντρου τῆς πόλεως. Μάλιστα, ἀλλὰ εἶνε ἀκριβὸ διὰ τρίτον πάτωμα. Δὲν δύναμαι νά σας προσφέρω περισσότερον ἀπὸ σαράντα πέντε δραχμάς. Τὸ τελευταῖον θὰ σᾶς το δώσω πενῆντα δραχμάς, καὶ μάλιστα πρὸς χάριν σας. — Τώρα δυὸ ἑσπέρας δὲν ἔκλεισα μάτι· φοβοῦμαι μήπως ἔχει κορέους τὸ κρεββάτι. Ἀδύνατον· εἶνε ὅλως διόλου καινούργιον. — Εἶχα ἀσχολίας ὅταν ἦλθε. Τὰ στρατιωτικὰ τοῦ πηγαίνουν πολὺ καλά. Ἡ στολή του εἶνε πολὺ ὡραία. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς καμαρώνει τὰ γαλόνια καὶ τὸ σπαθί.

28.

Μοῦ δίδεις, νὰ ζήσῃς, ὀλίγο ζεστὸ νερὸ καὶ ἕνα κομμάτι σαποῦνι νὰ πλύνω τὰ χέρια μου; Δέν μου λέγεις ποῦ ἔθεκες τὴν πετσέταν; Νά την ἐκεῖ ἀπάνω εἰς τὴν καθέκλαν. Εἶνε μούσκεμα· ξάπλωσέ την νὰ στεγνώσῃ. Γυαλισμένα εἶνε τὰ ὑποδήματά μου; Δὲν γυαλίζουν καλά·

ή μπογιά δέν άξίζει τίποτε. Όχι· δέν τα βουρτσίζεις καλά. Νά ή πλύστρα, έρχεται νά πάρη τά άσπρόρουχα. Άνοιξε τό ντουλάπι καί δός της όλα τά λερωμένα· πές της όμως νά σιδερώνη καλλίτερα τά 'ποκάμισά μου καί νά μή βάνη παραπολλήν κόλλα είς τά κολλάρα μου. — Πότε θά μου φέρετε τό φόρεμά μου; Σᾶς το φέρνω τώρα. Δυστυχῶς δέν έχω καιρόν νά το δοκιμάσω· πρέπει νά έξέλθω· έρχεσθε αὔριον τέτοιαν ὥραν; Θά προσπαθήσω. Προσκυνῶ. Είς τό καλό. — Έπήγετε είς τό πανηγύρι τήν περασμένην Κυριακήν; Ἦτο πολύς κόσμος; Ναί· ἦτον άπειρος· άλλ' έξαφνα ἦλθε μιά δυνατή βροχή καί μας διέλυσε. — Εἶνε άργά καί πρέπει νά φύγω. — Χθές τό βράδυ έπεράσαμεν ώραῖα είς τοῦ συνταγματάρχου Β· ἦτο μεγάλη εύθυμία καί ζωηρότης· κατ' άρχάς άρχίσαμε μέ τά παιγνίδια, έπειτα τό έγυρίσαμε 'ς τό χορό κ' έχορέψαμεν έως 'ς τάς τρεῖς τό πρωί.

29.

Εἶνε πολύς καιρός ποῦ ἤσασθε 'ς τό Λονδῖνον; Περισσότερον άπό τρία έτη. Τί μεγάλη πόλις ποῦ εἶνε! Χάνεται κανείς μέσα. Έπεσκέφθητε τά μουσεῖα τῶν Άθηνῶν; Μόνον τήν Άκρόπολιν· άλλ' αὐτή άξίζει όλα τά μουσεῖα τοῦ κόσμου. Καί αί έξοχαί τῶν Άθηνῶν εἶνε καλαί. Τά Πατήσια καί ή Κηφισιά πρό πάντων δέ τό παλαιόν καί νέον Φάληρον συχνάζονται πολύ τό καλοκαῖρι. Έπεσκέφθητε τάς έκκλησίας τῆς πόλεως; Μάλιστα, άλλά δέν τας εύρίσκω άξίας λόγου· εύρίσκω ότι ή Άγία Είρήνη εἶνε ώραιοτέρα τῆς Μητροπόλεως. Τά οίκοδομήματα τῶν Άθηνῶν διακρίνονται άπό τά τῶν άλλων πόλεων, διότι έχουν πολύ μάρμαρον, ώς έπί τό πλεῖστον Πεντελικόν. Κατά τά μουσεῖα τῆς ζωγραφικῆς αί Άθῆναι ύστεροῦν πολύ τῶν Εύρωπαϊκῶν πόλεων. — Άκούω τά τύμπανα τῆς μουσικῆς. Τό σύνταγμα τοῦ στρατῶνος έπιστρέφει άπό τά γυμνάσια. Σήμερον εἶνε γεμᾶτα τά καφφενεῖα άνθρώπους. Εἶν' έορτή; Μάλιστα τοῦ Άγ. Ίωάννου. Άλλά καί πότε τά καφφε-

νεῖα τῶν Ἀθηνῶν δὲν εἶνε γεμᾶτα; Μπαίνομεν κ' ἐμεῖς νὰ πάρωμ' ἕνα καφφέ; Εὐχαρίστως. Παιδί, ἔλα 'δῶ. Τί θὰ πάρετε; Ἐγὼ θέλω ἕνα λουκοῦμι. Εἰς ἐμὲ κάμε ἕνα καφὲν γλυκὺν καὶ βραστόν. Θέλετε καὶ ναργιλέ; Κάμε μου ἕνα καθαρὸν κ' ἐλαφρόν, ὄχι σέρτικον. Κάμνει ἄσχημον καιρὸν σήμερον. Ναί, εἶνε ψύχρα καὶ φοβερὰ λάσπη. — Ἡ μοδίστρα σας ἔφερε τὸ καπέλλο σας. Τὸ εὑρίσκω πολὺ ὑψηλόν. Δὲν εἶνε τῆς μόδας· ἔχει παραπολὺ μεγάλους γύρους. Ἰουλία, ἂν εἶνε καλὸς καιρὸς μετὰ μεσημβρίαν, νὰ βγάλῃς τὰ παιδιὰ 'ς τὸν περίπατον.

30.

Ἔχω νά σας ἐγχειρίσω μίαν ἐπιστολὴν ἐκ μέρους τοῦ Γ· τὸν ἐγνώρισα εἰς τοῦ θείου σας. Πῶς περνᾷ μὲ τὸν σύντροφόν του; Τἄχουν ὀλίγο χαλασμένα. — Ἠξεύρεις ὅτι ὁ Κ δίδει τὴν παραίτησίν του; Μοῦ εἶνε ἀκατανόητον. Δὲν ἠξεύρω τί συμβαίνει. Φαίνεται ὅτι ἡ γυναῖκά του τὸν ἄγει καί τον φέρει. — Ἦτο ἔξω φρενῶν ἀπὸ τὴν χαράν του διότι ἐκέρδισε τὴν δίκην του. — Σώπα κ' ἔρχεται! Δὲν σηκώνει χωρατά. Πρὸ ἡμερῶν ἐκτύπησεν ἕνα νέον ὁ ὁποῖος ἤθελε νά τον πειράξῃ. Μή με ζαλίζῃς. Ποῦ εἶνε ὁ Περικλῆς; Ἐξῆλθε μ' ἕνα φίλον του. Ἄφησε· θά του δώσω μιὰ καλὴ κατσάδα ὅταν ἔλθῃ· τέτοια ὥρα ν' ἀφήσῃ τὸ μαγαζὶ ἀνοικτὸ καὶ νὰ γυρίζῃ 'ς τοὺς δρόμους! ἀλλὰ μήπως τον μέλει ἂν χάσωμε τοὺς πελάτας μας; — Ἐπέστρεψες; Ναί. Τί ἔλεγεν ὁ ἀφεντικός; Πνέει μένεα ἐναντίον σου. Ἠξεύρω πῶς εἶνε φοβερὰ ὀξύθυμος. — Ἤμεθα 'ς τὸ κυνῆγι· ἔπιασα δυὸ ορτίκια καὶ μιὰ τσίχλα· ἀλλὰ μοῦ 'φυγεν ἕνας ὡραῖος λαγός. Εἶνε κυνηγὸς ὁ φίλος σου; Βέβαια εἶνε· ἔχει ἕνα ὁλόκληρο κοπάδι σκυλιά· καμμιὰ φορὰ πηγαίνει καὶ εἰς τ' ἀγριογούρουνα· Ἔχει δυὸ λαγωνικὰ περίφημα. — Εἶνε καιρὸς νὰ κλείσωμε τὸ μαγαζί. Εἶνε ὀκτὼ 'μισυ καὶ δὲν πιστεύω νὰ 'λθῃ πλέον κανείς. Μοῦ δείχνετε, σᾶς παρακαλῶ, τὸν ἀριθμὸν εἴκοσι πέντε; Ἐδῶ δίπλα ἀμέσως.

31.

Εἶνε πολὺ ἀργά, βλέπω· τέσσερις ἥμισυ. Ἐνόμισα πῶς δὲν ἦτο τόσον ἀργά. Πρέπει νὰ γράψω ἕνα γράμμα πρὸ τοῦ γεύματος· μοῦ δανείζῃς, σὲ παρακαλῶ, ἕνα φύλλο χαρτί; Καὶ δυό. — Σ' εὐχαριστῶ· θὰ σοῦ το ἐπιστρέψω αὔριον· ἔχεις καὶ πέναις; — Νομίζω, ἀλλὰ δὲν θὰ εἶνε καλαῖς· χρειάζεσαι καὶ μολυβοκόνδυλον; — Μάλιστα· ἀλλὰ βλέπω καὶ θέλει ξύσιμον· δός μου καὶ τὸ κονδυλομάχαιρόν σου. Δὲν κόβει ὅμως διόλου, θέλει ἀκόνισμα. — Ἔχεις νὰ παραγγείλῃς τίποτε εἰς τὴν θείαν μου; Παρακάλεσέ την νὰ 'πῇ εἰς τὴν Στυλιανὴν ὅτι ἔκαμα τὰς παραγγελίας της, θά της στείλω δὲ διὰ πρώτης εὐκαιρίας τὸ περιδέραιόν της καὶ τὰ σκωλαρίκια της μὲ τὴν καρφίτσαν. — Δὲν ἠξεύρω ἂν ἔχω ὄστιαις, ἀλλὰ ἔχω βουλοκέρι. Τόσο καλλίτερα. Τί ἀφῃρημένη ποῦ εἶμαι! Ἐλησμόνησα τὴν ἡμερομηνίαν. Πόσαις ἔχομεν σήμερον; Στάσου· τὴν Δευτέραν εἴχαμε δώδεκα, Τρίτη δεκατρεῖς, Τετάρτη δεκατέσσερις, Πέμπτη δεκαπέντε. — Νὰ Γειῶργι, πήγαινε ἀμέσως αὐτὸ τὸ γράμμα εἰς τὸ ταχυδρομεῖον, ἀλλὰ γρήγορα, γιατί φοβοῦμαι μήπως εἶνε πολὺ ἀργά· εἰς τὴν ἐπιστροφὴν νά μου πάρῃς ὀλίγον καπνόν. — Ἔχασα τὴν βελόναν μου. Νά την χάμω. Εὐχαριστῶ· ἐκουράστηκα νὰ κάθωμαι· δὲν ἐκούνησα ἀπὸ τὸ μεσημέρι.

32.

Μοῦ λέγετε, παρακαλῶ, πόσον εἶνε ὁ λογαριασμός μας; Θέλω νά τον ἐξοφλήσω. Ἰδού· εἶνε πεντακόσια τριάντα δυὸ φράγκα καὶ πενῆντα λεπτά. Τώρα σᾶς δίδω τρακόσια ἑβδομῆντα πέντε φράγκα διὰ τὰ ὁποῖα σας παρακαλῶ νά μου δώσετε ἀπόδειξιν, τὰ δὲ λοιπὰ θά σας πληρώσω μετὰ ἕνα μῆνα. Ἀντὶ χρημάτων σᾶς δίδω αὐτὸ τὸ γραμμάτιον εἰς διαταγήν. Πότε λήγει ἡ προθεσμία τῆς πληρωμῆς; Εἰς ἕνα μῆνα, ἰδού «τὴν δεκάτην πέμπτην προσεχοῦς Μαρτίου θέλω πληρώσῃ εἰς τὸν κ. Ω ἢ εἰς τὴν διαταγὴν αὐ-

του τὸ ποσὸν τῶν τριακοσίων ἑβδομῆντα πέντε φράγκων τὰ ὁποῖα ἔλαβον μετρητὰ ἐν Πειραιεῖ τῇ εἰκοστῇ Αὐγούστου 1890». Τί ὄνομα εἶνε αὐτό; Δὲν γνωρίζω τὴν ὑπογραφήν, ἀλλὰ οἱ ὀπισθογράφοι εἶνε ἀξιόχρεοι. — Ψηχαλίζει· φοβοῦμαι μήπως ἔχωμεν κακοκαιριά· ὁ καιρός μαυρίζει ἀπ' ἐκεῖ. Ἀστράπτει ἤδη. Νά, βροντᾷ. Κλεῖσε τὰ παράθυρα. — Ὦ! τί ἔπαθες καὶ φωνάζεις; Μιὰ μεγάλη ἀράχνη εἰς τὴν κουρτίναν. Καλά, εἶσαι παιδὶ καὶ φωνάζεις διὰ μίαν ἀράχνην; Ῥῖψέ την καὶ πάτησέ την. Φοβοῦμαι. Παραμέρισε λοιπόν!. — Θεέ μου, τί βροχή! Νὰ καὶ χαλάζι. Τί καλὰ ποῦ ἐκάμαμε καὶ δὲν ἐβγήκαμεν. — Μπᾶ, ἐδωνὰ μιὰ πρόσκλησις διὰ τὴν ἐρχομένην ἑβδομάδα. Γειὰ νὰ 'δοῦμε· «Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Μ λαμβάνουσι τὴν τιμὴν νὰ προσκαλέσωσι τὸν κ. καὶ τὴν κ. Π ὅπως τιμήσωσι μετὰ τῆς οἰκογενείας των τὸ γεῦμα αὐτῶν ἐν τῇ κατοικίᾳ των κειμένῃ ἐν ὁδῷ Μητροπόλεως ἀριθμ. 30 τῇ προσεχεῖ Κυριακῇ 28 τρέχοντος, ὥρᾳ 8, 30′ μ. μ. Ἐν Ἀθήναις 17 Ἰανουαρίου 1890». Πρέπει νὰ πᾶμε. — Ἀννέτα, ἡ μικρὰ νυστάζει, πήγαινε νά την κοιμίσῃς. Ποιός σου ἔδωκεν αὐτὸ τὸ νόμισμα; δὲν εἶνε καλόν· τρέξε κατόπιν του. — Τί κοπιαστικὸν ποῦ εἶνε νὰ στέκῃ κανεὶς ὅλην τὴν ἡμέραν. Μὴν πετᾶτε πέτραις εἰς τὸν τοῖχον, νὰ μὴ κτυπήσετε κανένα ἀπὸ πίσω.

33.

Θά σας μαλώσω. Καὶ διατί; Διότι δὲν ἤλθετε νά μας 'δῆτε διόλου ἀφ' ὅτου μετεκομίσθημεν ἐδῶ. Αἴ! λοιπὸν αὐτὰς τὰς ἡμέρας θὰ διορθώσω τὸ σφάλμα μου· σᾶς το ὑπόσχομαι. Λάβετε τὸν κόπον νὰ ἔλθετε νὰ συγγευματίσωμεν μίαν ἀπὸ αὐτὰς τὰς ἡμέρας διὰ νά σας δείξω καὶ τὴν νέαν κατοικίαν μας· ἀλλὰ νὰ ἔλθετε χωρὶς ἐτικέττα. Ἠξεύρετε ὅτι δεχόμεθα μὲ ὅλην τὴν ἁπλότητα. Τί ἡμέραν θὰ ἔλθετε; Λέγω τὴν Πέμπτην, ἐὰν σας κάμνῃ ἐκείνη ἡ ἡμέρα. Καλό, ἂς εἶνε τὴν Πέμπτην. — Μοῦ λέγετε, σᾶς παρακαλῶ, πόσο κοστίζει τὸ εἰσιτήριον ἀπ' ἐδῶ ἕως τὸν Πει-

ραιᾶ; Ἡ πρώτη θέσις μία κ' ἑξῆντα, ἡ δευτέρα μία καὶ δέκα πέντε καὶ ἡ τρίτη ἑξῆντα. Κάθε πότε ἀναχωρεῖ ὁ σιδηρόδρομος; Ὢ! κάθε 'μισὴ ὥρα. Πηγαίνομεν αὔριον εἰς τὰς Πάτρας; Αὔριον δὲν μπορῶ, ἀλλὰ μεθαύριον. Φεύγομεν μὲ τὴν πρωινὴν ἁμαξοστοιχίαν ἢ μὲ τὴν μεσημερινήν; Καὶ τί ὥρα θὰ φθάσωμεν; τὸ βράδυ 'ς τὰς ἐννέα. — Τὸ ὄνομά σας, παρακαλῶ; Α. Β. Σκουπίσατε τὰ πόδια σας πρὶν ἀνεβῆτε. Δὲν βλέπω ψάθην. Διατὶ γαυγίζει ὁ σκύλος αὐτός; Φωνάξετέ τον. Σαμψών, ἔλα ἐδῶ. Σιωπή! Σᾶς εἶπα ὅτι ὁ γαμβρός μου μεταβαίνει εἰς τὴν ἐξοχήν; Πωλεῖ τὰ ἔπιπλά του. Ἔχει ἀκόμη ἕνα πολὺ ὡραῖον καναπέ, πόσο τον ἤθελα! Θέλεις νά του 'πῶ ὅτι τον θέλεις; Ἤθελα νά τον δῶ πρίν. Ἆράγε τὸν δίδει βερεσέ; Δὲν ἔχω τώρα μετρητά. — Ἀφοῦ πηγαίνετε εἰς τὴν Κόρινθον μοῦ κάνετε τὴν χάριν νὰ πάρετε ἕνα μικρὸ πακέτο διὰ τὴν ἀδελφήν μου; Θά με ὑποχρεώσετε πολύ. Εὐχαρίστως. Ἐφοβήθηκα μήπως δέν σας προφθάσω καὶ ἔτρεξα. Ὢ! δὲν ἀναχωρῶ πρὸ τῶν ἕξ. — Μείνετε, σᾶς παρακαλῶ, μὴν ἀνησυχεῖτε.

34.

Σοφία, μὲ συνοδεύεις σήμερον μετὰ τὸ πρόγευμα νὰ πᾶμε εἰς τὰ ἐμπορικά; Καὶ τί θέλεις ν' ἀγοράσῃς; Διάφορα πράγματα· πρῶτον πανὶ δι' ὑποκάμισα· ἐκεῖνα ποῦ ἔχω, ἀρχίζουν νὰ φθείρωνται· ἔπειτα λαιμοδέτας, μαντίλια καὶ κάλτσαις· χρειάζομαι καὶ κολλάρα. Ἔρχομαι εὐχαρίστως μαζί σου, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ κάμωμεν πρῶτα ἕνα γῦρον ἔξω εἰς τὰ Ὀλύμπια· ἐκτὸς τούτου νά με συνοδεύσῃς ἀπόψε εἰς τὸ θέατρον· ἐγὼ θ' ἀγοράσω τὰ εἰσιτήρια. — Εἶσαι ἕτοιμη; Νά με. Ποῦ θέλεις νὰ πᾶμε; Μοῦ εἶνε ἀδιάφορον· ὅπου θέλεις. Εἶδα προχθὲς ἕνα ὡραῖο μαγαζὶ εἰς τὴν ὁδὸν Αἰόλου πλησίον τῆς ὡραίας Ἑλλάδος, καὶ λέγω νὰ πάγω ν' ἀγοράσω μερικά. — Φοβοῦμαι, παιδιά μου, μὴν βραχῆτε. Ὄχι δά, μητέρα· ἄλλως ἂν βρέξῃ θὰ πάρωμεν ἅμαξαν. Μὴν ἀργήσετε. — Ἰουλία, πήγαινε ἀπὸ

τὸ πεζοδρόμιον νὰ μὴ σε πατήσῃ καμμιὰ ἅμαξα. — Ἐσηκώθηκα σήμερον λίαν πρωΐ· δὲν ἔφεγγεν ἀκόμη καλά. — Πήγαινε νὰ στρώσῃς τὸ κρεββάτι· θὰ πλαγιάσω ἀπόψε ἐνωρίς. Ποῦ πηγαίνεις, Πέτρε; Πηγαίνω ν' ἀγοράσω ὀλίγον ἀλεῦρι. Μοῦ ἀγοράζεις κ' ἐμένα ἕνα πακέτο κεριά; Τί κεριὰ θέλετε; Τῶν πέντε. — Ἐπάστρεψαν καλὰ τὰ ροῦχα; Βλέπω ἀκόμη μερικὰ στίγματα· τρίψε τα καλά. Ἡ ἀλησσίβα, φαίνεται, δὲν ἦτο καλή. Ὁ καιρὸς δὲν φαίνεται τόσον καλὸς διὰ νὰ στεγνώσουν τὰ ροῦχα. Αὔριον θὰ πάγω εἰς τὸ λουτρόν· ἔχω διαρκὲς εἰσιτήριον. Πηγαίνετε καθ' ἡμέραν; ὄχι· ἡμέραν παρ' ἡμέραν.

35.

Κυρία, ἡ πλύστρα ἦλθε. Ἂς ἀνεβῇ ἐπάνω. Καλημέρα, Κυρία. Καλημέρα, Μαρία· εἶνε σήμερον ψύχρα; Ὄχι πολλή, ἀλλ' εἶνε συννεφιά· νομίζω πῶς θὰ χιονίσῃ. Τὰ ροῦχα δὲν εἶνε σήμερον τόσον ἄσπρα ὅσον τὴν τελευταίαν φοράν. Πόσα σου χρεωστῶ; Σᾶς ἔφερα τὴν σημείωσιν. Αὐταῖς ἡ πετσέταις καὶ ἡ κάλτσαις θέλουν ἐπιδιόρθωσιν· ἠξεύρεις νά τας ἐπιδιορθώσῃς καλά; Ἐγὼ δὲν ἠξεύρω τόσον καλά, ἀλλὰ ἡ νύμφη μου μπαλώνει ὡραιότατα. Ποῦ, κατοικεῖ; Εἰς τὴν Πλάκαν. Λοιπὸν στεῖλέ μού την αὐτὰς τὰς ἡμέρας. Θά την ἰδῶ ἀπόψε καὶ θά σάς την στείλω αὔριον. Ὄχι αὔριον, διότι θὰ εἶμαι ἔξω, ἀλλὰ τὴν Παρασκευήν, ἂν μπορῇ, ἂς ἔλθῃ. Καλό, Κυρία. — Μήπως εἶνε λερωμένο τὸ φόρεμά μου ἀπ' ὀπίσω; Ὀλίγον εἰς ταῖς πλάταις. Περίμενέ με λοιπόν! Μὰ σὺ δὲν τελειώνεις! Νὰ ἔφθασα· πόσον βιάζεσαι! Ἡ δεσποινὶς Ἀθηνᾶ θὰ λάβῃ τὸν κόπον νά μας παίξῃ ὀλίγην μουσικήν; Δυστυχῶς τὸ πιάνο μου εἶνε ξεκουρδισμένο. Λοιπὸν νά μας τραγουδήσετε ἕνα τραγουδάκι. — Ἔσκασ' ἀπὸ τὸ γέλοια.

36.

Μπᾶ, τί κάνεις; Ἐγὼ ἐνόμιζα πῶς εἶσαι ἀκόμη 'ς τὴν ἐξοχήν. Πότ' ἐπέστρεψες; Τώρα ὅτι ἔφθασα· ἀκόμη δὲν ἐπῆγα εἰς τὸ σπίτι! Επρογευμάτισες; Ὄχι ἀκόμη. Λοιπὸν ἔρχεσαι νὰ προγευματίσωμεν εἰς τὸ ἑστιατόριον τῶν Ἀθηνῶν; Ἔρχομαι, ἀλλὰ νομίζω ὅτι εἶνε καλλίτερον τῆς Ἀττικῆς. Ἤθελα ὅμως ὀλίγα σαρακοστινά· ἐβαρέθηκα τὰ πασχαλινὰ καὶ πρὸ πάντων τὸ κρέας. — Παιδί, ποῦ εἶνε ὁ κατάλογος; Ὁρίστε. Δῶσέ μας ἕνα καπαμᾶ καὶ μιὰ σοῦπα καὶ ὀλίγα μακαρόνια τοῦ φούρνου. Σας συνιστῶ τὸ ψητὸ πουλί, τὸ ψητὸ βιδέλο καὶ τοὺς ντολμάδες. Τί κρασὶ ἔχετε; Ἔχομεν τῆς Κηφισιᾶς, τοῦ Σόλωνος, τῆς Σαντορίνης καὶ τῶν Πεταλιῶν. Ἔχετ' ἐδῶ τὴν Ἀκρόπολιν; Διαβάζεται. Ἡ μεγάλη Ἐφημερίς εἶν' ἐδῶ, ἂν την θέλετε. Ὄχι δός μου τὸν Νεολόγον. Κάμε μας καὶ δυὸ σαλάταις μὲ μαρούλια κ' ἀγγουράκια. Τί πληρώνωμεν; Σεῖς ἔχετε τρία φράγκα καὶ ἑξῆντα καὶ ὁ κύριος δύο καὶ ὀγδῶντα. Ὅταν ἐπερνοῦσα ἀπὸ τὴν γέφυραν ἦλθ' ἕνα δυνατὸ φύσημα καί μου πῆρε τὸ καπέλλο. Ἂν ἤμουν ἐκεῖ θὰ ἐγελοῦσα μὲ τὴν καρδιάν μου. — Ἂς πᾶμε νὰ περιπατήσωμεν ὀλίγον. Ὁ ἥλιος καίει. Μὴν πειράζετε τὸν σκύλον, διότι εἶνε κακὸς καὶ θά σας δαγκάσῃ. Ὁ ἐξάδελφός σας δὲν εἶν' ἐδῶ; Μέσα εἶνε, ἀλλ' ἑτοιμάζεται, διότι φεύγει αὔριον διὰ παντός.

37.

Ἀγγελική, πήγαινε νὰ ἰδῇς τί ὥρα λέγει τ' ὡρολόγι μέσα, διότι τὸ δικό μου ἐσταμάτησε. Εἶνε δύο παρὰ τέταρτον. Τόσον ἀργά! Μάλιστα, μητέρα. Τότε δὲν θὰ ἐξέλθω πρὸ τοῦ γεύματος. Δός μου τὸ σίδερο νὰ σκαλίσω τὴν φωτιάν. Κρυώνω. Ἔχεις κοντά σου τὸ φυσερό; Νά το. Φύσηξε λοιπὸν λιγάκι. Σκούπισε λιγάκι τὴν θερμάστραν. — Μοῦ καρφώνῃς, σὲ παρακαλῶ, μὲ μιὰ καρφίτσα

τὸ φόρεμά μου ἀπ' ὀπίσω; Δέν φορεῖτε καλὰ τὸ σάλι σας· τραβήξετέ το ὀλίγον πρὸς τ' ἀριστερά. Τὰ τσουράπια μου ἐτρύπησαν καὶ τὰ χειρόκτια μου εἶνε 'ξηλωμένα. Δός μού τα νὰ σού τα διορθώσω. Τί ἔκαμες τὴν βελονοθήκην καὶ τὴν κουβαρίστρα ποῦ εἶχα χθὲς ἐδῶ; Δέν τα εἶδα· ἀλλὰ πάρε ἀπὸ τὸ κουτί μου· νομίζω πῶς ἔχω καὶ βελόναις καὶ ἕνα κουβάρι κλωστήν. Ναί, ἀλλὰ βλέπω ὅτι ἡ βελόναις σου εἶνε πολὺ ψιλαῖς καί μου τρυποῦν τὸ δάκτυλον. Καλά, καὶ δὲν φορεῖς δακτυλήθρα; Εἶνε πολὺ φαρδειά. — Τί, δὲν εἶσθε σήμερον καλά; Ὄχι πολὺ καλά. Τί ἔχετε; Μὲ πονεῖ τὸ στομάχι. Ἔχετε ὄρεξιν; Γειὰ νὰ ἰδῶ τὸν σφυγμόν σας. Ἔχετε ὀλίγον πυρετόν. Γειὰ νὰ ἰδῶ καὶ τὴν γλῶσσάν σας. Ἔχετε ἀνάγκην νὰ πάρετε ὀλίγον καθάρσιον. Νά σας δώσω μίαν συνταγήν. Θὰ γράψω ὀλίγο ῥετσινόλαδο νά το πάρετε πρωὶ πρωί. Κι' ἀπόψε τί νὰ φάγω; Νὰ πάρετε μόνο μιὰ σοῦπα. — Ἀπὸ πότε δὲν εἴδετε τὸν ἀνεψιόν σας; Τὸν εἶδα χθὲς πρωί. Βιάζεσθε πολύ, ἰατρέ. Ἔχετε πολλοὺς ἀσθενεῖς; Ὦ! ἀρκετούς· τριάντα μόνον εἰς αὐτὴν τὴν συνοικίαν. Ἔφερεν ὁ τενεκετζῆς τὴν καντῆλαν;

38.

Ἔρχεσθε εἰς τὸν περίπατον; Ὄχι, δὲν αἰσθάνομαι τὸν ἑαυτόν μου τόσον καλά. Ὁ χθεσινὸς χορός, φαίνεται, σᾶς ἐκούρασε. Ναί, ἐχόρευσα παραπολύ. Τί χοροὺς ἐχορεύσατε; Τέσσερις τετραχόρους (καντρίλιαις), ἑπτὰ βαλλισμοὺς (βάλς) καὶ δύο στροβίλους (γκαλόπ)· εἰς τὸ τέλος ἐχορεύσαμε κ' ἕνα Καλαματιανὸ κ' ἕνα Κρητικό. Θὰ ἦτο πολὺ ὡραῖα. Πᾶμε νὰ πιοῦμε δυὸ μαστίχαις; Ἔρχομαι, ἀλλὰ ἐγὼ θὰ πιῶ ἕνα ῥετσινᾶτο. Τί πουλὶ 'νε ποῦ κηλαϊδεῖ; Γειὰ ν' ἀκούσω· νομίζω καρδερίνα ἢ σπῖνος. Ἔχετε κανερίνια; Ὄχι, ἔχω ἕνα κοτσύφι. Ὁρίστ' ἕνα τριαντάφυλλον καὶ θά σας δώσω καὶ μιὰ γαροφαλιά. Ἔχομεν καὶ μενεξέδες, ἂν θέλετε, ποῦ μυρίζουν πολὺ ὡραῖα. Νὰ κ' ἕνας

κρῖνος μαραμμένος ὁ καϋμένος. Ἀκούω κάποιον ν' ἀνεβαίνῃ. Εἶνε ἡ ἀδελφή μου μὲ τὸν υἱόν της. Τώρα ἐγινήκαμε τέσσερις, μποροῦμε νὰ παίξωμε χαρτιά. Πλησίασε τὸ τραπέζι, Μαρία. Ἐγὼ κάνω πρῶτος. Ἀνακάτωσέ τα καλά. Δώσετε ἀπὸ ἕξ. Καὶ τί θὰ παίξωμεν; Τέσσερα γλυκὰ ἤ, ἂν θέλετε, ἕνα τεψὶ καταΐφι. — Νά σας δείξω ἕνα παιγνίδι ποῦ ἔμαθα χθές. Αὐτὴ ἡ τράπολα δὲν εἶνε σωστή. Ὄχι σωστή 'νε· ἰδοὺ οἱ τέσσερις ῥηγάδες, ἡ ντάμαις καὶ οἱ βαλέδες. Λοιπὸν ὅλαις ἡ φιγούραις εἶνε σωσταῖς, νὰ καὶ οἱ ἄσσοι, ἡ κούπαις καὶ τὰ καρρά, λείπει μόνον τὸ δέκα σπαθὶ καὶ τὸ ὀκτὼ καὶ ἓξ πίκα. — Καὶ ποῦ εἶνε τὸ κοριτσάκι σας. Εἰς τὴν κούνιαν του. Κοιμᾶται. Νά του δώσετε μιὰ κουταλιὰ ἀπ' αὐτὸ τὸ γιατρικὸ κάθε τέταρτον τῆς ὥρας. Τί λέγετε νὰ ἔχῃ, ἰατρέ; Δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ εἰπῇ ἀκόμη· πρέπει νὰ περιμένωμεν· θὰ ἐπανέλθω αὔριον πρωί. Ἔχετε νοσοκόμον δι' ἀπόψε;

39.

Κῶστα, ἐπῆγες τὰ παποῦτσιά μου εἰς τὸν ὑποδηματοποιόν; Ὄχι ἀκόμη, ἀφέντη. Μὴ λησμονήσῃς νά τα πάγῃς ἀπόψε· τὰ χρειάζομαι χωρὶς ἄλλο τὴν Κυριακήν· νά του πῇς νὰ βάλῃ πρόκαις εἰς τὰ τακούνια· μήν το λησμονήσῃς, Κῶστα. Ὄχι, ἔννοια σας. Χθὲς ἐγευματίσαμεν εἰς τοῦ καθηγητοῦ Φ. Ἐφάγαμε διᾶνο μὲ τὰ μανιτάρια ὡραιότατον. Εἶχε καὶ φρουτικὰ ἐξαίρετα· μόλις εἰς τὰς ἐννέα ἐσηκωθήκαμεν ἀπὸ τὸ τραπέζι. — Ἡ ἀδελφή του ἦλθε χθὲς ἀπὸ τὴν Κέρκυραν. — Τώρα μανθάνω μουσικήν, ἀλλ' εἶμαι ἀκόμη ἀρχαρία· μόλις γνωρίζω τὴν κλίμακα. Κι' αὐτὸ κάτι εἶνε. — Ἔχετε συνάλλαγμα ἐπὶ Παρισίων; Μάλιστα ἔχω γραμμάτιον χιλίων φράγκων καὶ δύο συναλλάγματα ἀπὸ χίλια πεντακόσια φράγκα πληρωτέα ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει. — Φαίνεσθε ὅτι ὑποφέρετε. Πρέπει νὰ βάλετε βδέλλαις, νὰ μὴν ἀνεβῇ τὸ αἷμα εἰς τὸ κεφάλι σας. Μὴν ἐργάζεσθε παραπολύ. Πῶς, ἀφοῦ ἔχω

τόσας ἐργασίας; Νὰ μὴ ζητῆτε τ᾽ ἀδύνατα. — Ἠξεύρεις τὸ μάθημά σου ἀπ᾽ ἔξω; Ἠξεύρω τὴν γραμματικήν, ἀλλὰ τὴν γεωγραφίαν καὶ ἱστορίαν δὲν ἐμελέτησα ἀκόμη. Τί μαθήματα ἔχετε αὔριον, πρὸ μεσημβρίας; Ἔχομεν Ἑλληνικά, μαθηματικὰ καὶ Γαλλικά· μετὰ μεσημβρίαν Λατινικὰ καὶ Ῥωμαϊκὴν ἱστορίαν. Δὲν ἔχετε καὶ ψυχολογίαν; Ὄχι, ἡ ψυχολογία καὶ ἡ λογικὴ διδάσκονται εἰς τὰς ἀνωτέρας τάξεις. — Τέλος πάντων αἱ ἡμέραι ἤρχισαν νὰ μεγαλώνουν, καὶ μάλιστα ἐπαισθητῶς. Ὁ καζαμίας λέγει ὅτι θὰ βρέξῃ αὔριον. Εἶνε ψεύστης, καὶ νά με συγχωρῇ ἡ χάρις του. Εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ ἔχωμεν ὡραῖον καιρόν.

40.

Βρέ, ἀκόμη δὲν ἐσηκώθηκες; εἶνε μεσημέρι. Εἶχα κουρασθῇ κ᾽ ἐσηκώθηκα πολὺ ἀργά, ἀλλὰ θὰ ἑτοιμασθῶ ἀμέσως. Γειά σου γρήγορα. Μόνον τὸν λαιμοδέτην μου ἔχω νὰ βάλω. Ἂς πᾶμ᾽ ἔξω. Παίζωμεν ἕνα ντόμινο; Ὄχι, καλλίτερα νὰ παίξωμ᾽ ἕνα μπιλιάρδο, ἂν θέλῃς. Παιδί, ποῦ εἶνε ἡ μπίλιαις; Ταῖς ἔφερα ἀμέσως. Αὐταῖς ἡ στέκαις εἶνε ὀλίγον βαρειαῖς. Ὁρίστε ἐλαφρότεραις. Αὐτὴ εἶνε παραπολὺ κοντὴ δι᾽ ἐμέ. Ἐκλέξατε ἄλλην. Πόσους πόντους ἔχετε; Δέκα ἑπτά, νομίζω. Τραβήξου ὀλίγον· θὰ κάμω μίαν καραμπόλαν. Τί ἀνίκανος ποῦ εἶμαι! Μοῦ ἔφυγεν ἀπὸ τὰ χέρια. Παίζωμε καὶ ἄλλο; Ὄχι, εἶνε παραπολὺ ἀργά, πρέπει νὰ πηγαίνωμε. Αὐτὸς εἶνε ζαλισμένο κεφάλι καὶ ὁ ἄλλος εἶνε ξυλοκέφαλος· ὅλο φιλονικεῖ. Ναί, ἀλλὰ ἔχει ἄδικον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. Ἂν με στενοχωρῇ, θά τον ἀφήσω εἰς τὴν μέσην. Μὲ τὸ παραμικρὸν θυμώνει. — Ἔζεψες τὰ ἄλογα; Δὲν εὑρίσκω τὰ χάμουρα. Τότε βάλε τὰ σπιρούνια εἰς τὰ ὑποδήματά μου καὶ σέλλωσε τὸ ψαρὸ ἄλογο· πρέπει νὰ πάγω ᾽ς τὸ χωριὸ σήμερον. Μὰ δὲν εἶνε ἀργά; Πρέπει νὰ βιασθῆτε. Πῶς πηγαίνει ὁ μικρὸς Δ τώρα; Τοῦ ἔβαλαν ἕνα ἐκδόριον καὶ πηγαίνει καλλίτερα. Τί ἄτακτος ποῦ εἶνε! Τὸν ἔχει χαϊδεμένον ἡ

μητέρα του. Δὲν μπορῶ νὰ ἐννοήσω πῶς ἡ κ. Η ἔχει τόσην ἀδυναμίαν. Ἡ ἀδελφή της εἶνε ἄλλο πρᾶγμα. Ἀνατρέφει καλὰ τὰ παιδιά της. — Νά τους δά! Γιατί τόσον ἀργά; Εἴδαμε μιὰ μαϊμοῦ εἰς τὸν δρόμον κ' ἐσταθήκαμε· ἦτο τόσον ἀστεία!

41.

Ἡ φωτιὰ τοῦ σαλωνιοῦ ἔσβησε. Γεώργη, πήγαινε νά την σκαλίσῃς. — Ἀφέντη, σᾶς περιμένουν κάτω. Ἔφθασα. — Ἄς ξαναπατήσῃ τὸ πόδι του ἐδῶ καὶ θὰ ἰδῇ· θά του δείξω τὴν πόρταν. Ἔννοιά σου καὶ θὰ λάβῃ τὰ μέτρα του. Ἔχει πολὺ κακὴν γλῶσσαν· κακολογεῖ ὅλον τὸν κόσμον. Εἶνε δὲ καὶ φλύαρος καὶ ὀλίγον ψεύστης. Τί κτένισμα εἶνε ποῦ ἔχετε σήμερον; γειὰ κυτάξετε 'ς τὸν καθρέπτην. Τὰ μαλλιά μου εἶνε σκληρὰ καὶ δὲν γυρίζουν. Τί κακὸν ἔγινε χθὲς τὸ βράδυ! Ὁ ὑπολοχαγὸς Β μᾶς ἔκαμε κ' ἐσκάσαμεν εἰς τὰ γέλοια. Εἶνε πολὺ ἔξυπνος καὶ εὐχάριστος εἰς τὴν συναναστροφήν. Κοντά σας ἐκάθητο ἡ ἀδελφή του· Εἶν' εὔμορφη καὶ πολὺ γλυκειά. Ἔλαβε πολὺ καλὴν ἀνατροφὴν καὶ εἶνε πολὺ πεπαιδευμένη. Ποῦ ἐξεπαιδεύθη; Κατ' ἀρχὰς εἰς τὸ Ἀρσάκειον κ' ἔπειτα εἰς τὴν Γερμανίαν· εἶνε δὲ καὶ μοναχοκόρη. Τότε εἶνε λαμπρὰ νύμφη· ὁ πατέρας της εἶνε πλούσιος. Δὲν μπορεῖ ἂν δὲν πάρῃ ἑκατὸν πενῆντα χιλιάδες φράγκα. — Προσποιεῖται τὸν κοιμισμένον, ἀλλ' ἀκούει ὅλα. — Φύσηξε λοιπὸν τὴν φωτιάν, Μαρία. Ἐγέμισε τὸ δωμάτιον καπνόν· ἄνοιξε ὀλίγον τὸ παράθυρον. Κλεῖσε τώρα· ἔφυγεν ὁ καπνός. Ἡ καμινάδα δὲν εἶνε καλὰ καθαρισμένη. Ξεφτύλισε τὸ κερί, ἀλλὰ πρόσεξε μήν το σβήσῃς. Πλησίασε τὴν λάμπαν. Ἔχει ἀρκετὸν πετρέλαιον; Ὄχι, πρέπει νὰ βάλω ὀλίγον. Πρόσεξε μήν το χύσῃς εἰς τὸ τραπέζι. Ὕστερα μὴ λησμονήσῃς ν' ἀνάψῃς καὶ τὸ καντῆλι. Τὰ φυτίλια δὲν εἶνε καλά. Ἔπρεπε νὰ σβήσῃς ἔξω τὴν λάμπαν, εὐλογημένη· μυρίζει τώρα τὸ δωμάτιον. Ἄναψέ μου ὀλίγα κάρβουνα διὰ νὰ σιδερώσω δυὸ ποκάμισα. Σὰν βράσῃ τὸ νερὸν, νά το κατεβάσῃς.

42.

Πῶς περνᾶτε τὸν καιρόν σας ἔξω εἰς τὴν ἐξοχήν; Κατὰ τὰς περιστάσεις· ὅταν δὲν ἔχωμε κανένα, ἀναγινώσκω ἢ κάνω περίπατον. Καμμιὰ φορὰ ἐργάζομαι καὶ εἰς τὸν κῆπον χάριν διασκεδάσεως· ἄλλοτε πάλιν ἔχω φοβερὰν πλῆξιν. Ἔχετε μπιλιάρδο; Ὦ! βέβαια. Ὅταν ἔρχωνται φίλοι, παίζομεν ἢ μπιλιάρδο ἢ χαρτιὰ ἢ σκάκι ἢ ντόμινο. Βλέπεις ὅτι ἔχομεν πολλὰ παιγνίδια γιὰ νὰ περνοῦμε τὴ ὥραν μας εὐχάριστα. Θά σας ἔλθω ἔξαφνα κ' ἐγὼ αὐτὰς τὰς ἡμέρας. Θά μας κάμετε μεγάλην εὐχαρίστησιν καὶ ὅσῳ γρηγορώτερα, τόσῳ καλλίτερα. Πόσο πωλεῖς ταῖς κουβαρίστραις; Αὐταῖς ἔχουν, κερά μου, δέκα λεπτὰ ἡ μιὰ καὶ αὐταῖς δύο δεκαπέντε. Φώναξε τὸν γαλατᾶ νά μας δώσῃ μισὴ ὀκὰ γάλα. Πόσο το δίδεις τὴν ὀκά; Ὀγδοῆντα λεπτά, κερά. Πετάξου μιὰ στιγμὴ 'ς τὸν μπακάλη νὰ πάρῃς μισὴ ὀκὰ ῥύζι, ἑκατὸ δράμια βούτυρον καὶ δυὸ ῥέγγαις. — Εἶσθε πολὺ βιαστικὸς ἀπόψε. Μείνετε νὰ περάσωμε μαζὶ τὴ βραδειά. Σᾶς εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὴν καλωσύνην σας, ἀλλὰ δυστυχῶς με περιμένουν εἰς τὸ σπίτι· πρέπει νὰ βρεθῶ ἐκεῖ εἰς τὰς ἐννέα παρὰ τέταρτον. Τότε δὲν θέλωμεν νά σας στερηθῇ ἡ οἰκογένειά σας. — Ὁ κ. Π θὰ ἔλθῃ αὔριον νὰ δειπνήσῃ μαζί μας. Εἶνε νηστεία καὶ δὲν ξεύρω τί νά του ἑτοιμάσωμεν. Ἠξεύρω ὅτι ἀγαπᾷ τὸ χαβιάρι καὶ ταῖς πιπεριαῖς. Ψήνομεν καὶ ὀλίγο 'κταπόδι, του δίδομεν καὶ ὀλίγο κονιάκ. Θὰ οἰκονομηθοῦμεν. Ἐξέχασα ὅμως ὅτι ἀγαπᾷ καὶ τὴν ἀγγουροσαλάταν. Μιὰ στιγμὴ καὶ εἶμαι εἰς τὰς διαταγάς σας.

43.

Τρέμω ἀπὸ τὸ κρύο καὶ ἤθελα φωτιά. Καί ὅμως δὲν κάνει πολλὴ ψύχρα. Μήπως δὲν εἶσαι καλά; Εἶμαι ὀλίγο κακοδιάθετος. Καὶ δέν μου τό 'λεγες, καϋμένη; Δέν ἤθελα νά σε ἀνησυχήσω. Βλέπω, ἔχεις καὶ πυρετόν· ὁ σφυγμός

σου εἶνε ταραγμένος. Τί θέλεις νὰ φάγῃς ἀπόψε; Δὲν θὰ φάγω τίποτε, μητέρα· εὐχαριστῶ· δὲν πεινῶ διόλου. Τότε καλλίτερα νὰ πᾷς ἀμέσως 'ς τὸ κρεββάτι. Πηγαίνω ἀμέσως· καληνύκτα. Καληνύκτα, παιδί μου· ὕπνον ἐλαφρόν· νὰ κοιμηθῇς ἀμέσως· αὔριον τὸ πρωὶ ἐλπίζω νὰ ἦσαι καλά. — Ἔρχομαι ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸν ἐλαιῶνα· εἶνε φοβερὰ ὁμίχλη ἀπόψε. Ἡ ἀδελφή σου, Μαρία, εἶνε ἀσθενής· τὸ ξεύρεις; Χωρατεύεις; Ὄχι, ἔχει μάλιστα καὶ πυρετὸν ἀρκετὰ δυνατόν. Καὶ ποῦ εἶνε; Τὴν ἔστειλα 'ς τὸ κρεββάτι, γιατὶ εἶχε πονοκέφαλο καὶ πυρετόν. Πάγω νὰ τὴν ἰδῶ. Πρόσεξε μὴν την ξυπνήσῃς, ἂν κοιμᾶται. Τὸ πρόσωπόν της καίει· φοβοῦμαι μήπως ἔχει ἴλεριν. Τὸ πρωὶ ἂν δὲν εἶνε καλά, πρέπει νὰ στείλωμε νὰ φωνάξωμε τὸν ἰατρόν. — Ἐπέρασ' ἀπ' ἐκεῖ προχθές. Τὸ σπίτι ἐνοικιάζεται γιατὶ εἶδα ἐνοικιαστήριον. — Ἔφερα τὸν λογαριασμὸν τοῦ φουρνάρη μὰ δὲν ηὗρα τὸν μανάβη νά μου δώσῃ τὸν 'δικόν του. Θά σου δώσω τὰ χρήματα νὰ πᾷς νὰ ἐξοφλήσῃς καὶ τοὺς δύο. Ἀνέτα, κάμε μας τρεῖς καφφέδες καὶ φέρε καὶ ὀλίγο γλυκό. Πλῦνε καλὰ τὰ ποτήρια. Θέλετε καὶ ὀλίγα παξιμαδάκια; Ὄχι, εὐχαριστῶ· τώρα ὅτι ἔφαγα ἕνα γλύκισμα εἰς τὸ ζαχαροπλαστεῖον. — Τί διέταξεν ὁ ἰατρός; Ὀλίγο κινίνο. Ἐλπίζω νὰ μὴν ἔχωμεν συνεπείας. — Χθὲς μοῦ συνέβη ἕν ἀστεῖον ἐπεισόδιον· ἐκεῖ ὅπου ἐκαθήμην, ἦλθεν ἕνας μεθυσμένος ἔξαφνα καὶ μ' ἐφίλησε μπροστὰ εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

44.

Ἀπάνω εἶνε ἡ κυρία; Μάλιστα, κύριε, ὁρίστε μέσα. Τό ὄνομά σας, παρακαλῶ; Ὀνομάζομαι Α. Κυρία, ἕνας κύριος Ἀ. σᾶς ζητεῖ. Ὁδήγησέ τον εἰς τὸ σαλῶνι. Κυρία μου, μήπως σας ἐνώχλησα; Ὄχι, ἐξ ἐναντίας, χαίρω πολὺ ὅπου σας βλέπω. Πῶς ἤλθετε; Μὲ τὸν σιδερόδρομον τῶν 11. Πῶς εἶνε ἡ οἰκογένειά σας; Εἶνε ὅλοι καλά; Σᾶς εὐχαριστῶ, εἶνε πολὺ καλά· σᾶς χαιρετοῦν· τοὐλάχιστον τοὺς ἀφῆκα πολὺ καλά. Καὶ τί νέα σήμερον; Κυρία μου,

δὲν ἠξεύρω πολλὰ πράγματα· λέγουν ὅτι ὁ διάδοχος κατέβη σήμερον εἰς τὸν Πειραιᾶ καὶ ἐπρογευμάτισεν εἰς τὸ Γαλλικὸν πλοῖον. Ἀπὸ χθὲς ἔγραφεν ἡ ἐφημερὶς ὅτι ἔμελλε νὰ προγευματίσῃ ἐκεῖ. Φαίνεται ὅτι ἔγεινε δυνατὸς σεισμὸς εἰς τὰς Καλάμας, ἀνησύχησαν δὲ πολὺ οἱ ἐδῶ Μεσσήνιοι κ' ἐτηλεγράφησαν νὰ ζητήσουν πληροφορίας. Σήμερον εἶχα τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ κ. Γ. ὁ ὁποῖος ἦλθεν ἐσχάτως ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν· ἔφερε δύο υἱούς του, τὸν ἕνα προετοιμάζει διὰ τὸ στρατιωτικὸν καὶ τὸν ἄλλον θὰ στείλῃ εἰς τὸ πολυτεχνεῖον νὰ σπουδάσῃ μηχανικήν. Ἔχει καὶ τρίτον ὁ ὁποῖος μελετᾷ νὰ γείνῃ ἔμπορος. Εἶνε πολύγλωσσος· ἠξεύρει Γαλλικά, Ἀγγλικά, Γερμανικά, ὀλίγα Ἰταλικὰ καὶ λαμπρὰ Τουρκικά, τὰ ὁποῖα εἶνε χρήσιμα εἰς τὴν Ἀνατολήν. Ἂν ἤμουν πλούσιος θὰ ἐταξείδευα συχνὰ πυκνά, πότε 'ς τὸ Παρίσι, πότε εἰς τὴν Βιέννην, πότε εἰς τὴν Σμύρνην καὶ πότε εἰς τὰς Ἀθήνας· ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν θὰ ἐπήγαινα. — Ἔχω νά σας ἐμπιστευθῶ κάτι τι, διότι ἔχω πλήρη πεποίθησιν εἰς τὴν ἐχεμύθειάν σας. Μένετε ἥσυχος· γνωρίζετε τὸν χαρακτῆρά μου. — Ἔχετε πλήρη ἐξουσίαν, κάμετε ὅτι θέλετε· ἐγὼ δὲν ἀνακατεύομαι διόλου. — Κάμε μου τὸν λογαριασμὸν ἀμέσως διότι φεύγω. Εἶν' ἕτοιμος, κύριε. Πόσο εἶνε; Εἴκοσι ἑπτὰ δραχμὰς καὶ εἴκοσι πέντε. Ἀπὸ ποῦ τόσα πολλά; Μὰ ἔχετε δύο νύκτας πρὸς ἓξ δραχμάς· δύο γεύματα καὶ δύο δείπνους πρὸς τρεῖς καὶ εἴκοσι πέντε, κάνουν δεκατρεῖς δραχμάς, ἕνα καφφὲ 25 λεπτὰ καὶ ἕνα κερὶ καὶ ὑπηρεσίαν πρὸς πενῆντα λεπτά, τὸ ὅλον 27.

45.

Ἐκοιμήθητε καλὰ ἀπόψε; Ὡραῖα. Τί ὥρα ἐσηκωθήκατε; Ἀρκετὰ πρωΐ; Στάσου ν' ἀκούσωμε τὴν μουσικήν· ἀγαπῶ πολὺ αὐτὸ τὸ κομμάτι. Βλέπω μίαν κηδείαν, ποιὸς ἀπέθανε; — Ὅλη τὴ βραδειὰ ὡμιλοῦσε μαζί της· φαίνεται τὴν νοστιμεύεται. — Δεσποινιά! Ὁρίστε, Κυρία. Κτυποῦν τὸ κουδοῦνι. Φαίνεται, εἶνε ὁ γαλατᾶς. Πές του

νά μας φέρνῃ καλλίτερο γάλα. Νὰ πάρω σήμερον, Κυρία; Πάρε τριακόσια δράμια. Τοῦ ἐπλήρωσες χθές; Ὄχι, Κυρία. Λοιπὸν ξεπλήρωσέ τον σήμερον· δὲν θέλω λογαριασμοὺς μαζί του. Χρεωστεῖς τίποτε καὶ εἰς τὸν μανάβη; Ὄχι, Κυρία, τὸν ἐπλήρωσα χθές. Καὶ ὁ μπακάλης πληρωμένος εἶνε; Δὲν χρωστοῦμε παρὰ ἕνα πακέτο κεριά, δυὸ πλάκες σαποῦνι καὶ δυό μισυ ὀκάδες ῥύζι. Καλά· ἑτοίμασε γρήγορα τὸν καφφὲ κ' ἔπειτα πήγαινε 'ς τὴν ἀγοράν. Τί θέλετε νὰ ψουνίσω σήμερον; θὰ ἔχωμεν κάποιον εἰς τὸ τραπέζι καὶ χρειάζομαι πουλερικὰ ἢ ὀλίγον κυνῆγι. Ψάρια δὲν θέλετε; Πάρε ἕνα δυὸ κεφάλους ἢ ἕνα λαυράκι, ἂν δὲν εἶνε ἀκριβό. Δὲν ἀγαπᾶτε κανένα ὀρφό; Θὰ χρησιμοποιήσωμε καὶ τὴν τοῦρτα ποῦ πήραμε χθές. Ἔχομε κι' ὀλίγο ῥυζόγαλο. Πάρε καὶ ὀλίγα πορτουκάλια, μολονότι ἔχομεν καὶ κομπόστα καὶ κρέμα. — Κάποιος σὲ περιμένει κάτω. Κατεβαίνω ἀμέσως. Μὰ μὴν κάνῃς τόσον θόρυβον. Τί φωναῖς-εἶν' αὐταῖς; — Φεύγω, σὲ ἀποχαιρετῶ. Μοῦ πᾷς αὐτὸ τὸ γράμμα εἰς τὸ ταχυδρομεῖον; θά με ὑποχρεώσῃς. — Τί ἔχετε 'ς τὸν δάκτυλον. Ἔχω μιὰ παρανυχίδα καί με πονεῖ πολύ. Σᾶς συνιστῶ νὰ βάλετε ἕνα κατάπλασμα. Θά σας ἀκούσω καὶ μάλιστα ἀπόψε. Γιατί ἀργοπόρησες τόσον; Ἔτρεξα δεξιὰ καὶ ἀριστερά. Ἀκούω κάτι ἀπ' ἔξω. Τί νὰ εἶνε τέτοιαν ὥραν; Κανεὶς σκαλικάντζαρος. Μὴ λέγῃς ἀνοησίαις, σὲ παρακαλῶ.

46.

Μή μου πιάνῃς κακιὰ διότι σὲ διορθώνω. Ἀστειεύεσαι. Ἐξ ἐναντίας σοῦ γνωρίζω χάριν νὰ διορθώνῃς τὰ σφάλματά μου. Γνωρίζετε αὐτὸν τὸν αὐθάδη νεανίαν ποῦ χορεύει μὲ τὴν δεσποινίδα Ξ.; Ἐλησμόνησα τὸ ὄνομά του· πλέει 'ς τὴν γλῶσσάν μου καὶ δὲν ἠμπορῶ νά το ἐνθυμηθῶ. Λέγεις νὰ ἐπιτύχῃ τὴν θέσιν ποῦ θηρεύει; Ἀμφιβάλλω, πρὸς τὸ παρὸν τοὐλάχιστον. Τί ἔγεινεν ὁ γυναικάδελφός του; Δὲν εἰξεύρεις ὅτι ἐχρεωκόπησε; Καλὰ λέγεις· λέγουν

μάλιστα πῶς ἔχασεν ἑκατὸν χιλιάδες φράγκα. Τί χρεωκοπίαις ποῦ γίνονται ἐφέτος! Εἶνε ἀπορίας ἄξιον. τὸ εμπόριον πηγαίνει ἄσχημα. — Μ' ἐζήτησε κανείς; ἕνας νέος καὶ θὰ ξαναέλθῃ εἰς τὰς πέντε. Τί ἔχει καὶ νιαουρίζει ἡ γάτα; Πήγαινε νὰ 'δῇς. Ἡ καϋμένη ἦτο κλεισμένη. Τὸ σκυλὶ ζηλεύει γιατὶ τὴν χαϊδεύω. — Σὰν νὰ εἶνε κανένα ποντίκι 'ς τὸ ντουλάπι· ἀκούεις τὸ ροκάνισμα; Μὴν κάμνετε ταραχήν. — Μὰ ποιὸς ἔσπασε πάλι τὸ χεροῦλι τοῦ κανατιοῦ; Ἐγώ το ἔσπασα σήμερο πρωὶ ὅταν ἐσφούγγιζα τὸ γυαλί. Τί ἀπρόσεκτη ποῦ εἶσαι! Τί ἀπρόσεκτη ποῦ εἶσαι! — Ἔφθασαν πάλιν τὰ Χριστούγεννα. Τί γρήγορα ποῦ περνᾷ ὁ καιρός! Θὰ ὑπάγετε αὔριον 'ς τὴν λειτουργίαν; Θὰ ὑπάγω· ἤμουν καὶ εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἀπόψε. Ἡ πρωτοχρονιὰ θὰ πέσῃ Τρίτη.

47.

Πρὸ ὀλίγου εἶδα μίαν εἰδοποίησιν ὅτι πωλεῖται ἕνα σπίτι εἰς τὴν ὁδὸν Ἀθηνᾶς καί θὰ πάγω νά το ἰδῶ. Δέν μου λέτε, παρακαλῶ, πόσα δωμάτια ἔχει τὸ σπίτι; Εὐχαρίστως, Κύριε. Ὁρίστε πρῶτα νὰ καθίσετε. Εἶνε καινουριοκτισμένο σπίτι· ἔχει τρία πατώματα καὶ δύο πρόσωπα, τὸ ἕνα βλέπει εἰς τὸν δρόμον καὶ τὸ ἄλλο εἰς τὸν κῆπον. Κάθε πάτωμα ἔχει ἰδιαιτέραν εἴσοδον, πρόδομον (κουριντόρο), μίαν αἴθουσαν, τραπεζαρίαν, δύο δωμάτια τοῦ ὕπνου καὶ μαγερειόν. Εἶνε ἄραγε λιθόκτιστος; Βεβαίως. Καὶ πόσο πουλεῖται; Ζητοῦν 120 000 δραχμάς. Ἀκριβά μου φαίνεται. Ὄχι δά· ἀπὸ ἐνοίκιον ἔχει 8000 δραχμὰς κατ' ἔτος μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν φόρων. — Ἡ λειτουργία διήρκεσε σήμερον πολλὴν ὥραν. Ἐτελείωσε σχεδὸν εἰς τὰς δέκα. Ἦτο καὶ κήρυγμα; Ὡμίλησεν ἕνας νέος ἱεροκῆρυξ, ἀλλ' ἐφαίνετο δειλός. Λέγουν ὅτι θ' ἀλλάξῃ ὁ ἐφημέριος τῆς συνοικίας μας. Εἶνε ὑποψήφιος δεσπότης. Ἴσως ἀντ' αὐτοῦ χειροτονηθῇ ὁ διάκος. Αὔριον ἔχομε Θεοφάνεια· ἐλπίζω ὁ καιρὸς νὰ εἶνε καλὸς γιὰ νὰ πάγω 'ς τὴν τελετήν.

Θὰ ῥίψουν τὸν σταυρὸν εἰς τὴν δεξαμενήν. Ἂν δὲν εἶνε καλὸς ὁ καιρὸς, πηγαίνομεν εἰς τὴν Ἁγίαν Εἰρήνην ποῦ λέγουν ὅτι θὰ ὁμιλήσῃ καὶ ὁ Ν. Ἐκεῖ εἶνε καὶ ἡ μουσικὴ κάπως Εὐρωπαϊκή. — Σᾶς ὠνειρεύθηκα ἀπόψε. Καὶ ἐγὼ εἶδα ’ς τὸ ὄνειρόν μου πῶς ὑπανδρεύεσθε. Τί τρομερὸν ὄνειρον! — Ἤθελα ἕνα ζευγάρι χειρόκτια. Τί ἀριθμὸν θέλετε; Ἑπτὰ καὶ μισό. Τί εἴδους χειρόκτια θέλετε; Δερμάτινα ἀνοικτὰ μὲ ῥαφὴν ἀπ’ ἔξω. Αὐτὰ δὲν μ’ ἀρέσουν τόσον πολύ. Πλύνονται; Λαμπρά!

48.

Ὁ σιδηρουργὸς ἦλθε. Καλημέρα, Κυρία. Μὲ θελετε τί ποτε; Ναί· νὰ ἰδῇς τί ἔπαθεν ἡ κλειδαριά. Πρέπει νά την βγάλω γιὰ νὰ παρατηρήσω. Πρόσεξε μὴν χάσῃς ταῖς βίδαις. Ἔννοια σας, Κυρία. Νὰ ἰδῇς καὶ αὐτὸ τὸ παράθυρον ποῦ δὲν κλείει. Ἔχει κλεισθῇ ἀπὸ τὴν βροχὴν καὶ πρέπει νά το πλανίσω ὀλίγον. Μπορεῖς νὰ βάλῃς κ’ ἕνα κουδοῦνι ’ς τὴν τραπεζαρίαν; Μάλιστα· ἀλλὰ χρειάζεται σκάλα. Θὰ πάγω μιὰ στιγμὴ νὰ πάρω τὰ ἐργαλεῖά μου. — Ὁμιλεῖτε Ἀγγλικὰ, Δεσποινίς; Δυστυχῶς πολλὰ ὀλίγα. Εἶσθε πολὺ μετριόφρων. Εἶμαι βέβαιος ὅτι τὰ ὁμιλεῖτε πολὺ καλά. Ὄχι, ἀλήθεια, δέν τα ὁμιλῶ καλά. Δὲν εἶνε πολὺς καιρὸς ποῦ τα ἤρχισα· μόλις τρεῖς μῆνες. Τότ’ ἔχετε δίκαιον· ἀλλὰ τὰ Ἀγγλικά, γιὰ σᾶς μάλιστα εἶνε πολὺ εὔκολα. Σᾶς εὐγνωμονῶ διὰ τὴν καλὴν ἰδέαν ποῦ ἔχετε γιὰ μένα, ἀλλ’ ἡ προφορὰ μὲ δυσκολεύει πολύ. Εὑρίσκετε τὰ Γαλλικὰ εὐκολώτερα; Μὰ νά σας ’πῶ, ἐπειδὴ τὰ ἠξεύρω ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας, μοῦ φαίνονται εὐκολώτερα. Δὲν ὑπάρχει ὅμως ἀμφιβολία ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ γραμματικὴ εἶνε πολὺ εὐκολωτέρα ἀπὸ τὴν Γαλλικήν. Σήμερον εἶνε μεγάλη ἑορτή· ὅλα τὰ μαγαζειὰ εἶνε κλειστὰ καὶ ἐπειδὴ κάνει καλὸν καιρὸν ὅλος ὁ κόσμος θὰ βγῇ εἰς τὸν περίπατον. Ἐγὼ λογαριάζω νὰ κατεβῶ εἰς τὸ Φάληρον· ἤρχισε πλέον νὰ νοστιμίζῃ. Ναί, μὰ νὰ πάρῃς τὸ παλτό σου,

νὰ μὴν κρυώσῃς, διότι ἐκεῖ φυσᾷ ἡ θάλασσα. — Τὰ ὑποδήματά μου βάνουν νερόν· φαίνεται ἐτρύπησαν. Ν' ἀλλάξῃς ἀμέσως κάλτσαις. — Πόσο δίδετε αὐτὰ τὰ τσουράπια; Δυὸ καὶ εἴκοσι τὸ ζεῦγος καὶ δώδεκα δραχμὰς ἡ μισὴ ντουζίνα. Μοῦ ἔρχονται ἆράγε; Φέρετε τὸ χέρι σας νὰ δοκιμάσωμεν. Ἴσα ἴσα. Ἀπόψε εἴχαμεν πυρκαϊὰν εἰς τοῦ Ψυρρῆ. Ἐκάησαν δυὸ μαγαζειὰ καὶ τρία σπίτια· ἄργησαν οἱ πυροσβέσται νὰ φθάσουν.

49.

Θὰ πᾶτε ἀπόψε εἰς τὸ θέατρον; Θὰ παρασταθῇ νέον κομμάτι. Ἔχετε τὸ πρόγραμμα; Ὄχι, ἤκουσα περὶ αὐτοῦ. Τί κομμάτι θὰ παρασταθῇ; Μοῦ το εἶπαν, ἀλλ' ἐλησμόνησα τὸ ὄνομα. Μὰ εἶνε τραγῳδία ἢ κωμῳδία; Ὄχι, εἶνε μελόδραμα. Καλλίτερα εἶχα ἕνα κωμειδύλλιον· δὲν ἀγαπῶ τὰ σοβαρὰ κομμάτια. Καὶ ποῖοι θὰ εἶνε οἱ ἠθοποιοί; Θὰ εἶνε ἡ ὑψίφωνος Ἀ., ὁ ὀξύφωνος Δ. καὶ ὁ βαθύφωνος Ζ. — Ἤλθετε πεζὴ ἀπὸ τὴν ἐξοχήν; Ὄχι, ἦλθα καβάλλα· εἰς τὸν δρόμον ἔπεσε κεραυνός. Καὶ δὲν ἐφοβήθητε; Νά σας 'πῶ τὴν ἀλήθειαν, ὀλίγον καὶ τὸ ἄλογόν μου ἐπίσης καὶ δὲν ἤθελε νὰ προχωρήσῃ. Τὸ κακουργιοδικεῖον συνέρχεται τὴν Δευτέραν. Τὸ ἠξεύρω. Συνέβησαν τόσοι φόνοι ἐσχάτως, ἔπειτα αὐτοκτονίαι, παιδοκτονίαι καὶ κλοπαὶ ὥστε πρέπει νὰ ληφθῶσι μέτρα αὐστηρά. Ἐπίσης πρέπει νὰ ἐκτελεσθῶσι μερικαὶ θανατικαὶ ποιναί. Ἡ συχνὴ ἀθώωσις τῶν κακούργων ηὔξησε τὰ κακουργήματα. — Ὁ ποταμὸς ἐφούσκωσε καὶ παρασύρει πέτραις ξύλα καὶ δένδρα. Ἡ γέφυρα κινδυνεύει. — Κυρία, τὸ γάλα ἔκοψε καὶ δὲν γίνεται ῥυζόγαλο. Τί νὰ γείνῃ; Ἂς περάσωμε μὲ γλυκύσματα· ἔχομε καὶ ὀλίγα κάστανα, ἀμύγδαλα καὶ σταφίδες. — Ἦλθα νά σας ἀποχαιρετίσω. Καὶ πῶς, ἀναχωρεῖτε ὅλως διόλου; Μάλιστα· εἶμαι διὰ τὴν Σῦρον· ἐβαρέθηκα τὴν ὑπαλληλίαν καὶ θὰ ἐπιδοθῶ εἰς τὸ ἐμπόριον. Καὶ καλά, ἔχετε γνωρίμους εἰς τὴν Σῦρον; Μάλιστα, ἔχω περισσοτέραν προστασίαν

ἐκεῖ παρὰ εἰς τὰς Ἀθήνας. Καὶ πότε λογαριάζετε ν' ἀναχωρήσετε; Τὴν παρασκευὴν πρωΐ; Μὲ τί ἀτμόπλοιον; Μὲ τῆς Πανελληνίου. Μοῦ φαίνεται ὅτι ἡ Πανελλήνιος ἔχει τὰ καλλίτερα ἀτμόπλοια. Ἐκεῖ θὰ ἠμπορῆτε καὶ νὰ ψαρεύετε συχνά. Μάλιστα, ἀλλὰ δὲν εἶμαι φίλος τοῦ ψαρεύματος. Νὰ με συγχωρῆτε ὅμως διότι ἔχω καὶ ἄλλας ἐπισκέψεις καὶ πρέπει νά σας ἀφήσω. Καὶ πότε θά σας ξαναϊδοῦμε; Τοῦ χρόνου αὐτὴν τὴν ἐποχήν.

50.

Τί κόσμος ἐκεῖ κάτω 'ς τὸν δρόμον· γειὰ κύτταξε! Πρέπει νὰ πάγω νὰ ἰδῶ τί τρέχει. Αἴ, λοιπόν! Δὲν εἶνε τίποτε. Ἕνας ἀμαξᾶς ἀναποδογύρισε τὰ κοφίνια ἑνός μανάβη. — Βλέπω καὶ βραδυάζει. Ἀρχίζω νὰ μὴ βλέπω καθαρά. Δὲν μπορῶ νὰ περάσω τὴν βελόνην. Παῦσε πλέον, μὰ ἀρκετὰ εἰργάσθης. — Ὁρίστε κοντὰ 'ς τὴν φωτιάν. Σᾶς εὐχαριστῶ, δὲν κρυώνω. — Ἐκτυπήσατε, Κυρία, τὸ κουδοῦνι; Ναί, ἄναψε τὸ φῶς. Ἄφησε ὀλίγον ἀνοικτὴν τὴν θύραν. — Ἔχω μιὰν νέαν εἴδησιν νά σας εἰπῶ. Χωρατεύετε; Ὄχι, σᾶς βεβαιῶ. Τί τρέχει λοιπόν; Ἡ Α. Π. ἠρραβωνίσθη. Ἀλήθεια; καὶ μὲ ποιόν; Μὲ τὸν Ῥ. λοχαγόν τοῦ πυροβολικοῦ. Μαριγοῦλα, ἔλα νά σου 'πῶ. Διάβασε τὸ μάθημά σου γρήγορα. Τὸ ξεύρω, μητέρα. Τότε δέν μου λές; εἰς πόσα μέρη διαιρεῖται ἡ γῆ; Εἰς πέντε μεγάλα μέρη, τὰ ὁποῖα καλοῦνται Ἤπειροι. Καὶ ποῖα εἶνε; Ἡ Εὐρώπη, ἡ Ἀσία, ἡ Ἀφρική, ἡ Ἀμερικὴ καὶ ἡ Αὐστραλία. Δέν με λές, εἰς ποίαν ἤπειρον κατοικοῦμεν; Εἰς τὴν Εὐρώπην. Γειὰ πές μου τώρα, ποῖα εἶνε τὰ κυριώτερα κράτη τῆς Εὐρώπης, καὶ λέγε μου καὶ τὰς πρωτευούσας των. Λοιπὸν εἶνε ἡ Ἑλλὰς ἔχουσα πρωτεύουσαν τὰς Ἀθήνας ὅπου καὶ εἴμεθα, ἡ Τουρκία μὲ πρωτεύουσαν τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἡ Αὐστρία μὲ πρωτεύουσαν τὴν Βιένναν, ἡ Ῥωσσία μὲ πρωτεύουσαν τὴν Πετρούπολιν, ἡ Γερμανία μὲ πρωτεύουσαν τὸ Βερολῖνον, ἡ Γαλλία μὲ

πρωτεύουσαν τοὺς Παρισίους καὶ ἡ Ἀγγλία μὲ πρωτεύουσαν... Ἐλησμόνησα μητέρα. Δὲν ντρέπεσαι!; ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἀγγλίας εἶνε ἡ μεγαλειτέρα πόλις τοῦ κόσμου. Ἆ, ναί· ἔχεις δίκαιον· εἶνε τὸ Λονδῖνον. Ἐλησμόνησες ὅμως νὰ προσθέσῃς καὶ τὴν Ἰταλίαν μὲ πρωτεύουσαν τὴν Ῥώμην. Ἔχεις δίκαιον· τί ξεχαμένη ποῦ εἶμαι!

51.

Καλημέρα σας, Κυρία. Καλημέρα σας· πῶς εἶσθε; Ἀρκετὰ καλά, σᾶς εὐχαριστῶ· σεῖς δέ; Πολὺ καλά, καθὼς βλέπετε. Ἡ δὲ κυρία Ε. πῶς εἶνε; Πολὺ καλά, εὐχαριστῶ· νά την. Ἆ, κύριε Δ., πῶς εἶσθε λοιπόν; Σᾶς προσκυνῶ, κυρία· σεῖς πῶς εἶσθε; Θαυμάσια. Εἰς τὸ σπίτι σας πῶς εἶνε; Ἡ μητέρα μου δὲν εἶνε τόσον καλά. Καὶ τί ἔχει; Ἔχει ἕνα συνάχι ποῦ δὲν μπορεῖ νά την ἀφήσῃ· βήχει διαρκῶς. Λυποῦμαι πολύ· καὶ ἡ δεσποινὶς ἀδελφή σας εἶνε καλά; Εἶνε 'ς τὴν ἐξοχὴ τώρα καὶ τρεῖς ἡμέραις καί την περιμένομεν μεθαύριον. — Πόσαις τοῦ μηνὸς ἔχομεν σήμερον; Ἔχομεν, νομίζω, ἑπτά. Ἡ ἀποκρεαῖς ἀρχίζουν ὅσον οὔπω. Σήμερον δέκα πέντε θὰ ἔχωμεν τσικνοπέφτη. Φοβοῦμαι πῶς δὲν θάχωμε 'φέτος ζωηραῖς ἀποκρεαῖς· τὸ ἐμπόριον εἶνε νεκρόν. Μπᾶ καὶ πέρυσιν ἔλεγαν τὰ ἴδια καὶ ὅμως ἦσαν παντοῦ μασκαράδες καὶ χοροί. — Τί ὡραίαν ἀνθοδέσμην ποῦ ἔχετε καὶ 'τί ὡραῖα ποῦ μυρίζει! Εἶνε προωρισμένη διὰ τὴν μητέρα μου. Αὔριον ἔχει τὴν ἑορτήν της. — Τί ἀχρεῖος καιρός! ὅλο βροχή. Ἀηδία κατήντησε. Οὔτε πέντε ἡμέρας δὲν εἴχαμεν ἐφέτος καλὸν καιρόν. Σήμερον εἶνε νέα σελήνη καὶ ἴσως ἀλλάξῃ. — Τὸν γνωρίζω ἀπὸ τὰ παλαιά μου χρόνια. Καὶ τί ἄσωτος· εἶνε δὲ καὶ ἀκατάστατος εἰς τὸν ὑπέρτατον βαθμόν. — Κάθε ἐποχὴ τοῦ ἔτους ἔχει τὰ εὐχάριστά της· ἡ ἄνοιξις, τὸ καλοκαῖρι, τὸ φθινόπωρον καὶ ὁ χειμὼν ὅλα μ' ἀρέσουν ἐξ ἴσου. — Τὰ φύλλα ἤρχισαν νὰ κιτρινίζουν καὶ νὰ πέφτουν· προμηνύεται δριμὺς χειμών. — Δεσποινίς, δύναμαι

νὰ λάβω τὴν εὐχαρίστησιν νὰ χορεύσω μαζί σας τὸν πρῶτον τετράχορον. Τὸν ἔχω δοσμένον, κύριε. Λοιπὸν τὸν δεύτερον; Εὐχαρίστως. Ἡ δεσποινὶς Μ. ἦτο ἡ ὡραιοτέρα τοῦ χοροῦ. Εἶνε πάρα πολὺ ζωηρά· προτιμῶ τὴν ἀδελφήν της.

52.

Τί κόσμος ποῦ ἤτανε χθὲς ᾽ς τὰ Πατήσια! Τὰ λεωφορεῖα ἦσαν τόσο γεμάτα ποῦ ἔπρεπε νὰ περιμένωμεν τρία τέταρτα τῆς ὥρας γιὰ νὰ εὕρωμεν θέσιν. Ἡ μιά μου μάλιστα ἀδελφὴ ἐπέστρεψε πεζὴ μὲ τὸν ἀδελφόν μου· ἔπειτα δὲν εἶχαν καὶ ὀμπρέλλαν καὶ ἔγειναν μουσκίδι. — Μιὰ σφῆκα μ᾽ ἐκέντρωσε σήμερον πρωὶ ᾽ς τὴ μύτη καὶ τώρα ἐπρήσθηκε καί με πονεῖ δυνατά. — Ἔσπασα τὴν λεπίδα τοῦ μαχαιριοῦ μου προτήτερα ποῦ ἔσκαφτα τὴν γλάστραν καί μου ἔμεινε τὸ χέρι. Τί κρῖμα! Κ᾽ ἐγὼ ἔχασα τὴν δακτυλήθραν μου καὶ τὸ ψαλίδι μέσα ᾽ς τὰ χόρτα. — Εἶσαι μελαγχολικὸς σήμερον· τί ἔχεις; Δὲν ἔχω τίποτε. Ἄφησέ τα αὐτά· τί ἔχεις; Νά, στενοχωροῦμαι καὶ πλήττω, τίποτ᾽ ἄλλο. — Τί φιλάρεσκος ποῦ ἔγεινεν αὐτὴ ἡ κόρη! Ὅλο κυττάζει τὸν καθρέφτην. — Τί μορφασμοὶ εἶνε αὐτοὶ ποῦ κάνεις; Δέν σου ἀρέσει τὸ φαγί; Κτύπησε τὸ κουδοῦνι, γιατὶ ἐλησμόνησα τὸ κλειδί. Τί ἀχρεῖο σκυλί! μὲ καταλερώνει μέ τα χαϊδέματά του. Πήγαινε ᾽ς τὴν κοίτην σου! Καὶ σὺ γατίτσα μου δὲν πιάνεις πλέον ποντίκια; μ᾽ ἐκατατσουγκράνισες, καϋμένη. — Τὰ καϋμένα τὰ τριαντάφυλλά μου! Ἐκαταμαραθῆκαν. — Ἔχω παραπολλὴ ζέστη· πρέπει νὰ βγάλω τὸ ἐπανωφόρι μου. Θὰ κρυολογήσετε. — Ὅλα εἶνε ἄνω κάτω εἰς τὸ συρτάρι μου. Ἔρχεσθε ἶσα ἶσα εἰς τὴν ὥραν σας· ἤθελα νά σας φωνάξω. Καὶ τί με θέλετε; Ἤθελα νά σας ζητήσω μιὰ χάριν, μὰ μὴν μού την ἀρνηθῆτε. Εὐχαρίστως, εἶμαι εἰς τὰς διαταγάς σας. Λέγετε. Πάρετε πρῶτα ἕνα καφφέ. Θὰ ἦσθε ἴσως καὶ κουρασμένος. — Λοιπὸν θὰ ἔλθετε εἰς τοὺς γάμους; Μὰ δὲν ἔλαβα ἀκόμη πρόσκλησιν· θὰ γείνουν εἰς τὸ σπίτι ἢ εἰς τὴν

ἐκκλησίαν; — Ὁ Νῖκός μας δὲν πηγαίνει πλέον εἰς τὸ σχολεῖον· τὰ κρέμασε ’ς τὴν ἀχλάδα. Συλλογίζομαι νά τον στείλω ’ς τὸ στρατωτικὸν ἢ εἰς τὸ ναυτικόν· ἄλλην θεραπειὰν δὲν βλέπω. Καὶ ὁ φίλος σας Χρυσός τί γίνεται; Αὐτὸ εἶνε παρατσοῦκλι· δὲν εἶνε τὸ ὄνομά του. ὀνομάζεται Κ. Ἔχει θέσιν. Ἔγεινε συμβολαιογράφος. Καὶ πῶς του φαίνεται ἡ συμβολαιογραφική; Καὶ αὐτὴ καλὴ ’νε ἐν ἐλλείψει καλλιτέρας θέσεως.

53.

Κάνετε κακὰ χωρατά. Ἀφήσετε παρακαλῶ, τὰς ἀστειότητας αὐτάς. — Φοβοῦμαι μὴν ἔλθῃ εἰς σύγκρουσιν μὲ τὸν φίλον του. Εἶνε θρασύδειλος καὶ ἅμα ἰδῇ τὰ στενὰ θὰ μαζευθῇ. Τοῦ εἶπα νέτα σκέτα τὴν ἰδέαν μου καὶ ὅτι θέλει ἂς φρονῇ περὶ ἐμοῦ. Μὴν πῆτε πῶς μὲ εἴδετε. — Αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἔλαβα ἕνα γράμμα ἀπὸ τὸν καϋμένον τὸν Θεόδωρον καί μου ἀναγγέλλει τὸν θάνατον τοῦ πατρός του. Ἀλήθεια! Νὰ τὸ γράμμα. Πολὺ λυποῦμαι, εἰλικρινῶς. — Ὁ κ. Ξ. ἔχει τὴν εὔνοιαν τοῦ ὑπουργοῦ· πρέπει νά τον ἐπισκεφθῆτε· εἶμαι βέβαιος ὅτι θά σας φανῇ χρήσιμος ἐν ἀνάγκῃ. Νομίζω ὅτι σᾶς ὀφείλω κάτι τι, λοιπὸν ἐλᾶτε νὰ διορθώσωμε τοὺς λογαριασμούς μας. Τώρα δὲν ἔχω καιρόν· πρέπει νὰ φύγω. Λησμονεῖτε τὰ χειρόκτιά σας. — Μπορεῖς νά μου ξύσῃς αὐτὴν τὴν πέναν; Ἠμπορῶ, ἀλλὰ δὲν ἠξεύρω ἂν την σχίσω καλά. Τέλος πάντων δοκίμασε. Ἔχεις καλὸ κονδυλομάχαιρον; Δὲν εἶνε καλὸν ἀλλὰ κάνει κι’ αὐτὸ τὴν δουλειά του. Βλέπω ὅμως ὅτι δὲν γράφει καλά. Τὸ μελάνι, φαίνεται, εἶνε πηκτόν. Δῶσέ μου τὸ δικό σου καλαμάρι νὰ δοκιμάσω. Δὲν κρατεῖτε καλὰ τὴν πέναν. Αὐτό ’νε στουπόχαρτον καὶ δὲν μπορῶ νὰ γράφω. Μὴ πιέζῃς πολὺ τὴν πέναν, ἐλαφρά. — Πότε νὰ ἔλθῃ ἡ ἄνοιξις, ἐβαρέθηκα τὸν χειμῶνα, ἔπειτα ἐπεθύμησα καὶ τὰς ἑορτὰς τοῦ Πάσχα. Καὶ ἂν ἐνήστευες τὴν σαρακοστήν, τί θὰ ἔλεγες; Ἔπειτα ἔρκονται καὶ ἡ ἀγρυπνιαῖς τῆς μεγάλης

ἑβδομάδος. Ἐγὼ δὲν πηγαίνω παρὰ εἰς τὰ δώδεκα εὐαγγέλια καὶ εἰς τὸν ἐπιτάφιον. Ἀλλὰ τὸ πάσχα κάνω χάζι νὰ βλέπω τὰ παιδιὰ νὰ τουφεκίζουν τὸν Ἰούδαν. — Ἀνεγνώσατε τὸ νέον ἔργον τοῦ Δ.; ἔχει μερικὰ πονηματάκια νοστιμώτατα. Ὄχι, τί κοστίζει; Εἶνε ἀκριβὸ ἀλλὰ καλοτυπωμένον· εἶνε τρεῖς τόμοι καὶ κοστίζουν ἕνδεκα δραχμάς. — Τὸ ἀνέγνωσα καί τον συνεχάρην διὰ τοὺς στίχους του.

54.

Τί νέα σήμερον; Δὲν ἀνεγνώσατε τὴν ἐφημερίδα; Ὄχι, ἀκόμη· φαίνεται ὅτι θὰ ἔχωμεν πόλεμον. Ἴσως νὰ ἔχωμεν σύμμαχον τὴν Ἀγγλίαν. Μπᾶ, αὐτὴ θὰ μείνῃ οὐδετέρα. Εἴδετε τὴν χθεσινὴν κηδείαν; Δὲν ἐξῆλθα διόλου· σεῖς εἴσθε; Ναί, ἦτο πολὺ ὡραῖα. Ἦσαν καὶ οἱ βασιλεῖς βέβαια. Ὁ βασιλεὺς δὲν ἦτο ἀλλ' ὁ διάδοχος καὶ οἱ λοιποὶ βασιλόπαιδες. Ἀπήντησα σήμερον πρωὶ τὸν Ζ. Κάνει τὸν μεγάλον τώρα· δὲν του πάγει ὅμως καί τον περιπαίζουν. Ἠξεύρεις ὅτι ὁ καϋμένος ὁ Κ. τὴν ἔπαθε; Χωρατεύεις! Ὄχι, δὲν χωρατεύω· ἡ δουλειαῖς του δὲν πηγαίνουν καλὰ καὶ κινδυνεύει νὰ χρεωκοπήσῃ· ἔζη ὅμως πολυτελῶς, ἁμαξάδες, λακέδες, μαγείρους, καμαριέραις, παραμάναις, εἶχεν ὁλόκληρον ἐπιτελεῖον· ἔπειτα ἀνοικτὸ σπίτι καὶ καθ' ἡμέραν μουσαφίρηδες· συχνὰ πυκνὰ χοροὺς ἀκαταστασία καὶ σπατάλη· καμμιὰ περιουσία, καὶ κολοσσιαία ἂν εἶνε, δὲν ἠμπορεῖ νὰ βαστάξῃ. — Πῶς πηγαίνετε μὲ τοὺς νέους νοικατόρους σας; Τοὺς βλέπω συχνά, ἀλλ' ἀκούω ὅτι ὁ σύζυγος εἶνε πολὺ παράξενος ἡ δὲ σύζυγος εἰς ἄκρον φλύαρος. Καὶ μεταξύ των πῶς περνοῦν; Ἔτσι κ' ἔτσι· καμμιὰ φορὰ φαίνεται τὰ τσουγκρίζουν. Καὶ ὅταν τους ἀκούετε νὰ μαλώνουν δὲν ἐπεμβαίνετέ; Δὲν ἀνακατεύομαι· εἰς τὰ οἰκογενειακὰ δὲν πρέπει ν' ἀνακατώνεται κανείς. — Πότε συνέρχεται ἡ βουλή; Μὰ νομίζω συγκαλεῖται τὴν πρώτην Ὀκτωβρίου, ἀλλὰ δὲν εἶνε βέβαιον διότι οἱ ὑπουργοὶ κάμνουν τὸ πᾶν ἄνω κάτω διὰ νὰ ἀναβάλουν τὴν σύνοδον.

Ναί, ἀλλ' ὁ προϋπολογισμὸς ἐπείγει. Ἡ ἀντιπολίτευσις φαίνεται πολὺ ἰσχυρὰ ἐφέτος, διόλου δὲ ἀπίθανον νὰ πέσῃ ἡ Κυβέρνησις.

55.

Παίζωμε τὰ σκλαβάκια σήμερον; Ὄχι, καλλίτερα παίζομε τὸν κρυφτόν. Ποιὸς θὰ κρυφθῇ πρῶτος; Κρύψου σύ, Γιάννη. Ἄς παίξωμε δὰ ἄλλο τίποτις τώρα. Καλά, ἂς παίξωμε τὸν πετροπόλεμον. Ναί, μὰ ἐγὼ δὲν ἔχω σφενδόνην. Οὔτ' ἐγώ. Ὁ Μιχάλης ἔκαμεν ἕνα ὡραῖον ἀετόν· τί ψυλὰ ποῦ πετάει! Ἐκεῖνα τὰ ἄλλα παιδιὰ παίζουν τὴν ξυλογαδάρα· πᾶμε νά τα ἰδοῦμε. — Βαστᾷς ἀκόμη χρήματα; Δὲν ἔχω παρὰ τριάντα λεπτά. Ἀγοράζομεν ὀλίγο μπαροῦτι νὰ κάμωμε στράκες; Ναί, μὰ εἶν' ἐπικίνδυναις. Εἶδες τὸ βιβλίον μου, Νάσσο; Τί βιβλίον; Νά, τὴν Ἑλληνικήν μου ἱστορίαν· τὴν εἶχ' ἀφήσῃ εἰς τὸ τραπέζι καὶ τώρα δέν την βρίσκω πλέον. Κάποιος θά την πῆρε κατὰ λάθος. Τί, ἔχετε ἱστορίαν εἰς τὴν τάξιν σας; Ὄχι, ἐμένα μ' ἀρέσει νά την διαβάζω. Ἐδιάβασες τὴν Ῥωμαϊκήν; Ὄχι, ἀλλὰ σκοπεύω νά την διαβάσω κατόπιν καὶ ἐκείνην, καθὼς καί την μεσαιωνικήν· ἀλλ' αὐτὸ λογαριάζω νά το κάμω εἰς τὰς παύσεις. Τίνος εἶν' αὐτὸ τὸ καλαμάρι; Δικό μου εἶνε· φέρε το 'δῶ. Οὔφ, καϋμένε, ἔχυσες τὸ μελάνι 'ς τὸ λεξικόν μου. Δὲν πταίω 'γώ. Ὁ Ἀναστάσης μ' ἔσπρωξε. Ἐγὼ ἐτελείωσα τὴν ἐξήγησίν μου· μοῦ την ἀντιγράφεις, καϋμένε, μιὰ στιγμή; Δὲν μπορῶ νὰ διαβάσω τὰ ὀρνιθοσκαλίσματά σου. Ἐτελείωσες; Ὅτι ποῦ ἀρχίζω τώρα. — Που ἐμείναμεν; Εἰς τὴν ἄλλην σελίδα. Ὄχι ἐκεῖ, ἐδῶ. Ὡς ποῦ θὰ ἔχωμε μάθημα τὴν ἄλλην φοράν. Ὡς ἐδῶ. Πυλύ εἶνε. Ναί, μὰ ἔχετε πολὺν καιρόν· αὔριον εἶν' ἑορτή. Θὰ πᾶμεν αὔριον 'ς τὴν ἐκκλησίαν; Ἄν θέλετε, πᾶμε 'ς τὴν Ἁγίαν Εἰρήνην. Ναί, κ' ἔπειτα νὰ πᾶμεν εἰς τὸ γαλακτοπωλεῖον νὰ φᾶμε λουκουμάδες. Ἐγὼ θέλω καλλίτερα γάλα. Κ' ἐγὼ θὰ πάρω δυὸ αὐγά. Μετὰ τὸ μεσσημέρι νὰ πᾶμε 'ς τὴν μουσικήν, ἀλλὰ δὲν ἠξεύρω ποῦ θὰ παίξῃ. Βέβαια

θὰ παίξῃ 'ς τὴν πλατέα τοῦ συντάγματος, ἀλλὰ δὲν θὰ κάμωμεν ἄσχημα νὰ κατεβοῦμε καὶ εἰς τὸ Φάληρο νὰ κάμωμε κ' ἕνα λουτρό.

56.

Λοιπόν, εἴδετε τὴν νύμφην; Τὴν εἶδα, ὅταν ἀνέβαινεν εἰς τὴν ἅμαξαν· εἶνε πολὺ ὡραία. Τί ἐφοροῦσε; Δὲν ἐπρόσεξα 'ς τὴν ἐνδυμασίαν της· ἐρώτησε τὴν ἀδελφήν μου γιὰ αὐτό. Καὶ ὁ γαμβρὸς πῶς σας φαίνεται; Εἶν' εὔμορφος ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐμένα δὲν μ' ἀρέσει· φοβοῦμαι ὅτι δὲν θὰ περάσῃ καλὰ μαζί του ἡ νύμφη. Αὐτή τον ἤθελε χωρὶς τὴν θέλησιν τῶν γονέων της. — Ἡ ἐγγονή της εἶνε ἀσθενής, ἔπειτα δὲ εἶνε καὶ ἐμπολιασμένη. Ἔχει δυνατὸν βῆχα. — Δεσποινίς, ἠμπορῶ νά σας προσφέρω τὸν βραχίονά μου; Προσέξατε, ἐδῶ εἶνε ῥυάκι. Ὀλίγον ἔλλειψε νὰ πατήσω 'ς τὰ νερά. — Ἡ φιλοτιμία εἶνε ἀναγκαία, ἀλλ' ἡ ὑπερηφάνεια εἶν' ἐλάττωμα τὸ ὁποῖον μᾶς καθιστᾷ γελοίους καὶ δυσαρέστους. Πάρετε λοιπὸν ἕνα κάθισμα καὶ καθίσετε. Πλησιάσετε 'ς τὴν φωτιάν. — Μὴ δίδετε προσοχήν, σᾶς παρακαλῶ, εἰς τὰ λόγια του· μολονότι εἶνε μορφωμένος, πολλὰ πράγματ' ἀγνοεῖ. — Δὲν ἐπερίμενε νὰ μ' εὕρῃ ἐκεῖ καί την ἔπαθε. — Αὐτὸ ἀφορᾷ ἐμέ· δὲν εἶνε 'δική σου δουλειά. Ἐκάμετε πολλὰς μεταβολὰς βλέπω εἰς τὸ σπίτι σας. Τώρα μόνον τὰς βλέπετε; Τί νά σας 'πῶ, τώρα μόνον. Αὐτὸ τὸ δωμάτιον ἦτο τραπεζαρία, νομίζω. Ναί, καὶ ἐπειδὴ ἦτο μικρό, ὅταν εἴχαμε ξένους, τὴν μετέβαλα εἰς δωμάτιον. Κ' ἔγεινεν ὡροιότατον, σᾶς συγχαίρω. Καὶ τὴν βιβλιοθήκην μου πῶς την εὑρίσκετε; Ὡραιοτάτην· ἔχετε καὶ τόσον ὡραίας εἰκόνας. Αὐτὴ δὲν εἶν' ἡ ναυμαχία τῆς Πύλου; Μάλιστα. Καὶ αὐτὴ ἡ ἄλλη τί ὡραία θαλασσογραφία! Σᾶς ἀρέσουν περισσότερον αἱ θαλασσογραφίαι ἀπὸ τὰς τοπιογραφίας; Ὄχι, τὸ ἴδιον περίπου, ἀλλὰ προτιμῶ πολὺ περισσότερον τὰς προσωπογραφίας. Χρειάζομαι τώρα ἕνα ὡρολόγιον καὶ δυὸ δοχεῖα διὰ τὴν

καμινάδα. Θὰ βρῆτε πολὺ εὐθηνὰ εἰς τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ. Τώρα πρέπει νὰ στολίσω καὶ τὴν αἴθουσαν καὶ θὰ γείνῃ πολὺ ὡραία. Νομίζω, ὅτι ἀλλάξετε καὶ τὸ ταβάνι. Μάλιστα, σᾶς ἀρέσει ὁ χρωματισμός του; Ναί, ἔχει κάτι τι ἀρχαϊκόν. Ναί, εἶνε Ῥωμαϊκόν. — Θὰ ἔχωμεν ἔκλειψιν ἡλίου εἰς τὰς δέκα τέσσερις τούτου τοῦ μηνός, ἀλλὰ δὲν θὰ εἶνε ὁρατὴ εἰς τὰς Ἀθήνας. — Τὸ ψωμὶ ἀκρίβηνε κατὰ δέκα λεπτά. Τόσῳ χειρότερα γιὰ τὴ φτωχολογιὰ τὴν καϋμένη. Οἱ πολλοὶ φόροι θὰ μᾶς καταστρέψουν.

57.

Ἐπῆγες νὰ ἰδῇς ἂν ἔχωμε γράμματα ’ς τὸ ταχυδρομεῖον; Ἐπῆγα, ἀλλὰ τὸ ἀτμόπλοιον καθυστερεῖ ἀκόμη. Νὰ πάγῃς πάλιν πρὸς τὸ ἑσπέρας, ἂν δὲν ἔλθῃ ὁ γραμματοκομιστής. — Κυττάξετε, σᾶς παρακαλῶ, τί ἔχει αὐτὸ τὸ ὡρολόγιον καὶ δὲν δουλεύει. Ἐστάθηκε ἀπὸ χθὲς τὸ μεσημέρι. Εἶνε σπασμένο τὸ ἐλατήριόν του. Καλέ, τί λέτε; μήπως εἶνε σκαλωμένη πουθενὰ ἡ ἀλυσίδα; Ὄχι, τὸ ἐλατήριον εἶνε σπασμένον. Καὶ τί θὰ κοστίσῃ νὰ βάλετε ἓν ἄλλο; Πέντε φράγκα σωστά. Καὶ πότε μπορεῖ νὰ εἶν’ ἕτοιμον; Αὔριον βράδυ, ἂν θέλετε· ἀλλὰ θὰ κάμετε καλὰ νά το ἀφήσετε μίαν ἡμέραν περισσότερον διὰ νά το κανονίσω. Τότε θὰ ἔλθω τὴν Πέμπτην. Χαίρετε. Δοῦλός σας. — Κῶστα, μήπως ἔστειλεν ὁ ῥάπτης κανένα φόρεμα γιὰ μένα; Δὲν εἶδα τίποτε. Μὰ μού το εἶχεν ὑποσχεθῇ σήμερον τὸ πρωί. Κτυπᾷ τὸ κουδοῦνι. Αὐτὸς θὰ εἶνε. Ἐμπρός! Καλημέρα σας. Καλημέρα, ἐνόμιζα ὅτι μ’ ἐλησμόνησες. Ὄχι δά· σᾶς τὸ εἶχα ὑποσχεθῇ. Στέκετε πάντοτε εἰς τὸν λόγον σας; Ὁσάκις ἠμπορῶ. Εἶσθε σωστὸς ἄνθρωπος, τὸ βλέπω. Δοκιμάζετε, παρακαλῶ, τὸ φόρεμα; Δώσετέ μου το. Μοῦ φαίνεται ὀλίγο κοντόν. Δέν τα κάνουν τώρα πολὺ μακρυά. Ἔπειτα μὲ σφίγγει ἐδῶ· δὲν μπορῶ νά το κουμβώσω. Ἀφήσετε, ἐγὼ θὰ σάς το κουμβώσω. Ναί, ἀλλὰ μὲ στενοχωρεῖ. Δὲν εἶνε τίποτε·

διορθώνετ' εὔκολα. Ἀπ' ὀπίσω πῶς μου πηγαίνει; Σᾶς πηγαίνει πολὺ ὡραῖα, σὰν χυτό. Μήπως κάνει ζαρωμάδαις εἰς ταῖς πλάταις; Οὔτε μιά. Δέν σας φαίνεται ὁ γιακᾶς ὀλίγον κοντός; Ἐγώ τον εὑρίσκω σωστόν. — Λυποῦμαι ὅτι σε στενοχωρῶ· ἀλλά θά σας 'πῶ μόνον δύο λέξεις. — Εἶνε χῆρος καὶ χωρὶς τέκνα. Ἡ ἀδελφή του ἔχει πάρῃ ἕνα συνταγματάρχην τοῦ πυροβολικοῦ.

58.

Ὁ Δήμαρχος θέλει νὰ στρώσῃ τὰς πλατείας μὲ πλάκαις, ἀλλ' ὁ δῆμος δὲν ἔχει χρήματα καὶ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον διστάζει νὰ δανεισθῇ τόσα χρήματα. Αὔριον ἔχομεν εἴκοσι πέντε Μαρτίου, εἶνε τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ μάλιστα ἐθνική ἑορτή. Δὲν παίρνετε ὀλίγα μπιζέλια; εἶνε πολὺ τρυφερά. Ὄχι, εὐχαριστῶ· ἔχω καλλίτερα τὰ σπαράγγια. Καὶ σεῖς, κυρία Κατίνα; Ἐγὼ θὰ πάρω μιὰν ἀγκυνάραν, ἂν ἐπιτρέπεται. Φοβοῦμαι πῶς δὲν εἶνε καλοψημμένη. Καὶ ἂν δέν σας ἀρέσουν τὰ μπιζέλια, πάρετε ὀλίγο κουνουπίδι ἢ σπανάκι. Μανώλη, δός μου, σέ παρακαλῶ τὸ ἁλάτι; Μήπως θέλεις καὶ πιπέρι; Ὄχι, εὐχαριστῶ, δὲν θέλω πλέον. Δὲν τρώγετε τίποτε βλέπω. Μὲ συγχωρεῖτε· ἐπαράφαγα. — Καὶ δὲν θὰ φάγετε καὶ ἀπὸ τὸ γλύκισμά μου; Βεβαίως θὰ φάγω ὀλίγον διὰ νὰ σᾶς εὐχαριστήσω. Λοιπόν, πῶς σας φαίνεται; Εἰλικρινῶς εἶνε θεῖον. Ἰατρέ, τώρα πρέπει καὶ νὰ πιῆτε. Πίνετε τῆς Κιφησιᾶς ἢ τῆς Σαντορίνης; Εἶνε καὶ ρετσινάτο, ἂν θέλετε· ὁρίστε. Παναγιώτη, δὸς ἕνα καθαρὸ ποτῆρι εἰς τὸν κύριον καὶ φέρε τὸ φρουτικόν τώρα. Εἶν' ἕτοιμος ὁ καφφές; Κάμε ἄλλον ἕνα μὲ πολὺ καϋμάκι. Τί εἶνε εἰς αὐτὸ τὸ γυαλί; μήπως εἶνε μαστίχα ἢ ῥῶμι; Ὄχι, εἶνε κονιάκ. — Δεσποινίς, τί δύναμαι νά σας προσφέρω; Σᾶς εὐχαριστῶ, κύριε· δὲν πίνω ποτέ ποτά. Λοιπὸν ἂς πᾶμε 'ς τὸ σαλῶνι. Δῶσε λοιπὸν τὸν βραχίονά σου εἰς τὴν ἐξαδέλφην σου· ἔσο περιποιητικός. — Ἡ κ. Μ. ἡ ἄλλοτε τόσον νεαρὰ καὶ

ἀνθηρὰ ἔγεινε τώρα ὠχρά, ἀδύνατος. Ναί, ἀλλὰ διετήρησεν ὅμως τὰ χαρακτηριστικά της καὶ πρὸ πάντων τὴν εὐφυΐαν της. Αὐτὸ μάλιστα· εἶνε πάντοτε εὐφυεστάτη, τοῦτο δὲ εἶνε καὶ τὸ σπουδαιότερον· εἶνε δὲ καὶ εὐγενεστάτη τοὺς τρόπους· μόλις μας εἶδεν εἰς τὸν δρόμον ἐρχομένας καὶ ἔτρεξε νά μας ὑποδεχθῇ. Σᾶς ἔδειξεν ὅλο τὸ μέγαρον; Μάλιστα, μᾶς ἔδειξε καὶ τὰ τρία πατώματα.

59.

Εἶνε ἤδη ἑπτὰ ἡ ὥρα. Λοιπόν, ἀγαπητή μου, πρέπει νὰ σηκωθῇς. Ἀπὸ τώρα; ἤθελα νὰ κοιμηθῶ ἀκόμη. Δὲν συλλογίζεσαι πῶς ὑπεσχέθης εἰς τὴν μητέρα σου νὰ σηκώνεσαι εἰς τὰς ἑπτά; Κάμε τώρα τὴν προσευχήν σου· δυνατὰ νά σε ἀκούω. «Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ». Ξεύρεις ὅμως ὅτι ὕστερα ἀπὸ τὸ «πάτερ ἡμῶν» πρέπει νὰ λέγῃς καὶ τὸ σύμβολον τῆς Πίστεως. Μὰ δὲν ἠξεύρω τί εἶνε «σύμβολον τῆς πίστεως». Μὰ δέν σου ἐξήγησα χθὲς ὅτι «σύμβολον τῆς πίστεως» λέγεται τὸ «πιστεύω»; Ἆ ναί, ἔχεις δίκαιον· τὸ ἐλησμόνησα· δέν το ἔμαθα ὅμως ἀκόμη ὅλον. Γειὰ νὰ ἀκούσω πόσο ἠξεύρεις; «Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν μονογενῆ τὸν ἐκ τοῦ πατρός γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα...»· δὲν ἠξεύρω ἄλλο. Καλὸ αὔριον νὰ μάθῃς ἄλλαις πέντε ἀράδαις. — Τί φεύγετε ἀπὸ τώρα; Πολὺ βιάζεσθε· ἀφοῦ μᾶς ἔρχεσθε μάλιστα τόσον σπανίως. Ἠξεύρετε πῶς σας ἀγαπῶμεν καὶ ἐπιθυμοῦμεν

νά σας βλέπωμε συχνότερα. Μάλιστα θὰ ἠρχόμην πολὺ συχνά, ἀλλὰ ξεύρετε ὅτι ἔχω δύο κοράσια καὶ ἕνα ἀγόρι καὶ ὅποιος ἔχει τρία παιδιά, δὲν εὐκαιρεῖ νὰ κάνῃ οὐδὲ τὰ κοινωνικά του χρέη. Πρέπει νὰ μάς τα φέρνετε κ' ἐκεῖνα. Εἶνε μεγάλη ἡ καλωσύνη σας, ἀλλὰ δὲν συλλογίζεσθε τί θόρυβον θά σας κάνουν τρία τρελλόπαιδα; Δὲν πειράζει, ἐγὼ ἀγαπῶ τὰ παιδιά. Λοιπὸν σᾶς προσκυνῶ. Εἰς τὸ καλό. Μὴ σηκώνεσθε, παρακαλῶ. Καλέ, τί λέγετε; θά σας συνοδεύσω κάτω ἕως 'ς τὴν σκάλα. Τὰ χαιρετίσματά μου, παρακαλῶ, εἰς τὴν κ. ἀδελφήν σας. Εὐχαρίστως, καλὴν ἀντάμωσιν.

60.

Κύριε Ζ., εἰς τί δύναμαι νά σας χρησιμεύσω; Ἤθελα ὀλίγη τσόχα δι' ἕνα σουλτοῦκο. Ὁρίστε παραμέσα, παρακαλῶ. Ἐκεῖ θά σας δείξουν διάφορα εἴδη. Στέφανε, δεῖξε ταῖς τσόχαις εἰς τὸν κύριον. Τί τσόχα ἀγαπᾶτε, παρακαλῶ; Ἔχετε δείγματα; Μάλιστα, ἐδῶ εἶνε ἀπὸ ὅλα τὰ εἴδη τοῦ καταστήματος. Αὐτὸ τὸ σκοῦρον δέν μου φαίνεται κακόν. Εἶνε πολὺ λεπτὸν καὶ πολὺ καλόν. Καὶ ἡ τιμή του ποιά εἶνε; Δέκα ὀκτὼ φράγκα ὁ πῆχυς. Ἀκριβὰ μοῦ φαίνεται. Μὲ συγχωρεῖτε, αὐτὴ ἡ ποιότης δὲν εἶν' ἀκριβή. Πιάστε το, παρακαλῶ· κυττάξετε πόσον μαλακὸν εἶνε· ἔπειτα παρατηρήσετε τὸ πλάτος. Καὶ τοῦτο τὸ εἶδος τί τιμὴν ἔχει; Αὐτὸ τὸ μαβύ; δὲν μπορῶ νά σάς το δώσω ὀλιγώτερον ἀπὸ εἴκοσι ἕξ δραχμάς. Καί ὅμως δέν το εὑρίσκω λεπτότερον ἀπὸ τὸ ἄλλο. Ἔχετε δίκαιον· ὁμοιάζει κατὰ τὴν ποιότητα· ἀλλὰ τὸ μαβὺ εἶνε πάντοτε ἀκριβώτερον ἀπὸ τὰ ἄλλα χρώματα. Εἰπέτε μοι τὴν τελευταίαν τιμήν. Σᾶς βεβαιῶ ὅτι εἶνε πολὺ καλό· ἐμεῖς δὲν εἴμεθα ὑπερβολικοὶ εἰς τὰς τιμάς. Λοιπὸν θὰ πάρω τὸ πρῶτον εἶδος. Πολὺ καλόν· δός μου, Γεώργη, τὸν πῆχυν. Πόσους πήχεις θέλετε; Πεντέ 'μισυ. Δέν σας χρειάζεται καὶ φόδρα; Ναί, ἤθελα ὀλίγη μάλλινη ἀλλὰ στερεάν. — Ἔχετ' ἐδῶ καλὰ ὑποδήματα; Ἔχομεν πολλά· ὁρίστε, καθίσατε· ἀγαπᾶτε

ἕτοιμα ἢ θέλετε νά σας πάρω μέτρον; Τί δέρμα θέλετε; Θέλω λουστρίνι; Καὶ τί εἶδος ὑποδήματα; Ἀνοικτὰ παπούτσια. Ἰδοὺ ἕνα ὡραῖον ζεῦγος. Πόσο τα δίδετε; Δέκα ἓξ φράγκα. — Ἐγευμάτισα εἰς τὸ ἑστιατόρειο Φ. λέγουν πῶς ἡ κουζίνα του εἶνε πολὺ ὡραία. Μάλιστα ψήνει πολὺ νόστιμα καὶ καθαρὰ φαγητά. Ἀνδρέα, ἔρχεσαι νά με βοηθήσῃς νὰ κλαδεύσωμεν τὸν κῆπον; Ἔρχομαι, ἀλλὰ ὁ ἥλιος καίει πολύ. Φόρεσε τὸ καπέλλο σου. Βαστᾷς μαχαῖρι; Ναί, ἀλλὰ χρειάζεται κλαδευτήριον. Ἐγὼ ἔχω ἕνα καὶ ἀρκεῖ. Ὁ ἕνας θὰ κλαδεύῃ τὰ κλαδιὰ καὶ ὁ ἄλλος θὰ κόπτῃ ταῖς ῥίζαις.

61.

Πρὸ ὀλίγου ἀπήντησα τὸν κ. Σ. εἰς τὴν ὁδὸν Πατησίων. Ναί, ἐπήγαινεν ἀπὸ τὸ ἄλλο πεζοδρόμιον ἀλλ', ἀφοῦ με εἶδε, ἐπέρασε πρὸς τὸ μέρος μου καί με ἐγλυκοχαιρέτισε. Εἶνε πλούσιος καθὼς λέγουσι. Ναί· ἐσχάτως ἐκληρονόμησε **150000** δραχμάς, ἀλλὰ ἔχει οἰκογένειαν πολυμελῆ. Τὰ παιδιά του εἶνε ἀκόμη μικρά· κανένα δὲν ἔχει μεγάλο. — Εἶνε φλύαρος. Τὸ ἐκληρονόμησεν ἀπὸ τὸν πατέρα του. Γνωρίζεις καὶ τὴν γυναῖκά του; Ναί, ἦτον χήρα προτήτερα καὶ τὴν ἐπῆρε γιὰ τὴν περιουσίαν της. Ἔχετε εἰδήσεις ἀπὸ τὴν οἰκογένειάν σας; Μάλιστα, ὁ πατήρ μου φαίνεται δὲν εἶνε τόσον καλά· τὸ παραμικρόν τον πειράζει· εἶνε πολὺ νευρικός. Καὶ ἐν τούτοις δὲν εἶνε πολὺ ἡλικιωμένος. Εἶνε μόλις πενῆντα τεσσάρων ἐτῶν. Ναί, ἀλλ' ὁ θάνατος τῆς ἀδελφῆς του τὸν κατέβαλε πολύ. — Ἔχει δίκαιο· ἦτο τόσο λαμπρὰ κυρία. Καὶ τόσο καλὴ ἀδελφή. Καὶ τί ἀπογίνεται ἡ κληρονομία τοῦ θείου σου; Πρωτοδίκως ἐκερδίσαμεν, ἀλλ' οἱ ἀντίδικοί μας ἔκαμαν ἔφεσιν. Τί δυσάρεστον πρᾶγμα νὰ ζητῇ τις διὰ τῶν δικαστηρίων ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον του ἀνήκει νομίμως. — Ἡ ἐξοχὴ τώρα εἶνε πολὺ ὡραία· τὰ ὀπωροφόρα δένδρα εἶν' ἐπάνω 'ς τὴν ἄνθησιν. Ἡ ἄνοιξις ἐφέτος εἶνε ἐξαιρετικῶς ὡραία. — Τί ἔχετε; σᾶς

βλέπω καὶ κουτσένετε. Ἔχω ἕνα κάλλον. Καὶ πόσον σκληροὶ εἶνε αὐτοὶ οἱ κάλλοι! Κ' ἐγὼ πάλιν ἔχω χιονίστραις, κι' ὅταν εἶνε ὑγρασία, ἀλλοίμονον ὅτι ὑποφέρω. Ἔχασα χθὲς τὸ πορτοφόλλι μου. Εἶχε τίποτε μέσα; Εἶχεν ἕνα γραμμάτιον, ἕνα ἑκατοστάρικο καὶ τρία εἰκοσιπεντάρικα. Τί λέτε! ἴσως θά το ἔχετε λησμονήσῃ εἰς τὴν τσέπην ἄλλου φορέματος. — Τί σκληροί 'νε αὐτοὶ οἱ μανάβηδες 'ς τοὺς δρόμους! ξεκουφαίνουν μὲ ταῖς φωναῖς των. Ναί, ἀλλὰ χειρότεροί 'νε οἱ σαλεπιτζῆδες τὴν αὐγήν. Μιὰ φορὰ ἐπῆρα σαλέπι ἀπὸ ἕνα, καὶ τώρα καθ' ἡμέραν ἔρχεται ὁ ἄθλιος ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸ παράθυρόν μου καὶ φωνάζει μὲ ὅλην του τὴν δύναμιν ἐπίτηδες γιὰ νά με ξυπνίσῃ νὰ πάρω πάλιν.

62.

Τί ὥραν λογαριάζετε νὰ ἐξέλθετε διὰ τὰς ἐπισκέψεις; Παρήγγειλα τὴν ἅμαξαν εἰς τὰς δύο. Κτυπᾷ τὸ κουδοῦνι· Ποιός ἆράγε νὰ εἶνε τέτοια ὥρα; Τρέξε νὰ εἰπῇς 'ς τὸν ὑπηρέτην νὰ μὴ δεχθῇ κανένα. — Ἤθελα μιὰ δεσμίδα χαρτὶ τοῦ γραφίματος, ἕνα κουτὶ πέναις, δυὸ μολυβδοκόνδυλα καὶ ὀλίγο βουλοκέρι. Δῶστέ μου καὶ ὀλίγο χαρτὶ τῆς ἰχνογραφίας. Πόσο κάνουν ὅλα; Μία κ' ἑβδομῆντα. — Ὀλίγον ἔλειψε νὰ πέσω· τὸ πεζοδρόμιον γλυστρᾷ παραπολὺ σήμερον. Τί ἐργαλεῖα ἔχεις ἐδῶ μαζευμένα! Τὰς ὥρας τῆς ἀναπαύσεως ἀγαπῶ νὰ ἐργάζωμαι μὲ ξύλα· εἶμαι μισὸς μαραγκός. Πραγματικῶς βλέπω πριόνια, πλάνιαις, σμίλαις, σφυριά, τρυπάνια, τσιμπίδες. — Νομίζω ὅτι γνωρίζεις τὴν ἐξαδέλφην μου· ἰδοὺ ἡ φωτογραφία της. Φαίνεται πολὺ μικρὰ ἀκόμη. Βέβαια δὲν εἶνε 'πανδρευμένη. Ὄχι, εἶνε ὀρφανή. Καὶ αὐτὸς ἐδῶ ὁ νέος ποιός εἶνε; Εἶνε ἀξιωματικὸς τοῦ ναυτικοῦ μὲ τὰ πολιτικά. Τί νέος ποῦ εἶνε! Καὶ ὅμως εἶνε πανδρευμένος καὶ ἔχει καὶ δυὸ παιδιά. — Μαρία, ἦλθεν ὁ διδάσκαλός σου. Πές του ὅτι ἔφθασα ἀμέσως. Καλημέρα, κ. Μαρία· πῶς εἶσθε σήμερον; Εὐχαριστῶ, πολὺ καλά· σεῖς πῶς εἶσθε; Μοῦ φαίνεται

πῶς δέν σας εὐχαριστεῖ ἡ παρουσία μου. Πῶς το λέγετε; Ξεύρω κ' ἐγώ; Μήπως δὲν ἐμάθετε τὸ μάθημά σας; Ἔκαμα τὸ θέμα ἀλλὰ δὲν ἔμαθα ἐντελῶς τὸ μάθημα. Λοιπὸν πρέπει νά το μελετήσῃς. Εἶνε πολὺ δυσκολώτερον ἀπὸ τὰ ἄλλα. Μήπως ἦσθε ὀλίγον ὀκνηρά; Μὲ συγχωρεῖτε, τὸ ἐμελέτησα πολύ, ἀλλὰ δὲν ἠμπορῶ νά το μάθω. Καλά, θὰ σᾶς το ἀφήσω δι' αὔριον καὶ θά σας προσθέσω καὶ ὀλίγον ἀκόμη. Μάλιστα, καί σας ὑπόσχομαι νά το ἠξεύρω καλὰ αὔριον. Ποῦ εἶν' ἡ πλάκα σου· δός μου καὶ τὴν ῥήγα νὰ χαρακώσω ὀλίγον χαρτί. Καὶ τὴν ἀριθμητικήν, τὴν ἔμαθες; Ἔκαμα τὴν πρόσθεσιν καὶ τὴν ἀφαίρεσιν ἀλλὰ εἰς τὸν πολλαπλασιασμὸν καὶ εἰς τὴν διαίρεσιν τὰ ἔχασα. Ἡ ὥρα ἐπέρασε· λοιπὸν δι' αὔριον.

63.

Χαίρω πολὺ ποῦ σας ἀπήντησα· πῶς εἶσθε; καλὰ καλά; Εἶν' ἕνας αἰῶνας ποῦ δέν σας εἶδα. Σᾶς εὐχαριστῶ, εἶμαι θαυμάσια. καὶ σεῖς; Ἀρκετὰ καλά, σᾶς εὐχαριστῶ. Καὶ ἡ κυρία σας πῶς εἶνε; Καλά, σᾶς εὐχαριστῶ. Ἐπέστρεψαν ἀπὸ τὴν ἐξοχήν; Ὄχι ἀκόμη· λογαριάζω νὰ πάγω τὴν ἐρχομένην ἑβδομάδα νὰ ταῖς πάρω. Ἐτελείωσεν ὁ τρυγητός σας; Σχεδόν. Πῶς ἐπῆγ' ἡ χρονιὰ ἐφέτος; Ἀρκετὰ καλά· καλλίτερα ἀπὸ ὅτι ἐπεριμέναμεν· ἡ σταφίδα μάλιστα δὲν εἶνε ἄσχημη· τὰ γεννήματα μάλιστα ἦναι ἀρκετὰ καλὰ ἐφέτος. Χθὲς εἶδα τὸν ἐπιστάτην μου καὶ εἶνε πολὺ εὐχαριστημένος. Εἶν' ἐκεῖνος ὁ Γιάννης; Μοῦ ἐφάνη πολὺ τίμιος ἄνθρωπος. Εἶνε τιμιώτατος, ἀλλ' ἔχει ὁ καϋμένος πολλὰ κορίτσια. Μὰ νομίζω ὅτι τα ὑπάνδρευσεν. Ὄχι, ἔχει ἀκόμη τρία ἀνύπανδρα. Μὲ συγχωρεῖτε, πρέπει νά σας ἀφήσω διότι ἔχω δώσῃ λόγον εἰς τὸ χρηματιστήριον καὶ φοβοῦμαι μήπως ἄργησα. Δοῦλός σας. Εἰς τὸ καλόν· τὰ προσκυνήματά μου, παρακαλῶ, εἰς τὴν οἰκογένειάν σας. Σᾶς εὐχαριστῶ. — Ὁ κ. Βασιλάκης εἶνε μέσα; Μάλιστα, κύριε, ὁρίστε· ἀπ' ἐδῶ, παρακαλῶ. Κύριε

Βασιλάκη, καλημέρα σας. Καλημέρα σας Γ., πῶς ἐδῶ; Μήπως ἔστειλεν ὁ κ. Ξ. τὸν λογαριασμόν; Μάλιστα ἔχω ἐντολὴν νά σας ἐγχειρίσω τὸ γνωστόν σας ποσόν, μόνον σᾶς παρακαλῶ νά μου δώσετε μίαν ἐξόφλησιν. Εὐχαρίστως· ἰδού: «Ὁ ὑποφαινόμενος Α. Β. κτηματίας, κάτοικος Σύρου ἔλαβον παρὰ τοῦ κ. Β. ἐμπόρου Ἀθηνῶν τὸ ποσὸν δύο χιλιάδων πενταχοσίων δραχμῶν ὡς ἐνοίκιον τῆς ὑπ' αὐτοῦ κατοικουμένης οἰκίας μου κειμένης ἐν τῇ ὁδῷ Υ. ἀριθμ. 25 διὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑξαμηνίαν λήξασαν τῇ 1ῃ Αὐγούστου τοῦ παρόντος ἔτους. Τῇ 12ῃ Αὐγούστου 1890.» Πολὺ καλά· ὑπογράψατε τώρα. Καὶ ἡ ἄλλη ὑπόθεσίς μας τί γίνεται; Δὲν εἶδα ἀκόμη τὸ πρόσωπον ποῦ ξεύρετε, ἀλλὰ θὰ προσπαθήσω νά το ἰδῶ προσεχῶς. Μήν το λησμονήσετε καὶ θά με ὑποχρεώσετε. Ἔννοια σας. Δοῦλός σας. Εἰς τὸ καλόν.

64.

Λυποῦμαι πολὺ ποῦ σας ἔκαμα νὰ περιμένετε· ορίστε, καθίσατε. Ὁ ὀφειλέτης σας εἶνε κακοπληρωτής. Ἐὰν δέν με πληρώσῃ ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ σήμερον θά τον κλητεύσω. Ἔχετε κλητῆρα; Ἔχω ἕνα δραστήριον. Ὅλη του ἡ περιουσία εἶν' ὑποθηκευμένη. Τὸν γνωρίζω τὸν κατεργάρην· δὲν πιάνεται· εἶνε τοῦ διαβόλου κάλτσα. Ναί· ἀλλὰ κ' ἐγὼ ἔλαβα τὰ μέτρα μου. Εἶδα χθὲς τὸν Γ., φτυνά την ἐγλύτωσε. Πῶς περνᾷ τώρα μέ τον γυναικάδελφόν του; Τὰ διώρθωσαν καὶ πᾶνε τώρα πολὺ καλά. — Ἐπῆγες νὰ ζητήσῃς ἀπὸ τὸν κ. ψ. τὸ ἐνοίκιον; Πήγαινε λοιπὸν ἀμέσως πρὶν φύγῃ 'ς τὸ χωριό. — Ποῦ θὰ περάσῃς ἀπόψε τὴν βραδειάν; Δὲν θὰ 'βγῶ διόλου· εἶμαι κουρασμένος ἀπὸ χθὲς καὶ θὰ πλαγιάσω ἐνωρίς. — Κυρία, ἐδῶ ἔχετε ἕνα γράμμα· μοῦ φαίνεται ὅτι εἶνε ἀναγγελτήριον γάμου. Ναί· «ὁ κύριος Β. Γ. δικηγόρος ἐν Ἀθήναις καὶ ἡ κυρία Γ. λαμβάνουσι τὴν τιμὴν νά σας ἀναγγείλωσι τοὺς γάμους τῆς θυγατρὸς αὐτῶν Ἐλπίδος Γ. μετὰ

τοῦ κυρίου Π. Ρ ἰατροῦ τελεσθησομένους ἐν τῷ ναῷ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς τὴν προσεχῆ Πέμπτην 8 Μαρτίου. Ἐν Ἀθήναις τῇ 1η Μαρτίου 1890». Αὐτὸ τὸ συνοικέσιον εἶνε ταιριαστόν. — Σοφία, νὰ βάλῃς περισσότερα σκεπάσματα 'ς τὸ κρεββᾶτί μου καὶ ν' ἀλλάξῃς τὰ σινδόνια. Ἀμέσως, κυρία. Ἀπόψε ἐκρύωνα καὶ δὲν ἐκοιμήθηκα· βάλε μου κ' ἕνα πάπλωμα. Μοῦ δίδεις ταῖς παντόφλαις μου καὶ τὴν σκούφιαν μου; Τί ἔγεινε τὸ νυκτικό μου 'ποκάμισον. Τὰ μαξιλάρια δὲν εἶνε καλὰ διωρθωμένα· ψήλωσέ τα ὀλίγον. Φθάνει τώρα. Νά μ' ἐξυπνίσῃς τὸ πρωὶ ἐνωρίς. Τί ὥρα, κυρία; Εἰς τὰς ὀκτὼ μισυ. — Κτυπᾷ τὸ κουδοῦνι· φαίνεται ὅτι εἶνε ὁ δάσκαλος τῆς Γερμανικῆς. Τί; ἔρχεται καθ' ἡμέραν; Τρὶς τῆς ἑβδομάδος. Πόσον παίρνει 'ς τὸ μάθημα; Τρεῖς δραχμάς. Μὴ φωνάζῃς δὰ τόσον δυνατά· σιγώτερα. — Λοιπὸν εἶσ' ἕτοιμη, Μαριγώ; Εἰς πέντε λεπτὰ εἶμ' ἕτοιμη. Πόσην ὥραν ποῦ κάνεις νὰ ντυθῇς! Πρέπει νὰ καθαρίσω τὰ δόντια μου. Τώρα δὲν ἔχω παρὰ νὰ βάλω τὸ καπέλλο μου. Τὸ σάλι σου ἔβαλες ξανάστροφα.

65.

Πῶς θὰ περάσωμε τὴν βραδειάν; Ὅπως θέλετε. Θέλετε νὰ παίξωμεν ἕνα σκάκι; Δὲν παίζω καλά, ἀλλὰ πρὸς χάριν σας παίζω ἕνα παιγνίδι. Σᾶς βεβαιῶ πῶς κ' ἐγὼ δὲν εἶμαι πολὺ δυνατός. Χωρατεύετε· σεῖς παίζετε καθ' ἡμέραν. Ναί, ἀλλὰ παίζω πολὺ κακά. Θά το ἰδοῦμε. Ποῦ εἶνε ὁ ταυλᾶς; Τώρα τον φέρνω; Θέλετε τὰ μαῦρα ἢ τὰ ἄσπρα; Μοῦ εἶνε ἀδιάφορον. παίρνω τὰ μαῦρα, ἀφοῦ εἶνε εἰς τὸ μέρος μου· ἐκτὸς καὶ ἂν τα θέλετε σεῖς. Ὄχι διόλου· ἐγὼ ἐτοποθέτησα τὰ δικά μου. Ἐμένα μου λείπει ἕνα. Ποιός ἀρχίζει; Ἀρχίσετε σεῖς. Ὄχι, σεῖς θ' ἀρχίσετε. Ὁρίστε· ἔπαιξα· εἶνε ἡ σειρά σας τώρα. Ἔτσι ποῦ παίζετε θά σας πάρω τὸν πύργον. Ναὶ μὰ κ' ἐγὼ θά σας πάρω τὸν τρελλόν. Ναὶ κ' ἐγὼ δέν το ἔβλεπα.

Τώρα παίζετε σεῖς. Ὁ τρελλός σας κινδυνεύει. Μοῦ ἐπήρατε τρεῖς στρατιώτας. Εἶσθε πολὺ δυνατώτερος ἀπὸ μένα. Ἡ βασίλισσά σας κινδυνεύει, ἂν παίξητε ἔτσι. Ἆ, καὶ ἔχετε δίκαιον· λοιπὸν ἔτσι. Αὐτὴ ἡ κίνησις δὲν ἐπιτρέπεται· θὰ χάσετε τὴν βασίλισσάν σας. Τέλος πάντων μ' ἐκερδίσατε· ἐτελείωσε. — Τὰ μάτια μου μὲ πονοῦν. Κ' ἐγὼ κουράσθηκα νὰ κάθωμαι. Ἔχετε μιὰ πεντάρα νά μου δώσετε; Δὲν ἔχω ψιλὰ μαζί μου. — Τώρα ὅτι ἐπέρασεν ὁ βασιλεὺς μὲ τὴν βασίλισσαν. Ἀλήθεια; τί ἐφοροῦσε; Ἕνα λαμπρὸν μεταξωτὸν φόρεμα. Τὸ ἀμάξι ἦτο μὲ τέσσερα ἄλογα. Ἦτον ἀνοικτό; Ὄχι κλειστό, ἀλλὰ τὰ παράθυρα ἦσαν ἀνοικτά. Ἐφώναξεν ὁ λαός; Μερικοὶ ἐζητωκραύγασαν, ἀλλ' ὀλίγοι. — Χθὲς ἔστησα τὰ δίκτυα καὶ πρέπει νὰ πάγω νὰ ἰδῶ ἂν ἔπιασα τίποτε. Αἴ, ηὗρες τίποτε; Ἔπιασα μερικαῖς σιταρήθραις καὶ ὀλίγα καρδερίνια. Σήμερον εἶνε μεγάλη κίνησις 'ς τὸν δρόμον. Ἡ ἀποκρεαῖς προμηνύονται πολὺ ζωηραῖς. Ἐπέρασαν τρεῖς παρέαις μασκαράδων· ἡ μιὰ ἐχόρευε τὸ γαϊτανάκι, ἦτον ὅμως ὀλίγον ἄνοστη.

66.

Μπορεῖτε νά μου πῆτε τί κτῆμα πουλεῖται τὴν ἐρχομένην Κυριακήν; Εἶν' ἕνα μικρὸν κτῆμα ὀλίγον παραπέρα ἀπὸ τὰ Πατήσια. Πόσα στρέμματα ἔχει; Νομίζω τριάντα πέντε· ἀλλὰ δὲν εἶδα τὰ χαρτιά· ὁ ἄλλος γραμματεὺς τὰ ἔχει· αὐτὸς θά σας δώσῃ καὶ ὅλας τὰς πληροφορίας. Εἶνε μέσα; Ὄχι, ἴσα ἴσα τώρα ἐβγῆκε, ἀλλ' ἂν περιμένετε μιὰ στιγμὴ θὰ ἐπιστρέψῃ. Τώρα δὲν ἔχω καιρόν, ἀλλὰ θὰ ἐπιστρέψω. Μοῦ λέγετε, παρακαλῶ, ποῖος εἶνε ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος τῆς ὑποθέσεως τοῦ Σ.; Πέτε του, παρακαλῶ, ν' ἀναστείλῃ τὴν καταδίωξιν καὶ νά σας εἴπῃ τὰ ἔξοδά του. Μὲ ἔδωκαν τὰ μισὰ καὶ διὰ τὰ ἄλλα μισὰ μοῦ ἐζήτησαν προθεσμίαν ἑνὸς μηνός, τὴν ὁποίαν καὶ ἔδωκα. Μὰ νομίζω ὅτι ἐξεδόθη ἀπόφασις. Τότε, σᾶς παρακαλῶ,

νά του είπῆτε πῶς δὲν χρειάζεται νά την κοινοποιήσῃ. — Χαίρετε, κύριε· μήπως δὲν εἶν' ἐδῶ ὁ κ. Θ; ἤθελα νά τον ρωτήσω ποῦ εὑρίσκεται ἡ ὑπόθεσις τοῦ Β. Μήπως ἠμπορεῖτε νά μου πῆτε σεῖς; Τὴν περασμένην ἑβδομάδα ἔγεινεν ἡ ἀπογραφή, καὶ τώρα καταγινόμεθα εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν· ἀλλὰ οἱ κληρονόμοι δὲν συμφωνοῦν. Πέτε μου, παρακαλῶ, ἔγεινε τὸ συμβόλαιον; Μάλιστα, εἶνε εἰς τὸ συμβολαιογραφεῖον· ἀλλ' ἰδοὺ τὸ ἀντίγραφον. Μὴ λησμονήσετε ὅμως καὶ τὸ πληρεξούσιον. Σταθῆτε νά το περάσω 'ς τὸ πρωτόκολλον. Καλά, χαίρετε. — Δὲν ἠξεύρω 'τί ἔγεινε τὸ καπέλλο μου. Τί, φεύγετε; Μάλιστα, πάγω 'ς τὸ Νομαρχεῖον νὰ ζητήσω διαβατήριον· ἔρχεσθε μαζί μου; θά μου χρησιμεύσετε καὶ ὡς μάρτυς. Πρέπει νὰ ζητήσω καὶ τὸ πιστοποιητικὸν τῆς γενήσεώς μου. Βέβαια· δὲν ἔχετε ὅμως καιρὸν διότι τὰ γραφεῖα κλείουν εἰς τὰς τέσσαρας. Καλά, ακόμη δὲν εἶνε τρεῖς. Τὸ ὡρολόγι σας πάγει 'πίσω. — Εἶνε τὰ χαρτιά μου ἕτοιμα; Λείπει ἡ ὑπογραφὴ τοῦ Νομάρχου, ἀλλὰ θὰ ὑπογράψῃ ὁ βοηθός του. — Τώρα πρέπει νὰ ξεχωρίσωμεν. Ὄχι δά, δὲν ἔρχεσθε νὰ γευματίσετε μαζί μου; Εἶσθε πολὺ ὑποχρεωτικός. Εἶνε λαμπρὸς καιρὸς ἀπόψε.

67.

Ἐπήγετε εἰς τὴν ἑσπερίδα τῆς κ. Λ. τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην; Ναί, διατί δὲν ἤλθετε σεῖς; Ἤμουν εἰς τὸ θέατρον. Τί παρίστανον; Τὸν Γουλιέλμον Τέλλον. Τὴν τραγῳδίαν ἢ τὸ μελόδραμα; Ὄχι, τὴν τραγῳδίαν, ἡ ὁποία μ' ἀρέσει πολύ. Ἦτο πολὺς κόσμος; Ὄχι διότι ἦσαν καὶ τρεῖς χοροί ἰδιωτικοί. Σεῖς ἦσθε πολλοὶ εἰς τὸν χορόν; Εἴμεθα σαράντα πέντε ζεύγη. Καὶ ποιά ἦτο ἡ βασίλισσα τοῦ χοροῦ; Μὰ νά σου 'πῶ εἶνε δύσκολον νὰ εἰπῇ κανείς· ἦσαν πολλαὶ δεσποινίδες νόστιμαις, ἀλλὰ ἡ κ. Κ. ἴσως ἐξεῖχεν ὅλων. Τί εὐγενὴς φυσιογνωμία καὶ τί μεγαλοπρεπὲς παράστημα ποῦ ἔχει! — Θὰ πᾶτε ἀπόψε εἰς τὸ κοντσέρτο; Ὄχι,

διότι εἶμαι προσκεκλημένος εἰς δεῖπνον. Καὶ ποιοί ἄλλοι θὰ εἶν' ἐκεῖ; Πολλοὶ καὶ διάφροι· νομίζω θὰ εἶνε καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν μετὰ τῆς κυρίας του καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς Ἰταλικῆς πρεσβείας· ἴσως θὰ εἶνε καὶ ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Ἀμερικῆς καὶ ὁ γενικὸς πρόξενος τῆς Ἱσπανίας. — Εἶσθε μουσικὸς κ. Δ.; Ὄχι, ἀλλ' ἀγαπῶ τὴν μουσικήν. Σεῖς νομίζω ὅτι παίζετε βιολί· δὲν εἶν' ἔτσι; Ὄχι, εἶνε ὁ ἀδελφός μου. Ἐγὼ παίζω φλάουτο καὶ ὀλίγη κιθάρα. Χθὲς ὁ φίλος μας Ῥ. ἐτραγούδησε 'ς τοῦ θείου μου. Καὶ δὲν ἐντράπηκε; Γιατί; Διότι τραγουδεῖ ἄσχημα· ἔπειτα κάνει τόσαις παραφωνίαις. Ἡ ἀδελφή του παίζει εὔμορφο πιάνο. — Ἠμπορῶ νὰ ἰδῶ τὸν κ. Ὀ.; Εἶνε τώρα κάποιος μέσα, ἀλλ' εἰς μιὰ στιγμὴ θά σας δεχθῇ. — Πόσο δίδετε αὐτοὺς τοὺς δύο τόμους; Τέσσερις καὶ εἴκοσι. Δραχμαῖς ἢ φράγκα χρυσᾶ; Ὄχι, δραχμαῖς. Μοῦ τα δίδετε τρεῖς δραχμάς; Ὄχι τέσσερις τὸ ὀλιγώτερον· ἀλλὰ πρὸς χάριν σας τρεῖς κι' ὀγδῶντα καὶ αὐτὴ εἶνε ἡ τελευταία τιμή. — Τί μάγκας ποῦ ἔγεινεν ὁ Γιῶργος· φαντάσου, τὸν ἀπαντῶ 'ς τὸν δρόμον μὲ τὸ σιγάρο 'ς τὸ στόμα· προχθές τον ἔδιωξαν ἀπό 'να καφφενεῖον γιατὶ ἐσφύριζε. — Σήμερον εἴχαμεν ἄλλην μονομαχίαν εἰς τὴν Κηφισιάν. Καὶ τί ἦτον ἡ αἰτία; Φαίνεται γυναικοδουλειαῖς. Καὶ ἐκτυπήθησαν; Μὰ ὁ Δ. ἐπῆρε τὴν σφαῖραν εἰς τὸ δεξιὸν πλευρὸν ἀλλὰ πολὺ ἐλαφρά! Εἶνε ἐπιδημία αὐτὴ ἡ μονομαχία· γιὰ κάθε ψύλλου πήδημα νὰ σκοτώνουνται οἱ ἄνθρωποι, μοῦ φαίνεται τρέλλα.

68.

Ἡ θάλασσα ἀρχίζει ν' ἀγριεύῃ· ἔπειτα κάνει ψύχρα 'ς τὸ κατάστρωμα. Κατεβαίνωμε κάτω 'ς τὴ σάλα; Καλέ, ἐγὼ θὰ πάγω 'ς τὴν κοκέτα μου. Ξεύρεις Ἰταλικά; Ναί· γιατί; Πές, καϋμένε, 'ς τὸν καμαρότον νά μου βάλῃ ἕνα κερὶ εἰς τὴν κοκέτα. Τί, ἀπὸ τώρα θὰ πλαγιάσῃς; Ναί, ζαλίζομαι. Καὶ δὲν θὰ δειπνήσῃς; Ποῦ νὰ δειπνήσω ἀφοῦ

ἀνακατεύομαι. Κρῖμα· θὰ χάσῃς πολύ, διότι τὸ γεῦμα εἶνε πλούσιον· ἔπειτα ἔχουν καὶ καλὸ κρασὶ εἰς αὐτὰ τὰ πλοῖα. Αὐτὴ ἡ ἑταιρεία πάει καλά· ἀλλὰ ἔχει καὶ προσωπικὸν πολὺ πρόθυμον· ὅλοι οἱ πλοίαρχοι εἶνε περιποιητικώτατοι. Σήκω ἀπάνω, Δημητρό· ἐφθάσαμεν. Κάνει ἀκόμα θάλασσα; Ὄχι, ὅλως διόλου· ἔπειτα εἴμεθα εἰς πέντε λεπτὰ μέσα. Φαίνεται ὁ Πειραιεύς; Ὄχι, ἀλλὰ φαίνονται τὰ κατάρτια τῶν πλοίων. Ντύσου γρήγορα. Γνωρίζεις κανένα βαρκάρη; Γνωρίζω ἕνα πολὺ καλὸν ὁ ὁποῖος δὲν εἶνε καὶ ἀπαιτητικός. Ξεύρεις ὅτι οἱ βαρκάρηδες καὶ οἱ ἁμαξάδες σὲ γδύνουν ὅταν μποροῦν. Τί ναῦλον ζητοῦν; Ἐγὼ τοὺς δίδω συνήθως μιὰ δραχμή. Καὶ δὲν εἶνε πολύ; Δὲν εἶνε· γιατὶ θά μας πάῃ πρῶτα ’ς τὸ τελωνεῖον. Ἀλήθεια, ἔχεις τίποτε τελωνήσιμον; Βαστῶ μερικὰ μικρὰ πράγματα, ἀλλὰ λὲς νά μου ζητήσουν τελωνεῖον; Ἂν βαστᾷς καπνὸν ἢ κρασί, ἀλλοίμονον. Εἶνε πολὺ αὐστηροὶ καὶ θά σου ζητήσουν τὸ τριπλάσιον τῆς ἀξίας του· ἔπειτα θὰ ἔχῃς φασαρίαις ἀπὸ τοὺς τελωνοφύλακας, θὰ πληρώσῃς δηλωτικὰ καὶ θὰ βρῇς χίλιους ἄλλους μπελάδες. Ἐδῶ ’ς τὴν Ἑλλάδα τὰ τελωνεῖα εἶνε φοβερὸ βάσανο. — Βαρκάρη, νά μας βγάλῃς εἰς τὴν πλατεῖαν. Ἔχετε πολλὰ πράγματα, ἀφεντικό; Αὐτὸ τὸ σεντοῦκι εἶνε δικό μου καὶ ἐκείνη ἡ βαλίτζα τοῦ κυρίου. Τί θά σου δώσωμε νά μας βγάλῃς ἔξω; Ὅτ’ εἶνε καλά, ἀφεντικό. Δὲν ἠξεύρω ἐγὼ τί εἶνε καλά. Θά σου δώσωμε μιά μισυ δραχμὴ οἱ δυό μας· δέχεσαι ἢ νὰ πάρωμεν ἄλλον; Δέχομαι, ὁρίστε. — Τώρα πῶς θὰ πᾶμεν εἰς τὸν σιδηρόδρομον, μὲ τὴν ἅμαξαν ἢ πεζοί; Ἃς πᾶμε πεζοί. Ἃς πᾶμε πεζοί. Μὲ πενῆντα λεπτὰ θά μας πᾶνε δυὸ παιδιὰ τὰ πράγματά μας εἰς τὸν σιδηρόδρομον. Τώρα νὰ πάρωμε τὰ εἰσιτήρια. Ἄφησε, ἐγὼ ’χω λεπτά.

Πρὸς τὸν οἰκουμενικὸν Πατριάρχην.

Προσφώνησις. Τὴν ὑ. Θειοτάτην καὶ πανσέβαστόν μοι παναγιότητα προσκυνῶ ἀσπαζόμενος εὐλαβῶς τὴν παναγίαν Α. δεξιάν. — Παναγιώτατε Δέσποτα,

Ἐπιφώνησις. Τῆς ὑ. πανσεβάστου καὶ προσκυνητῆς μοι Παναγιότητος πειθήνιον τέκνον.

Ἐπιγραφή. Τῷ παναγιωτάτῳ καὶ θειοτάτῳ μοι κυρίῳ κυρίῳ Γ... Πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως, τῷ πανσεβάστῳ μοι πατρὶ καὶ δεσπότῃ,

πανευλαβῶς

Εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Πρὸς πεπτωκότα πατριάρχην.

Προσφώνησις. Παναγιώτατε,

Ἐπιφώνησις. Τῆς ὑ. Παναγιότητος

πιστὸν τέκνον.

Ἐπιγραφή. Πρὸς τὴν Ἀ. Παναγιότητα τὸν πρώην πατριάρχην κύριον κύριον Ἰ... κτλ.

Πρὸς τοὺς πατριάρχας Ἱεροσολύμων, Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καὶ τὸν Ἅγ. Κύπρου ὅστις φέρει τὸ προνόμιον τοῦ τίτλου μακαριωτάτου.

Προσφώνησις. Μακαριώτατε,

Ἐπιφώνησις. Τῆς ὑ. πανσεβάστου καὶ προσκυνητῆς μοι μακαριότητος πειθήνιον καὶ ἐλάχιστον τέκνον.

Ἐπιγραφή. Τῷ μακαριωτάτῳ καὶ Θειοτάτῳ κυρίῳ κυρίῳ Κυρίλλῳ Πάπᾳ καὶ Πατριάρχῃ Ἀλεξανδρείας.

Πρὸς Μητροπολίτην.

Προσφώνησις. Πανιερώτατε,

Ἐπιφώνησις. Τῆς ὑ. πανιερότητος

πειθήνιον τέκνον

(ἡμερομηνία) (ὑπογραφή)

Ἐπιγραφή. Τῷ πανιερωτάτῳ καὶ θεοπροβλήτῳ Μητροπολίτῃ Ἁγίῳ (τὸ ὄνομα τῆς Ἐπαρχίας) κυρίῳ Διονυσίῳ, τῷ πανσεβάστῳ μοι πατρὶ καὶ δεσπότῃ

ταπεινῶς

εἰς . . .

Πρὸς ἐπίσκοπον.

Προσφώνησις. Θεοφιλέστατε,

Ἐπιφώνησις. Τῆς ἀξιοσεβάστου μοι αὐτῆς Θεοφιλίας υἱὸς ἐν Χριστῷ καὶ πρόθυμος τῶν ἐπιταγῶν

(ἡμερομηνία) (ὑπογραφή).

Ἐπιγραφή. Τῷ θεοφιλεστάτῳ καὶ ἐν Χριστῷ μοι σεβασμίῳ πατρὶ καὶ δεσπότῃ (ὄνομα ἐπισκοπῆς) κυρίῳ κυρίῳ Γερμανῷ προσκυνητῶς

εἰς . . .

Πρὸς ἀρχιμανδρίτην, πρωτοσύγγελον, ἡγούμενον, μοναχόν.

Προσφώνησις. Πανοσιώτατε,

Ἐπιφώνησις. Τῆς ὑ. Πανοσιότητος ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν.

(ἡμερομηνία) (ὑπογραφή).

Ἐπιγραφή. Πρὸς τὸν πανοσιώτατον ἅγιον πρωτοσύγγελον, ἢ Ἀρχιμανδρίτην ἢ Ἡγούμενον κύριον κύριον Κ. κτλ.

εἰς . . .

Πρὸς πρεσβύτερον.

Προσφώνησις. Αἰδεσιμώτατε,

Ἐπιφώνησις. Ἀσπάζομαι τὴν ἱερὰν αὐτῆς δεξιάν.

(ἡμερομηνία) (ὑπογραφή).

Ἐπιγραφή. Πρὸς τὸν αἰδεσιμώτατον κύριον . . .

εἰς . . .

Πρὸς σεβαστὰ πρόσωπα.

Προσφώνησις. Ἀξιότιμε κύριε, ἢ Σεβαστὲ κύριε, ἢ ἀξιοσέβαστε κύριε,

Ἐπιφώνησις. Εἰμὶ μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ.

(ἡμερομηνία) (ὑπογραφή).

Ἐπιγραφὴ ἁπλῆ. Τῷ κυρίῳ
κυρίῳ Ν. Π.
εἰς . . .

Πρὸς καθηγητάς.

Προσφώνησις. Ἐλλόγιμε κύριε,
Ἐπιφώνησις. Ὑποσημειοῦμαι εὐσεβάστως.
(ἡμερομηνία) (ὑπογραφή).
Ἐπιγραφὴ ἁπλῆ. Τῷ κυρίῳ
κυρίῳ Α. Β. καθηγητῇ
εἰς . . .

Πρὸς φίλους καὶ οἰκείους.

Προσφώνησις. Φίλτατε, ἢ ποθητέ, ἢ ἀγαπητέ.
Ἐπιφώνησις. Σὲ ἀσπάζομαι τρυφερῶς κτλ.
Ἐπιγραφή. Τῷ κυρίῳ Α. Κ. ἢ πρὸς τὸν κύριον Β. Γ.
εἰς . . .

Προσφωνήσεις ἐπίσημοι
Πρὸς τὸν Βασιλέα ἢ πρὸς τὴν Βασίλισσαν.

Προσφώνησις. Μεγαλειότατε ἢ Μεγαλειοτάτη,
Ἐπιφώνησις. Εἰμὶ μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ τῆς ὑ. μεγαλειότητος εὐπειθὴς ὑπήκοος.
(ἡμερομηνία) (ὑπογραφή).

Πρὸς τὸν Σουλτάνον.

Προσφώνησις. Κραταιότατε, ἀκαταμάχητε καὶ μέγιστε Αὐτοκράτωρ τοῦ Ἀλῆ — Ὀσμὰν Δεβλετίου, καὶ εὐσπλαγχνικώτατε ἡμῶν Βασιλεῦ,
Ἐπιφώνησις. Τῆς ὑ. Εὐσπλαγχνικωτάτης Μεγαλειότητος πιστὸς ὑπήκοος.
(ἡμερομηνία) (ὑπογραφή).
Ἐπιγραφή. Τῷ μεγαλειοτάτῳ καὶ εὐσπλαγχνικωτάτῳ αὐτοκράτορι . . .
εἰς . . .

Πρὸς τὸν βασιλόπαιδα ἢ τὸν διάδοχον.

Προσφώνησις. Ὑψηλότατε,
Ἐπιφώνησις. Τῆς ὑ. Β. ὑψηλότητος
εὐπειθὴς ὑπήκοος
(ἡμερομηνία) (ὑπογραφή).
Ἐπιγραφή. Τῇ Ἀ. Βασιλικῇ ὑψηλότητι
Κωνσταντίνῳ τῷ διαδόχῳ κτλ.

Πρὸς ἡγεμόνα.

Προσφώνησις. Ὑψηλότατε,
Ἐπιφώνησις. Τῆς ὑ. γαληνοτάτης ὑψηλότητος εὐπειθὴς ὑπήκοος ἢ θεράπων.
(ἡμερομηνία) (ὑπογραφή).
Ἐπιγραφή. Τῇ Ἀ. ὑψηλότητι
τῷ ἡγεμόνι τῆς . . .

Πρὸς ὑπουργόν.

Προσφώνησις. Κύριε ὑπουργέ,
Ἐπιφώνησις. Εὐπειθέστατος
(ἡμερομηνία) (ὑπογραφή).
Ἐπιγραφή. Πρὸς τὸν Κύριον Κύριον
Δ. Β.
ὑπουργὸν τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως κτλ.
εἰς . . .

Πρὸς πρεσβευτήν.

Προσφώνησις. Κύριε πρεσβευτά,
Ἐπιφώνησις. Εὐπειθέστατος ὑπήκοος.
(ἡμερομηνία) (ὑπογραφή).
Ἐπιγραφή. Πρὸς τὸν κύριον κύριον
πρεσβευτὴν τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως τῶν Ἑλλήνων παρὰ τῇ Ὑψ. Πύλῃ.
Εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Πρὸς νομάρχην, ἔπαρχον, δήμαρχον ἢ πρόξενον.

Προσφώνησις. Κύριε Νομάρχα ἢ κύριε Ἔπαρχε ἢ κύριε Πρόξενε,

Ἐπιφώνησις. Εὐπειθέστατος.

(ἡμερομηνία) (ὑπογραφή).

Ἐπιγραφή. Τῷ κυρίῳ κυρίῳ
Νομάρχῃ τῶν Κυκλάδων.
Εἰς Σῦρον.

Πρώτη ἐπιστολὴ εὐχετικὴ διὰ τὸ νέον ἔτος.

Ἀξιότιμε κύριε,

Αἱ πλησιάζουσαι ἑορταί μοι ἐνθυμίζουσι τὸ καθῆκον τὸ ὁποῖον ἔχω νὰ ἐκφράσω ἐκ ψυχῆς πρὸς ὑμᾶς τὰς εὐχάς μου ὅπως διέλθητε μετὰ τῆς σεβαστῆς οἰκογενείας ὑμῶν ἐπὶ ἔτη πολλὰ καὶ εὐτυχῆ τὰς ἁγίας ἑορτὰς καὶ τὸ νέον ἔτος. Εὔχομαι συγχρόνως ὅπως τὸ νέον τοῦτο ἔτος νέους προσθέσῃ δεσμοὺς εὐνοίας καὶ ἀγάπης ὑμῶν πρὸς τὸν εὐχόμενον ὑμῖν πᾶν ἀγαθόν. Πρόθυμος . . .

Δευτέρα ἐπιστολὴ εὐχετικὴ διὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ ὀνόματος.

Φίλτατε Ἰωάννη,

Πόσον ἐπεθύμουν νὰ εὑρισκόμην εἰς τὴν πατρίδα ἐν μέσῳ ὑμῶν κατὰ τὴν χαρμόσυνον ἡμέραν τοῦ πεφιλημένου ὀνόματος ὑμῶν διὰ νὰ συνευφρανθῶμεν καὶ συμπίωμεν ὑπὲρ τῆς ὑγιείας καὶ εὐδαιμονίας σας· ἀλλὰ πιστεύσατε ὅτι καὶ μακρὰν ὑμῶν οὐ παύσω εὐχόμενος τὰ βέλτιστα. Τοῦτο καὶ μόνον προτίθεται ἡ παροῦσά μου.

Σὺν τούτοις δέχθητε τοὺς ἀδελφικοὺς ἀσπασμοὺς τοῦ εὐχομένου σοι πᾶν ἀγαθὸν φίλου Α. Γ.

Τρίτη ἐπιστολὴ αἰτητικὴ ἐνδεικτικοῦ.

Ἐλλόγιμε κ. Γυμνασιάρχα,

Οἰκογένεια καὶ περιστάσεις ἐβίασάν με ν' ἀπέλθω τῶν Ἀθηνῶν ἐσπευσμένως χωρὶς κἂν νὰ λάβω τὴν τιμὴν νὰ

σας ἀποχαιρετίσω καὶ ταυτοχρόνως νὰ λάβω τὸ ἐνδεικτικὸν τοῦ βαθμοῦ τῶν ἐξετάσεών μου.

Ἐπειδὴ οἰκογενειακὰ συμφέροντα δέν μοι ἐπιτρέπουσι νὰ ἐξακολουθήσω τὰς σπουδάς μου πρὸς μεγίστην μου θλῖψιν, λαμβάνω τὸ θάρρος νὰ αἰτήσω τὸ ἐνδεικτικὸν τὸ ὁποῖον θέλετε παραδώση τῷ συμπολίτῃ μου Ἐ. Μ.

Μετὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ πρὸς ὑμᾶς σεβασμοῦ δέχθητε καὶ τοὺς ἀποχαιρετισμούς τοῦ εὐγνώμονος μαθητοῦ σας,

Γρηγορίου Ν.

Τετάρτη ἐπιστολὴ συστατική.

Ἀξιότιμε κύριε,

Τὸν κύριον Πέτρον Ο.. ἄνδρα λόγιον, συνιστῶμεν εἰς τὴν καλοκάγαθον ὑποδοχήν σας πεποιθότες ὅτι ἡ σύστασις αὕτη θέλει ἀποβῇ ἀμφοτέρωθεν εὐχάριστος.

Ὁ συσταινόμονος παρ' ἡμῶν ἔχει ὑποθέσεις τινὰς νὰ διαπραγματευθῇ καὶ νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὰς περὶ αὐτῶν συμβάσεις. Ὅθεν καταφεύγει εἰς τὴν ἐμπειρίαν, εἰς τὰ φῶτα καὶ εἰς τὴν εὐμενῆ ὑποδοχήν, τὴν ὁποίαν θερμῶς παρακαλῶ νὰ παράσχητε αὐτῷ ὄντι καθ' ὅλα ἀξίῳ τῶν εὐγενῶν περιποιήσεων, διὰ τῶν ὁποίων συγχρόνως θέλετε ὑποχρεώσῃ καὶ τὸν εὐγνωμονοῦντα φίλον σας Ξ.

Πέμπτη ἐπιστολὴ πιστωτική.

Κύριε Ἀ...

Εἰς τὸν κομιστὴν ταύτης μου κ. Ἰ. Τ. σπουδαστὴν ἀνοίγω πίστωσιν παρ' ὑμῶν ἐκ δραχμῶν 2000 τὰς ὁποίας κατὰ τὴν ἀνάγκην του δύναται νὰ λάβῃ ἐκ διαλειμμάτων ἢ διὰ μιᾶς παρ' ὑμῶν ἐπὶ τῇ ἀποδείξει καὶ τῇ γνωστοποιήσει ὑμῶν περὶ τούτου.

Σᾶς ἀσπάζομαι προθυμότατα.

Ι. Β.

Ἕκτη ἐπιστολὴ ἀγγελτικὴ πληροφοριῶν εὐαρέστων.

Ποθητέ μοι φίλε,

Ἐκτιμῶν τὴν λεπτότητα τῶν πρὸς ἐμὲ αἰσθημάτων τῆς ἁγνῆς φιλίας σου σπεύδω νά σε εὐχαρίστω, διότι ἀπετάνθης εἰς ἐμὲ διὰ τοσοῦτον λεπτὴν ἐντολήν.

Πανταχόθεν ἐπληροφορήθην ὅτι ὁ κύριος Α. Μ. εἶνε ἀνὴρ ἔντιμος, εὔπορος καὶ ἀπολαύων τῆς κοινῆς ὑπολήψεως. Πᾶσα ἐκτενεστέρα πληροφορία ἀποβαίνει κατ' ἐμὴν γνώμην περιττή.

Σὲ ἀσπάζομαι τρυφερῶς.

Ἑβδόμη ἐπιστολὴ προσκλητήριος.

Φίλε κύριε.

Ἐπεθύμουν νά σας ἴδω διὰ νὰ συνεννοηθῶμεν περὶ ὑποθέσεως ἐνδιαφερούσης ἀμφοτέρους. Ἂν αὔριον περὶ τὴν 7 ὥραν Μ. Μ. δυνηθῆτε νὰ ἔλθητε κατ' οἶκον, θέλετε πολὺ ὑποχρεώση τὸν καλόν σας φίλον Π. Δ.

Ἀπάντησις.

Κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ὥραν αὔριον θέλω ἔλθη κατ' οἶκον ὡς ἐπιθυμεῖτε.

Ὀγδόη προσκλητήριος εἰς ἰατρόν.

Ἂν διέλθητε ἐκ τῆς συνοικίας ἡμῶν εὐαρεστήθητε νὰ ἐπισκεφθῆτε τὴν ἀδελφήν μου (ὁδὸς Νίκης ἀριθμ. 32) πάσχουσαν ἐκ βηχὸς ἀπαύστως τυραννοῦντος αὐτήν.

Διατελῶ μετὰ σεβασμοῦ.

Ἐνάτη προσκλητήριος εἰς συναναστροφήν.

Τὴν προσεχῆ Τετάρτην (τοῦ Ἰανουαρίου 18..) ἔχομεν ἐν τῇ οἰκίᾳ ἡμῶν συναναστροφὴν μετὰ μουσικῆς τὴν ὁποίαν παρακαλοῦμεν νὰ τιμήσητε διὰ τῆς παρουσίας σας.

Διδακτικὴ Κοραῆ περὶ γλώσσης.

Κατὰ δυστυχίαν εἰς τὴν γλῶσσάν μας δὲν εὑρίσκεται ἀκόμη μήτ' ἡ ἁρμονία τῆς Ἰσοκρατικῆς συντάξεως, μήτε ἡ μαγεία τοῦ πλατωνικοῦ χαρακτῆρος. Ναί, φίλε, μάγος εἶνε, κυριολεκτικῶς μάγος, ἐπειδὴ μὲ κάμνει πολλάκις νὰ ἐντρέπωμαι ὅτι τὸν συγχωρῶ καὶ τὰς ἀσυλλογιστίας του διὰ χάριν τῆς λεκτικῆς τέχνης μὲ τὴν ὁποίαν τας μορφώνει. Διὰ ταύτας λοιπὸν τὰς αἰτίας ἔκαμνες καλὰ νὰ μεταφράσῃς τὴν ἀπολογίαν.

Ἔχε ὡς ἀξίωμα τοῦτο, ὅτι ματαίως κοπιάζουσι νὰ μορφώσωσι τὴν γλῶσσαν ἡμῶν, ὅσοι δὲν εἶνε βεβαπτισμένοι καὶ καταμοσχευμένοι εἰς τὰ προγονικὰ συγγράμματα.

Δύο πράγματα μάλιστα εἶνε σπουδῆς ἄξια εἰς τὴν σημερινὴν γλῶσσαν, ὁ τόνος καὶ ἡ γλυκύτης· ἐπειδὴ εἶνε ὡς ὅλαι αἱ βάρβαροι γλῶσσαι παραλυμένη καὶ πολλὰ ἄνοστος εἰς τὴν ἀκοήν. Μαρτύριον ὅσα ἐγράφησαν εἰς τὸ διάστημα τῶν περασμένων ἑκατονταετηρίδων ἀπὸ τῆς ἁλώσεως καὶ ὅσα γράφονται ἀκόμη ἀπὸ τοὺς ἀντιφιλοσόφους. Ἀπὸ ταῦτα τίποτέ τις ν' ἀναγνώσῃ χωρὶς ναυτίαν δὲν ἐμπορεῖ. Καὶ ἐπειδὴ εἶνε τρόπον τινὰ ἀντικείμενα ὁ τόνος καὶ ἡ γλυκύτης, ἐδῶ μάλιστα χρειάζεται ἡ τέχνη νά τα συγκιρνᾷ τις οὕτως ὥστε μήτε διὰ τὸν τόνον νὰ πικραίνηται ἡ σύνταξις, ὡς τὸ πάσχει πολλάκις ὁ Θουκυδίδης, μήτε διὰ τὴν πολλὴν γλυκύτητα νὰ παραλύηται ὁ τόνος, ἁμάρτημα σύνηθες εἰς τὸν Ἰσοκράτην. Φεῦγε ὅσον δύνασαι τὰς πολλὰς καὶ συνεχεῖς συγκρούσεις τῶν συμφώνων· καὶ ὁσάκις ἀναγκάζεσαι νὰ μεταχειρίζησαι λέξεις πολυσυμφώνους, μοίραζέ τας εἰς τὴν περίοδον καὶ τόπιζέ τας ὅσον δυνατὸν μακρὰν τὴν μίαν τῆς ἄλλης...

Λυπεῖσαι ὅτι δὲν αἰσθάνεσαι, διατί ἄλλη ἄλλης θέσεως τῶν λέξεων εὐαρεστεῖ εἰς τὴν ἀκοὴν περισσότερον. Μὴ γὰρ ἐγώ, μὴ γὰρ ἄλλος κανεὶς δύναται νὰ ἐξηγήσῃ τοῦτο τὸ ἀκατανόητον διατί; Συμβαίνει εἰς τὴν ἀκοὴν ὅτι καὶ εἰς τὰς ἄλλας αἰσθήσεις· μὴ γὰρ δυνάμεθα νὰ ἐξηγήσωμεν διατί βρῶμα βρώματος διαφέρει εἰς τὴν νοστιμότητα, καὶ διατί τὸ αὐτὸ βρῶμα διαφέρει κατὰ τὴν διάφορον σκευασίαν;

Διδακτικὴ περὶ τῆς νεωτέρας Ἑλλ. γλώσσης.

Φίλιππος Ἰωάννου Μαρίνῳ Βρετῷ.

Ἐξ Ἀθηνῶν 31 Αὐγούστου 1860.

Ἀπὸ ὀκτὼ ἤδη δεκαετηρίδων, ἀφ' οὗ τὸ ἑλληνικὸν γένος ἤρχισε νὰ ἐξέρχηται ἀπὸ τῆς μακρᾶς ἐκείνης πνευματικῆς νάρκης, εἰς ἣν ὁ βαρὺς τῆς δουλείας χειμὼν εἶχε βυθίσῃ αὐτό, καὶ οἷον νέου ἤδη ἔαρος ἀρχομένου νέαν πνευματικὴν ζωὴν εἰς τὰ διάφορα μέλη ἑαυτοῦ νὰ αἰσθάνηται διαχεομένην, τὸ περὶ κοινῆς τῶν Ἑλλήνων γλώσσης ζήτημα πολλάκις ἀνεκινήθη ὑπὸ τῶν λογίων ὁμογενῶν καὶ ἔπρεπε φυσικῷ τῷ λόγῳ ν' ἀνακινηθῇ. Πόσον τὸ ζήτημα τοῦτο εἶνε σπουδαῖον καὶ πόσην ἡ τοιάδε ἢ τοιάδε λύσις αὐτοῦ ἔχει ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς πνευματικῆς τοῦ γένους ἡμῶν ἀναπτύξεως, εὐκόλως καταλαμβάνει, ὅστις ἀναλογισθῇ, ὅτι ἡ γλῶσσα δὲν εἶνε μόνον τὸ ὄργανον τῆς εἰς ἄλλους μεταδόσεως τῶν ἡμετέρων ἐννοιῶν, ἀλλὰ καὶ μέσον κυριώτερον τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἡμετέρου πνεύματος, τῆς αὐξήσεως καὶ διευκρινήσεως τῶν ἡμετέρων γνώσεων. Διὰ τῶν λέξεων οὐχὶ μόνον ὁρίζονται τὰ ἄλλως ἀόριστα καὶ μονιμοῦνται τὰ ἄλλως ῥέοντα στοιχεῖα τῆς ἡμετέρας συνειδήσεως, ἀλλὰ καὶ διευκολύνεται τὰ μέγιστα ἡ ποικίλη τῶν ἐννοιῶν πρὸς ἀλλήλας σύγκρισις, ἑπομένως ἡ εὕρεσις τῶν ποικίλων αὐτῶν ἀναφορῶν. Οὕτω δὲ εὐρύνεται μὲν ὁ ὁρίζων τῶν ἡμετέρων γνώσεων, κατορθοῦται δὲ ἡ συστηματικὴ αὐτῶν διάταξις καὶ ἡ ἀναγωγὴ αὐτῶν εἰς μίαν ἑνότητα. Αἱ λέξεις χρησιμεύουσιν εἰς τὰς διανοητικὰς ἐργασίας τοῦ πνεύματος ὡς εἰς τὰς ἀριθμητικὰς οἱ ἀραβικοὶ χαρακτῆρες δι' ὧν ἡ σύγκρισις καὶ ἡ σύναξις τῶν ἀριθμῶν καὶ ἡ εὕρεσις τῶν πολυπλόκων αὐτῶν πρὸς ἀλλήλους ἀναφορῶν ἐξευμαρίζεται θαυμασίως. Ἡ ἐπιστημονικὴ ἄρα ἀνάπτυξις ἄνευ γλώσσης ἐπιτηδείας εἶνε ἀδύνατος· ἡ δὲ γλῶσσα παριστάνει τὸν βαθμὸν καὶ τὸν χαρακτῆρα τῆς ἐπιστημονικῆς τῶν τε λαῶν καὶ τῶν καθ' ἕκαστον ἀνθρώπων μορφώσεως. Ἐκ τῶν ῥηθέντων καταφαίνεται πόσον ἀναγκαία εἶνε ἡ τῆς

γλώσσης ἐπιμέλεια καὶ παρασκεύασις ὡς μέσου προαπαιτουμένου πάσης περὶ τὴν ἐπιστήμην σπουδῆς, ἑπομένως πόσου λόγου ἄξιον καθίσταται τὸ ζήτημα περὶ τῆς παραδεκτέας κοινῆς τοῦ ἡμετέρου ἔθνους γλώσσης.

Πληρῶν τὴν ὑμετέραν ἐπιθυμίαν ἐκφέρω ἐνταῦθα μετὰ πάσης συντομίας αὐτοσχέδιον περὶ τοῦ ῥηθέντος ζητήματος γνώμην, ἥτις ὡς τοιαύτη εἶνε βεβαίως ἐν πολλοῖς ἀτελὴς καὶ ἐπιδεκτικὴ ἀναπτύξεώς τε καὶ διορθώσεως, ἀλλὰ κατὰ τὰς βάσεις μοὶ φαίνεται ἱκανῶς στερεά, τεθεμελιωμένη ἐπὶ τῆς πέτρας τοῦ ὀρθοῦ λόγου.

Περιττὴν κρίνω ἐνταῦθα τὴν ἱστορικὴν ἔκθεσιν τῶν διαφόρων γνωμῶν, αἵτινες ὑπὸ διαφόρων εἰς λύσιν τοῦ ζητήματος προετάθησαν μέχρι τοῦδε· ἀρκεῖ δὲ νὰ εἴπω ὅτι τρεῖς κυριώτεραι γνῶμαι, ὧν ἑκάστη ἐπιδέχεται διαφοράς τινας λεπτοτέρας, διαιροῦσι νῦν τοὺς λογίους τοῦ γένους. Οἱ μὲν αὐτῶν πιστεύουσιν ὅτι ἡ κοινὴ τοῦ ἑλληνικοῦ γένους γλῶσσα ὑπάρχει ἤδη ὡρισμένη κατ' εἶδος τοὐλάχιστον ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, εἶνε δηλονότι αὐτὴ ἡ χυδαία γλῶσσα ἡ ὁποία ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ αὐτομάτως μορφωθεῖσα λαλεῖται. Οἱ δὲ καταφρονοῦντες τὴν ῥηθεῖσαν, ὡς πτωχὴν καὶ πολὺ βαρβαρίζουσαν, δοξάζουσι τοὐναντίον ὅτι κοινὴ τῶν Ἑλλήνων γλῶσσα πρέπει νὰ δογματισθῇ ἡ ἀρχαία Ἑλληνική· ὥστε ταύτης ἡ χρῆσις ἀπαιτεῖται νὰ ἐκταθῇ βαθμηδὸν καὶ καταστῇ γενική. Οἱ δὲ κρίνοντες τὴν μὲν χυδαίαν γλῶσσαν ἀνεπιτήδειον εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν τοῦ γένους ἀνάπτυξιν διά τε τὴν πτωχείαν τῆς ὕλης καὶ τὸ ἀκανόνιστον καὶ ἀόριστον τοῦ βαρβαρίζοντος εἴδους, τὴν δὲ ἀνάστασιν τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς καὶ τὴν εἰσαγωγὴν αὐτῆς εἰς τὰς διαφόρους τοῦ κοινωνικοῦ βίου σχέσεις ἀδύνατον, ἀσπάζονται μέσην τινὰ τῶν ῥηθεισῶν δύο γνωμῶν ἀποφαινόμενοι ὅτι ἀπαιτεῖται νὰ διαπλασθῇ κοινή τις τοῦ γένους γλῶσσα, μὴ μακρυνομένη μήτε καθ' ὕλην μήτε κατ' εἶδος ἀπὸ τῆς χυδαίας ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε ν' ἀποβαίνῃ εἰς τὸν λαὸν ἀκατάληπτος διορθουμένη, ὅσον ἐνδέχεται, κατὰ τὸν τύπον τῆς ἀρχαίας καὶ

ἐκ τοῦ θησαυροῦ ἐκείνης πλουτιζομένη. — Καθόλου παραδέχομαι τὸν ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Κοραῆ ἔν τισι τῶν ἐπιστολῶν του τεθέντα κανόνα, ὅτι ἕκαστος ὀφείλει γράφων νὰ γράφῃ οὕτως, ὥστε ἐκ τῶν ὑπ' αὐτοῦ γραφομένων νὰ εἶνε δυνατὸν νὰ ἐξαχθῇ Γραμματική τις τῆς γλώσσης· τοῦτο σημαίνει, ὅτι ὀφείλει ὁ γράφων νὰ εἶνε τοὐλάχιστον σύμφωνος πρὸς ἑαυτόν, ἤτοι ν' ἀκολουθῇ σταθερῶς κανόνας τινάς, ἑπομένως νὰ μὴ μεταχειρίζηται ἄλλοτε ἄλλους τύπους καὶ ἄλλοτε ἄλλον τρόπον συντάξεως, ὁτὲ μὲν αἰρόμενος ὑπόπτερος εἰς τὰς ὑπερνεφεῖς κορυφὰς τοῦ ἀρχαίου Ἑλικῶνος, ἄλλοτε δὲ καταπίπτων εἰς τὰ χθαμαλὰ πεδία, ἅτινα γεωργεῖ ὁ ὄχλος πρὸς ὑλικήν του τροφήν· ὁτὲ μὲν ἀντλῶν ἐκ τῆς Κασταλίας ἢ Ἱπποκρήνης τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἄλλοτε δὲ ἐκ τῶν ἰλυωδῶν τεναγῶν τοῦ χυδαϊσμοῦ. Τὸν κανόνα τοῦτον θέλω ἔχῃ ὑπ' ὄψιν σχεδιάζων ἐν τοῖς ἑξῆς τὸν τύπον τῆς κοινῆς ἡμῶν γλώσσης. Ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ τῆς γλώσσης θεωροῦνται δύο τινά, ἡ ὕλη καὶ τὸ εἶδος, θέλω λαλήσῃ περὶ ἑκατέρων ἐν ἄλλῳ ἄρθρῳ.

Ἀλληλογραφία ἐξαποστολῆς ἐμπορευμάτων.

Ἐν Κων/πόλει τῇ . . . 189 .

Κύριοι Ε. Χ. καὶ Σ^α^, εἰς Τεργέστην.

Διὰ τῆς ἐγκλείστου φορτωτικῆς εὐαρεστήθητε νὰ παραλάβητε παρὰ τοῦ πλοιάρχου Β. Ποσειδωνίδου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀτμοπλοίου «Μεγάλη Ἑλλάς» τὰ ἑξῆς κιβώτια κατὰ τὰ σημεῖά των.

Ταῦτα πέμψατε διὰ ξηρᾶς τοῖς ἐν Βιέννῃ κυρίοις Ἀδελφοῖς Σιμωνίδαις, παρ' ὧν θέλετε λάβῃ καὶ τὴν γενησομένην διὰ τὴν ἀποστολήν των δαπάνην.

Σᾶς ἀσπαζόμεθα ἐγκαρδίως εὐχόμενοι καλὴν παραλαβήν.

Παραλαβὴ τῶν ἐμπορευμάτων πρὸς ἐξαποστολήν.

Ἐν Τεργέστῃ τῇ . , .

Κύριοι ἀδελφοὶ Σ., εἰς Βιέννην.

Οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει κύριοι Κ. καὶ Π. μᾶς ἔπεμψαν τὰ ἑξῆς εἴδη τῶν ἐμπορευμάτων.

Κατὰ τὴν διαταγήν των σᾶς πέμπομεν ταῦτα σήμερον διὰ τοῦ ἁμαξηλάτου. Διὰ τὰ ἔξοδα δὲ ἡμῶν ἀναβαίνοντα ἀκριβῶς κατὰ τὴν ἔγκλειστον σημείωσιν εἰς φιορίνια 1756 ἐξεδώκαμεν σήμερον εἰς βάρος καὶ διαταγὴν Μαψερ συνάλλαγμα ὄψεως, τὸ ὁποῖον εὐαρεστήθητε νὰ ἐξοφλήσητε. Τὴν σιωπήν σας θεωρήσομεν ὡς παραλαβὴν τῶν ἄνωθι ἐμπορευμάτων.

Σᾶς ἀσπαζόμεθα εὐχόμενοι καλὴν παραλαβήν.

Εἰδοποίησις παραλαβῆς πρὸς τὸν ἀποστολέα.

Ἐν Βιέννῃ τῇ . . .

Κύριοι Δ. καὶ Ε., εἰς Κων/πολιν.

Σᾶς εἰδοποιοῦμεν εὐχαρίστως ὅτι τὰ 3 κιβώτια (Α. Β.)· ἀριθμ. 1, 2, 3, μὲ ὅπλα, σάλια καὶ ὑφάσματα, τὰ ὁποῖα κατὰ διαταγήν σας μᾶς ἔπεμψαν ἐκ Τεργέστης οἱ κύριοι Χ καὶ Σα, ἔφθασαν ἐνταῦθα ἐν καλῇ καταστάσει ἐπιφορτισθέντα δι᾽ ἐξόδων φιορ. 1756, δι᾽ ὧν κατὰ τὴν μεταξὺ ὑμῶν συμφωνίαν ἐχρεώσαμεν τοὺς ἐν Γενούῃ κοινοὺς φίλους.

Εἰδοποίησις περὶ ἐκδόσεως συναλλαγματικῶν.

Κύριοι Ἀδελφοί Γ.,

Στερούμενος ἐπιστολῆς σας περιορίζομαι εἰς τὸ νά σας πληροφορήσω διὰ ταύτης μου ὅτι σήμερον ἔλαβον τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκδώσω εἰς βάρος σας μὲ προθεσμίαν τρίμηνον δύο συναλλάγματα. Τούτων τὸ μὲν ἐκ φιοριν. 5800 εἶνε εἰς διαταγὴν τοῦ κ. Δ. Μ. τὸ δ᾽ ἐκ φιοριν. 7000 εἰς τὴν τοῦ κ. Λ. Ταῦτο εὐαρεστήθητε ν᾽ ἀποδεχθῆτε χρεοῦντές με.

Περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ χρηματιστηρίου εὐαρεστήθητε νὰ συμβουλευθῆτε τὸν ἐπισυνημμένον πίνακα τῶν συναλλαγῶν ἐφ' ὧν οὐδὲν ἔχω νεώτερον νὰ πρόσθέσω.

'Απάντησις εἰς τὴν προηγουμένην.

Κύριε 'Ι. Δ.,

Κατὰ τὴν προχθεσινήν σας ἐξεδώκατε εἰς βάρος μου καὶ εἰς διαταγὴν τῶν κ. κ. Δ. Μ. καὶ Λ. Κ. δύο συναλλαγματικὰς ἀξίας ἀμφότεραι φιορίν. 12000.

Εὐχαρίστως θέλομεν ἀποδεχθῇ τὰς συναλλαγματικὰς ταύτας διὰ τοῦ ἰσοτίμου τῶν ὁποίων θέλομεν χρεώσῃ τὸν λ/σμόν σας.

'Αποστολὴ συναλλαγματικῶν ἀπέναντι ἐμπορευμάτων.

Κύριοι 'Ο. καὶ 'Υ.,

'Ελάβομεν τὰς φιλικάς σας τῆς 20 καὶ 30 λήξαντος. Συμφώνως τῷ ἐν τῇ πρώτῃ τιμολογίῳ ἐπιστώσαμεν τὸν λ/σμόν σας διὰ φρ. 8750. Συμφώνως δὲ τῇ δευτέρᾳ ἐπιστώθη ὁ αὐτὸς διὰ φρ. ἐπίσης μεταλλικ. 5250, ἀντίτιμον τῶν ὁποίων μᾶς ἐπέμψατε ἐλαιόλαδον, τὸ ὅλον φρ. 14000. Εἰς ἐξόφλησιν τούτων σᾶς ἐγκλείομεν δύο γραμμάτια τριῶν ἡμερῶν ὄψεως φρ. 14000 ἐπὶ τῶν κ. κ. Μ. καὶ Ν. Διὰ τούτου πιστώσατε τὸν λ/σμόν μας.

Βεβαίωσις παραλαβῆς μεταλλικῶν.

Κύριοι Θ. καὶ Ζ., εἰς Κεφαλληνίαν.

Σᾶς βεβαιοῦμεν τὴν παραλαβὴν τῶν ἀποσταλέντων ἡμῖν μεταλλικῶν διὰ τοῦ 'Ελλ. ἀτμοπλοίου ὑπὸ σημεῖον Α. Μ. ἀριθμ. 1. ὡς διὰ τῆς ἀπὸ 3 ἀρχομένου φιλικῆς σας ἀγγέλλετε ἡμῖν διὰ λ/σμόν τοῦ ἐν 'Ιωαννίνοις κοινοῦ φίλου Κ. Δ.

Δέχθητε τοὺς φιλικοὺς ἡμῶν ἀσπασμούς.

Παραλαβὴ μεταλλικῶν διὰ λ/σμὸν τρίτου.

Κύριε Κ. Δ., εἰς Ἰωάννινα

Βεβαιοῦμεν τὴν τελευταίαν μας . . . φθίνοντος.

Σᾶς εἰδοποιοῦμεν ὅτι οἱ ἐν Κεφαλληνίᾳ κ. κ. Π. καὶ Η. μᾶς διηύθυνον διὰ λ/σμὸν καὶ ἐκ διαταγῆς σας χρηματόδεμα μεταλλικῶν τῆς ἀξίας κατὰ τὴν σημερινὴν ἀγοραίαν. τιμὴν δραχμ. 58000, δι' ὧν ἐπιστώσαμεν τὸν μεθ' ὑμῶν ἀλληλόχρεων ἀπὸ σήμερον. Ἀδελφοὶ Μ.

Ἁπλοῦν ὁμόλογον.

Ὁ ὑποφαινόμενος Π. Φ. Δ., παντοπώλης, κάτοικος Σύρου, ὁμολογῶ ὅτι ἔλαβον παρὰ τοῦ κυρίου Ν. Δ. ἐμπόρου κατοίκου Σύρου, τὸ ποσὸν δύο χιλιάδων δραχμῶν δι' ἐπέκτασιν τοῦ καταστήματός μου, τὰς ὁποίας ὑπόσχομαι καὶ ὑποχρεοῦμαι νά τῳ ἀποδώσω ἄνευ τόκου μετὰ δύο μῆνας ἀπὸ σήμερον.

Ἐν Σύρῳ τῇ 10 Μαρτίου (δεκάτῃ) 189 . .

Ἔλαβον τὰς ἄνωθι δύο χιλιάδας δραχμάς.

Π. Φ. Δ.

Ὁμολογία χρεωστική.

Ὁ ὑποφαινόμενος ἔλαβον παρὰ τοῦ κ. Ξ. Β. δραχμὰς πεντακοσίας, τὰς ὁποίας ὑπόσχομαι ἀποδῶσαι αὐτῷ μετὰ μῆνας τρεῖς σὺν τῷ συμφωνηθέντι τόκῳ πρὸς ἓν τοῖς ἑκατὸν κατὰ μῆνα.

Ὁμόλογον εἰς πρώτην ζήτησιν.

Ὁ ὑποφαινόμενος ἐδανείσθην παρὰ τοῦ κυρίου Π. Ν. λίρας ὀθωμαν. εἴκοσι, τὰς ὁποίας ὑπόσχομαι νὰ πληρώσω εἰς πρώτην αὐτοῦ ζήτησιν μετὰ τοῦ τόκου πρὸς ἓν τοῖς ἑκατὸν κατὰ μῆνα, δι' ὅσον χρόνον μείνωσι τὰ ῥηθέντα χρήματα παρ' ἐμοί.

Ἐν . . . τῇ . . . 18 . .

Δ. Π. Κ.

Ἐγγυητήριον περὶ δανείου εἰς τρίτον.

Ὁ ὑποφαινόμενος ἐγγυῶμαι διὰ δραχμὰς νέας πεντακοσίας ὅσας ἐδανείσθη ὁ Κ. Ε. παρὰ τοῦ Κ. Θ. κατὰ τὴν ἰδιαιτέραν πρὸς αὐτὸν ὁμολογίαν αὐτοῦ, μηνολογουμένην ἀπὸ τῆς 1 Ἰουνίου τοῦ παρόντος ἔτους. Ὅθεν, ἐὰν δὲν δυνηθῇ νὰ πληρώσῃ αὐτὰ κατὰ τὴν προθεσμίαν, ὑπόσχομαι νὰ πληρώσω αὐτὰ ἐγώ. Διὸ καὶ ὑπέγραψα τὸ παρὸν ἐγγυητήριον ἐνώπιον δύο ἀξιοπίστων μαρτύρων.

Ἐνοικιαστήριον σύντομον.

Διὰ τοῦ παρόντος ἰδιωτικοῦ συμβολαίου ἐπέχοντος τόπον ἐπισήμου ὁ κ. Ε. Π. λαμβάνει εἰς ἐνοίκιον τὸ κάτω πάτωμα τῆς οἰκίας τοῦ κ. Π. Δ. κειμένης ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λυσάνδρου συγκειμένου ἐκ τεσσάρων δωματίων, μαγειρείου, πλυντηρίου, φρέατος καὶ βρύσεως ποσίμου ὕδατος ἀπὸ τῆς ά. Σεπτεμβρίου 1888 μέχρι τέλους Αὐγούστου 1889, δι' ἓν ἔτος ἐπὶ ἐνοικίῳ δραχμ. ἑξήκοντα (60) προπληρωτέας κατὰ μῆνα μέχρι τέλους τῆς ἐνοικιάσεως.

Δύο μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τοῦ συμβολαίου τούτου ὀφείλουσιν οἱ συμβαλλόμενοι νὰ συνεννοῶνται περὶ τῆς ἀνανεώσεως ἢ μὴ τῆς ἐνοικιάσεως.

Ὁ κ. Ε. Π. παραλαμβάνει τὸ κάτω πάτωμα ἐν καλῇ κατοικησίμῳ καταστάσει μετὰ κλειδίων, ὑάλων καὶ λοιπῶν ἀναγκαίων ὑποσχόμενος μετὰ τὸ ἔτος νὰ παραδώσῃ αὐτὸ ἐπίσης ἀνελλιπὲς καὶ καλῶς ἔχον.

Ἐγένετο ἐν διπλῷ διὰ τὸ αὐτὸ τέλος.

Ἐν Πάτραις τῇ . . . 1888.

Ε. Π.

I.

* Ποῦ ἐμάθετε τὰ ἑλληνικά; — Ἔμεινα τρία ἔτη ᾽ς τὰς Ἀθήνας, ἀλλὰ δὲν μπορῶ νὰ ᾽πῶ πῶς τὰ ἔμαθα: ὡς βλέπετε, κάνω πολλὰ λάθη ᾽ς τὴν ὁμιλία μου. — Ἀπ᾽ ἐναντίας, ὁμιλεῖτε πολὺ ὡραῖα· ἕως τώρα τοὐλάχιστον δὲν παρετήρησα κανένα λάθος ᾽ς τὴν ὁμιλία σας, καὶ θαυμάζω πῶς κατωρθώσατε εἰς τρία ἔτη νὰ κάμετε τόσας προόδους. — Μὲ κολακεύετε. — Ὄχι, τῇ ἀληθείᾳ, ὁμιλεῖτε θαυμάσια. — Ἀλλὰ ἡ προφορά μου πῶς σας φαίνεται; — Νὰ σᾶς εἰπῶ εἰλικρινῶς, ἡ προφορά σας εἶνε ὀλίγον ξενική· πρὸ πάντων τὸ ρ, τὸ προφέρετε πολὺ δυνατὰ μὲ τὸν οὐρανίσκον, ἐνῷ ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες τὸ προφέρομεν ἐλαφρὰ μὲ τὸ ἄκρον τῆς γλώσσης. Ὡσαύτως ἡ προφορὰ τοῦ δ καὶ τοῦ θ φαίνεται ὅτι σᾶς προξενεῖ ἀκόμη ὀλίγην δυσκολίαν· ὡς πρὸς τὰ ἄλλα ὅμως ἡ προφορά σας εἶνε ἄμεμπτος. — Ἀκριβῶς ἡ προφορὰ μοῦ ἔκαμε τὰς περισσοτέρας δυσκολίας· ἀπὸ τὰς λέξεις αἱ περισσότεραι μοῦ ἦσαν γνωσταὶ ἐκ τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς, τὴν ὁποίαν εἶχα μάθη εἰς τὸ γυμνάσιον. — Ἆ! δι᾽ αὐτὸ λοιπὸν ἐμάθετε τὰ νέα ἑλληνικὰ τόσον γρήγορα... τώρα ἐννοῶ.. — Νὰ σᾶς εἰπῶ: ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος τὰ ἀρχαῖα μ᾽ ἐβοήθησαν πολύ, οὕτως ὥστε εἰς ὀλίγον διάστημα κατώρθωσα νὰ ἐννοῶ τὰ βιβλία καὶ τὰς ἐφημερίδας· ἀπὸ τἄλλο μέρος ὅμως μὲ ἐμποδίζουν νὰ ὁμιλῶ καθαρὰ τὴν γλῶσσαν τοῦ λαοῦ, διότι ἀνακατώνω τὰ νέα μὲ τὰ ἀρχαῖα. — Αὐτὸ συμβαίνει ᾽ς τὰς ἀρχάς· κατόπιν ὅμως ἡ νέα ἑλληνικὴ θὰ σᾶς βοηθῇ εἰς τὸ νὰ αἰσθάνεσθε τὴν ἀρχαίαν ὡς γλῶσσαν ζωντανήν, καὶ ὄχι νεκράν.

Πῶς σᾶς ἐφάνηκαν αἱ Ἀθῆναι; — Ὡραιοτάτη πόλις. Σκοπεύω μάλιστα νὰ τὴν ἐπισκεφθῶ ἀκόμη μίαν φοράν, πιθανὸν δὲ καὶ νὰ ἐγκατασταθῶ ἐκεῖ διαρκῶς. — Ἔχετε συγγενεῖς ἐκεῖ; — Ὄχι, ἀλλ᾽ ἔχω πολλοὺς φίλους καὶ παλαιοὺς γνωρίμους. — Ἂν ἀγαπᾶτε, εἰμπορῶ νὰ σᾶς δώσω

* Τὸ τέλος τοῦ βιβλίου συνεπληρώθη ὑπὸ Κ. Θ., φοιτητοῦ τῆς φιλοσοφίας.

καὶ μίαν συστατικὴν ἐπιστολὴν εἰς τὸν θεῖόν μου, ὅστις θὰ σᾶς ὑποδεχθῇ φιλοφρονέστατα. — Σᾶς εὐχαριστῶ θερμῶς. Ὅταν ἀποφασίσω γιὰ τὸ ταξεῖδι, θὰ κάμω χρῆσιν τῆς καλωσύνης σας. Ἀλλὰ πρὸς τὸ παρόν, ἡ ἀπόφασίς μου ἐξαρτᾶται ἀπὸ πολλὰς ἄλλας περιστάσεις. — Ἐκεῖ θὰ εὕρετε καὶ πολλοὺς συμπατριώτας σας... — Ἀλήθεια, σᾶς παρακαλῶ, μπορεῖτε νά μου 'πῆτε ποῦ συχνάζουν συνήθως τὸ ἑσπέρας; καὶ ποῦ εἰμπορῶ νὰ τοὺς ἀνταμώσω; — Δυστυχῶς δὲν εἰμπορῶ νά σας δώσω περὶ τούτου ἀκριβεῖς πληροφορίας, διότι λείπω ἀπὸ τὰς Ἀθήνας τώρα δέκα ἔτη. Ξεύρω ὅμως ὅτι ὑπάρχουν ἐκεῖ πολλὰ γερμανικὰ καταστήματα, — βιβλιοπωλεῖα, ζυθοπωλεῖα, μηχανουργεῖα κ. τ. λ. — ὅπου εἰμπορεῖτε ἀμέσως νὰ πληροφορηθῆτε, μόλις φθάσετε ἐκεῖ. Ἄλλως τε, ὁ θεῖός μου θὰ εἶνε προθυμότατος νά σας ὁδηγήσῃ ὅπου θέλετε. — Σᾶς εὐχαριστῶ καὶ πάλιν... Τί ἐπάγγελμα ἔχει ὁ θεῖός σας; — Εἶνε ἰατρός, ἐσπούδασε δὲ μάλιστα καὶ ἐν Γερμανίᾳ τέσσερα ἔτη. — Ὥστε θὰ ὁμιλῇ τὰ γερμανικὰ ὡς Γερμανός. — Νά σας εἰπῶ τὴν ἀλήθεια, ἀμφιβάλλω. Ὅταν κανεὶς ἀσχολεῖται ὅλως διόλου μὲ τὴν ἐπιστήμην του, μαθαίνει μόνον νὰ ἐννοῇ ἐντελῶς τὰ ἐπιστημονικὰ συγγράμματα καὶ νὰ ὁμιλῇ περὶ ἐπιστημονικῶν ζητημάτων. — Αὐτὸ εἶνε ἀληθές. Ἐγνώρισα κ' ἐγὼ 'ς τὴ Γερμανία ξένους σπουδαστάς, οἱ ὁποῖοι ὡμίλουν μὲ περισσοτέραν εὐκολίαν διὰ ζητήματα τῆς ἐπιστήμης των παρὰ διὰ πράγματα τῆς πρώτης ἀνάγκης.

II.

Ὁ καιρὸς εἶνε σήμερα πολὺ ὡραῖος· θέλετε νὰ κάμωμε ἕναν περίπατο; — Ναί, εὐχαρίστως· ἀλλὰ ποῦ νὰ πᾶμε; — Ἔξω 'ς τὴν ἐξοχή, ν' ἀναπνεύσωμε λίγον καθαρὸν ἀέρα. — Πηγαίνομε... Εἶμαι ἕτοιμος.. — Νὰ μὴν πᾶμε ὅμως πολὺ μακρυά, διότι ςτὰς ὀκτὼ πρέπει νὰ εἶμαι ςτὸ σπίτι. — Τί ὥρα εἶνε τώρα; Τὸ 'ρολόγι μου ἐσταμάτησε. — Θὰ εἶνε τώρα ἕξη καὶ τέταρτο. Εἰς τὰς ἕξη ἀκριβῶς ἦλθα

ςτὸ σπίτι σας. — Τότε λοιπὸν ἔχετε σχεδὸν δύο ὥραις καιρό, ἕως τὰς ὀκτώ. — Δὲν πᾶμε καλήτερα ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τοῦ δρόμου; — Ὅπως ἀγαπᾶτε. Πραγματικῶς, ἀπ' ἐδῶ ὁ δρόμος εἶνε ἄθλιος. Ξεύρετε κανένα μέρος ἐδῶ κοντά, νὰ ξεκουρασθοῦμε; — Ἐκουράσθητε ἀπὸ τώρα; Τόσο γρήγορα κουράζεσθε; — Ὄχι, ἀλλὰ γιὰ ὑστερώτερα, ὅταν κουρασθοῦμε. — Ὑστερώτερα μποροῦμε νὰ καθίσωμε ὅπου εὕρωμε. Τώρα ὅμως ἐμπρός. — Ναί, ἀλλὰ δὲν εἶνε καμμία ἀνάγκη νὰ τρέχουμε! — Ἆ ναί, μὲ συγχωρεῖτε. Ἔχω αὐτὸ τὸ ἐλάττωμα νὰ τρέχω· μοῦ τὸ εἶπαν πολλοί. Ἀλλὰ καὶ σεῖς περπατεῖτε πάραπολὺ ἀργά. — Ἔχετε δίκαιο, ἀλλὰ ὁ δρόμος εἶνε γεμᾶτος πέτρες. Πᾶμε καλήτερα ἀπὸ τὸ μονοπάτι. Ἔπειτ' ἀπὸ λίγα βήματα θὰ εὕρουμε καλήτερο δρόμο. — Πηγαίνετε λοιπὸν ἐμπρός· ἐγὼ σᾶς ἀκολουθῶ. — Τώρα ἐπεράσαμε τὴν κακοστρατιά. Τώρα μάλιστα! Μποροῦμε νὰ περιπατήσουμε μὲ ἄνεσιν. — Τί ὡραῖα εὐωδία ποῦ ἔρχεται ἀπὸ τ' ἀμπέλια! — Εἶναι ἡ σταφίδες ποῦ εὐωδιάζουν. — Καὶ τί ὡραῖα μουσικὴ ποῦ κάνουν οἱ βάτραχοι! Εἶχα χρόνια νὰ τοὺς ἀκούσω. Καὶ ἡ κωλοφωτιὲς (πυγολαμπίδες) πῶς λαμπυρίζουν μέσα σταῖς φράκταις! Τί ὡραία βραδυά! — Κρῖμα ποῦ δὲν ἔχω καιρό, νὰ μείνουμε ἀκόμα λιγάκι. Τώρα πρέπει νὰ ἐπιστρέψωμεν. — Μὰ εἶνε ἀνάγκη νὰ εὑρεθῆτε ςτὸ σπίτι, τὰς ὀκτώ; — Ναί, δυστυχῶς ἔδωσα τὸν λόγον μου, καὶ με περιμένουν. Ἀλλ' αὔριον, ἂν ἀγαπᾶτε, εἶμαι ἐντελῶς εὔκαιρος.

III.

Σήμερα λοιπὸν ἀρχίζουμε τὸ πρῶτον μάθημα τῆς γερμανικῆς, ὅπως ἐμείναμε σύμφωνοι χθές. Ἔχετε ἤδη ἀρχάς, ἢ τώρα πρώτη φορὰ ἀρχίζετε; — Ἐπῆρα μερικὰ μαθήματα πρὸ δύο ἐτῶν, ἀλλὰ κατόπιν τὰ ἄφησα καὶ ἐλησμόνησα σχεδὸν ὅλα, ὅσα εἶχα μάθη. Πολὺ ὀλίγα ἐνθυμοῦμαι ἀκόμη. — Σᾶς παρακαλῶ, διαβάσετε ὀλίγον ἀπ' αὐτὸ τὸ βιβλίο, διὰ ν' ἀκούσω τὴν προφορά σας ... Ἀκόμη

ὀλίγας γραμμάς . . . ἀρκεῖ! . . Ποῖος σᾶς ἐδίδαξε τὰ πρῶτα μαθήματα; — Ὁ κύριος Ν. Ν., διδάσκαλος τῆς ἰταλικῆς, τῆς γαλλικῆς καὶ τῆς γερμανικῆς. — Γνωρίζετε καὶ ἄλλας γλώσσας; — Γνωρίζω ἀρκετὰ καλὰ τὴν ἰταλικὴν καὶ τὴν γαλλικήν. Ἔμεινα μάλιστα πολλὰ ἔτη εἰς Ῥώμην καὶ εἰς Παρισίους. — Καὶ θέλετε νὰ μάθετε τὴν γερμανικήν, διὰ νὰ ἐννοῆτε μόνον τὰ βιβλία, ἢ καὶ διὰ νὰ συνεννοῆσθε μὲ Γερμανούς; — Ἐννοεῖται, διὰ νὰ τὴν ὁμιλῶ. — Τότε λοιπὸν πρέπει νὰ δώσετε μεγαλητέραν προσοχὴν εἰς τὴν ὀρθὴν προφοράν. — Αὐτὸ ἀκριβῶς ἐπιθυμῶ κ' ἐγώ, καὶ σᾶς παρακαλῶ θερμῶς, νὰ με καθιστᾶτε πάντοτε προσεκτικόν, εἰς ὅλα μου τὰ λάθη. — Θὰ ἐκπληρώσω τὴν παράκλησίν σας ἀμέσως: Μάθετε λοιπόν, ὅτι εἰς τὰς ὀλίγας γραμμάς, ὁποῦ ἐδιαβάσετε, δὲν ἐπροφέρετε ὀρθῶς οὔτε μίαν λέξιν. — Τὸ πιστεύω . . . Ἀλλὰ πῶς πρέπει νὰ τὰς προφέρω; — Ἡ προφορὰ θά σας εἶνε εὔκολος, ἀφοῦ γνωρίζετε καὶ δύο ἄλλας ξένας γλώσσας, τὴν ἰταλικὴν καὶ τὴν γαλλικήν. Ἡ γερμανικὴ γλῶσσα ἔχει πολλοὺς φθόγγους, τοὺς ὁποίους στερεῖται ἡ ἑλληνική, καθὼς καὶ τἀνάπαλιν. Τὸ **sch** παραδείγματος χάριν δὲν προφέρεται ὡς ἁπλοῦν σ, οὔτε ὡς σχ, ἀλλὰ ὅπως τὸ γαλλικον **ch** εἰς τὰς λέξεις chat, **chapeau** κτλ. ἢ ὅπως τὸ ἰταλικὸν sc πρὸ τοῦ **e** καὶ i (capisce, lascia κτλ.) ἢ ὅπως τὸ ἀγγλικὸν **sh** (ship). — Αὐτὸς ὁ φθόγγος μοῦ ἔκανε πάντοτε δυσκολίας, καὶ δὲν μπορῶ ἀκόμη νὰ τὸν συνειθίσω. — Καὶ ὅμως πρέπει νὰ τὸν συνειθίσετε· διότι πῶς θὰ διακρίνετε τὰς λέξεις Fleiss (ἐπιμέλεια) καὶ Fleisch (κρέας); καὶ τόσας ἄλλας! (π. χ. Tasse καὶ Tasche, Esse καὶ Esche). — Θὰ προσπαθήσω εἰς τὸ ἑξῆς νὰ τὸ προφέρω ὀρθῶς. Ἀλλὰ πῶς προφέρεται, παρακαλῶ, τὸ **ch**; Ἡ γραμματική μου λέγει ὅτι προφέρεται ὅπως τὸ ἑλληνικὸ χ· ἀλλὰ τοῦτο ἔχει δύο διαφόρους προφοράς: ἄλλως πως τὸ προφέρομεν πρὸ τοῦ ε καὶ ι, καὶ ἄλλως πρὸ τῶν ἄλλων γραμμάτων. — Ἀκριβῶς τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τὴν γερμανικήν· μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι ἡ προφορὰ τοῦ ch ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ προηγούμενον φωνῆεν,

καὶ ὄχι ἀπὸ τὸ ἑπόμενον. — Σᾶς παρακαλῶ, 'πέτε μου ἕνα παράδειγμα, γιατὶ δὲν ἐνόησα (δὲν ἐκατάλαβα). — Ἐσεῖς προφέρετε τὸ χ μὲ τὸν οὐρανίσκον, ὅταν ἀκολουθῆται ἀπὸ τοὺς φθόγγους α ο ου ἢ ἀπὸ σύμφωνα, ἢ εἰς τὸ τέλος τῆς λέξεως. Τὸ προφέρετε δὲ ὑγρότερον, ὅταν ἀκολουθῆται ἀπὸ τοὺς φθόγγους ε (αι) καὶ ι (η, υ, ει, οι, κτλ.). Εἰς τὴν γερμανικὴν ὅμως τὸ ch προφέρεται ὡς ἀνωτέρω, ὅταν προηγοῦνται οἱ φθόγγοι ἐκεῖνοι, οὐχὶ ὅταν ἀκολουθοῦσι. — Νὰ σᾶς εἰπῶ τὴν ἁμαρτία μου, δὲν εἰμπορῶ νὰ μάθω κανόνες καὶ θεωρίες. Σᾶς παρακαλῶ δὲ νὰ μεταχειρισθῆτε εἰς ἐμὲ ὅσον τὸ δυνατὸν πρακτικωτέραν μέθοδον. — Θὰ συμμορφωθῶ πληρέστατα πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν σας, καθ' ὅσον μάλιστα καὶ ἐγὼ δὲν ἔχω μεγάλην ἀγάπην πρὸς τοὺς κανόνας καὶ τὰς θεωρίας. Ἐλέγετε λοιπὸν σεῖς ὁ ἴδιος, ἂν δὲν ἀπατῶμαι, ὅτι ἄλλως πως προφέρετε τὸ χ εἰς τὰς συλλαβὰς χα, χο, χου, χρι, χλα κ. τ. λ. καὶ ἄλλως πως εἰς τὰς συλλαβὰς χε, χι. — Μάλιστα, εἰς τὰς πρώτας τὸ προφέρομεν μὲ τὸν λάρυγγα ἢ μὲ τὸν οὐρανίσκον. — Ἀπαράλλακτα λοιπὸν καὶ ἡμεῖς οἱ Γερμανοὶ προφέρομεν τὸ ch εἰς τὰς συλλαβὰς **ach, och, uch**, εἰς ὅλας δὲ τὰς ἄλλας περιπτώσεις τὸ προφέρομεν ὅπως ἐσεῖς τὸ χε καὶ χι. — Τώρα ἐνόησα. Διὰ τοῦτο λοιπὸν ἕνας Γερμανός, φίλος μου, ἐδυσκολεύετο νὰ προφέρῃ τὴν λέξιν ἔλαχεν, ἐνῷ ἐπρόφερεν ὀρθότατα καὶ μὲ εὐκολίαν τὴν λέξιν ἔβρεχεν. — Βέβαια, τὴν πρώτην ἐπρόφερα ὅπως τὸ γερμανικὸν **lachen**, καὶ τὴν δευτέραν ὅπως τὸ **brechen**. — Παρακαλῶ, ποῖα ἄλλα λάθη ἐπαρατηρήσετε ς τὴν προφορά μου; — Θὰ σᾶς τὰ εἴπω εἰς τὸ ἑπόμενον μάθημα.

IV.

Χθὲς ἐγνωρίστηκα μὲ ἕνα Γερμανόν, ὁ ὁποῖος μαθαίνει τώρα τὰ ἑλληνικά, ὅπως ἐγὼ τὰ γερμανικά. Ἀλλὰ σᾶς βεβαιῶ ὅτι δὲν εἰμποροῦσα οὔτ' ἐγὼ νὰ καταλάβω τί μου ἔλεγε οὔτ' ἐκεῖνος τί του ἔλεγα. Πολλὲς φορὲς μάλιστα

ἀναγκαζόμασθε νὰ γράφουμε τὰς λέξεις ς τὸ χαρτί, διὰ νὰ συνεννοηθῶμεν. — Ὡραία συνδιάλεξις! — Ἐκεῖνος μάλιστα εἶχε κ' ἕνα λεξικὸ τῆς τσέπης καὶ τὸ ἄνοιγε κάθε στιγμή, γιὰ νὰ εὑρίσκῃ τὰς λέξεις. — Καὶ περὶ τίνος ὡμιλούσατε; — Περὶ διαφόρων πραγμάτων: περὶ τοῦ καιροῦ, περὶ τοῦ κλίματος τῆς Ἑλλάδος, περὶ τῆς πόλεως, περὶ τῆς γλώσσης... — Φαντάζομαι μὲ πόσην εὐγλωττίαν θὰ ἐπραγματεύθητε αὐτὰ τὰ ζητήματα! ἐκεῖνος μάλιστα μὲ τὸ λεξικό! Καλὰ καὶ δὲν ὡμιλήσετε περὶ φιλοσοφίας! — Πραγματικῶς, θὰ ἤμαστε πολὺ γελοῖοι, διότι παρετήρησα μερικοὺς ποῦ μᾶς ἐκύτταζαν κ' ἐκρυφογελοῦσαν. — Ὥστε εἴχετε καὶ θεατάς. Εἰς ποιὸ μέρος ἤσασθε; — Εἰς τὸ καφενεῖο. Θὰ συναντώμεθα δὲ συχνὰ ἐκεῖ, διὰ νὰ ὁμιλοῦμεν γερμανικὰ καὶ ἑλληνικά. — Νὰ σᾶς εἰπῶ, δὲν εἶνε ἄσχημο νὰ ἐπωφεληθῆτε αὐτὴν τὴν εὐκαιρία. Ἀφοῦ κ' ἐκεῖνος τώρα ἤρχισε νὰ μαθαίνῃ ἑλληνικά, ἡ συναναστροφή σας θὰ εἶναι ὠφέλιμος καὶ εἰς τοὺς δύο συγχρόνως. Νὰ τὸν παρακαλέσετε μόνον νὰ διορθώνῃ τὰ λάθη σας, καὶ σεῖς δὲ νὰ διορθώνετε τὰ ἰδικά του. Τοιουτοτρόπως ὁ καθένας θὰ εἶνε δάσκαλος καὶ μαθητὴς ἐν ταὐτῷ. — Κ' ἐγὼ νομίζω ὅτι αὐτὴ ἡ περίστασις εἶνε πολὺ εὐνοϊκὴ καὶ διὰ τοὺς δύο μας. Διότι, ἂν ἐκεῖνος ἤξευρε καλὰ τὰ ἑλληνικά, θὰ ἐβαρύνετο ν' ἀκούῃ τὰ γερμανικά μου καὶ νὰ διορθώνῃ τὰ λάθη μου· ἐπίσης δὲ κ' ἐγὼ ἂν ἤξευρα νὰ ὁμιλῶ ἐλευθέρως τὰ γερμανικά, δὲν θὰ εἶχα τὴν ὑπομονὴ ν' ἀκούω τὰ ἑλληνικά του. — Τὸ καλήτερο ὅμως θὰ ἦτο νὰ συμμελετᾶτε ςτὸ σπίτι, καὶ ὄχι στὰ καφενεῖα. — Κι' αὐτὸ γίνεται. Θά του τὸ προτείνω. — Πρέπει ὅμως νὰ χωρίσετε τὰς ὥρας. Ἐννοῶ δηλαδή, νὰ προσδιορίσετε μίαν ὥρα γιὰ τὰ γερμανικὰ καὶ μιὰ διὰ τὰ ἑλληνικά. — Ἂν ἀγαπᾶτε νά σας τὸν συστήσω, καὶ νὰ ἔρχεσθε καὶ σεῖς, θά μας εἶνε πολὺ εὐχάριστο, διότι θὰ μᾶς διευκολύνετε πολύ. — Ὡς ἀντικαστάστατης τοῦ λεξικοῦ; — Ὄχι δά, ὡς φιλικὸς διερμηνεύς... — Εὐχαριστῶ πολύ· παραιτοῦμαι αὐτῆς τῆς διασκεδάσεως.

V.

Τί ὡραία βραδυὰ ὁποῦ εἶν' ἀπόψε! Τί λαμπρὸς οὐρανός! Τί ὡραία ἀστροφεγγιά! Καὶ τί εὐχάριστο ποῦ εἶνε τὸ δροσερὸ ἀεράκι τῆς θάλασσας, ἔπειτ' ἀπὸ τόση ζέστη ποῦ ἔκανε ὁλημέρα! — Πραγματικῶς εἶνε κρῖμα νὰ κοιμᾶται κανεὶς τέτοια νύχτα! Θέλετε νὰ κάμωμε ἕναν περίπατο κάτω ςτὴν προκυμαία; — Κρῖμα ποῦ δὲν ἔχουμε καὶ μιὰ κιθάρα νὰ παίξωμε λιγάκι καὶ νὰ τραγουδήσωμε! Ἂν ἤμαστε τοὐλάχιστον τέσσαρες, εἰμπορούσαμε νὰ τραγουδήσουμε καὶ χωρὶς κιθάρα. — Τί; παίζετε καὶ κιθάρα; εἶσθε λοιπὸν καὶ μουσικός; — Δὲν χρειάζεται νὰ ἦμαι μουσικὸς γιὰ νὰ τραγουδῶ καὶ νὰ παίζω κιθάρα. Στὴν Ἑπτάνησο, καὶ πρὸ πάντων ςτὴν Κέρκυρα Κεφαλληνία καὶ Ζάκυνθο, εἴμαστε ὅλοι σχεδὸν τραγουδισταὶ καὶ κιθαρῳδοί. — Ἆ ναί! ἐλησμόνησα ὅτι εἶσθε Ἑπτανήσιος. Ἀλλὰ γιατί χρειάζονται τέσσαρες ςτὸ τραγούδισμα; Δὲν μποροῦμε καὶ μόνοι μας οἱ δύο νὰ τραγουδήσωμε; — Ὄχι, ὅταν δὲν εἶνε τετραφωνία, καλήτερα ἂς λείπῃ. — Πᾶμε λοιπὸν νὰ περιπατήσωμε καὶ ν' ἀναπνεύσωμε λίγον ἀέρα τῆς θάλασσας. — Πᾶμε! Τώρα βγαίνει καὶ τὸ φεγγάρι. Ἀπόψε εἶνε πανσέληνος. Ἰδέτε πῶς ξετρυπόνει ὀπίσω ἀπὸ τὴν κορυφὴ τοῦ βουνοῦ! — Καὶ πῶς κυματίζει τὸ φῶς του μὲ τὰ κυματάκια τῆς θάλασσας! Δὲν παίρνουμε μιὰ βάρκα νὰ κάμουμε λίγες βόλτες; — Οἱ δύο μας; χωρὶς ἄλλη συντροφιά; καὶ χωρὶς κιθάρες; — Πάλαι μὲ τὲς κιθάρες! Εἶνε φοβερὸ πρᾶγμα μὲ σᾶς τοὺς Ἑπτανησίους; Δὲν μπορεῖτε λοιπὸν ποτὲ νὰ διασκεδάσετε χωρὶς κιθάρες καὶ βιολιά; — Νὰ σᾶς 'πῶ τὴν ἀλήθεια, ἀληθινὴ διασκέδασι δὲν μπορῶ νὰ τὴν φαντασθῶ χωρὶς μουσική. — Τότε λοιπὸν πᾶμε στὰ σπίτια μας, νὰ κοιμηθοῦμε. Εἶναι καὶ ἀργά. — Τί ὥρα εἶνε; — Εἶναι ἀκριβῶς μεσάνυχτα. — Λοιπὸν καληνύχτα καὶ καλὲς ἀντάμωσες αὔριο. — Καληνύχτα, μὴ λησμονήσῃς καὶ τὴν κιθάρα.

Errata.

Page	3	l.	20	for	ὁριστα	read	ὁρίστε.
„	4	„	3	„	Εὐχαριστω	„	εὐχαρίστως.
„	4	„	25	„	ἔφφασαν	„	ἔφθασαν.
„	6	„	26	„	ἑνῷ	„	ἐνῶ.
„	10	„	2	„	Ἄθηνῶν	„	Ἀθηνῶν.
„	10	„	26	„	Ἄγαπητέ	„	Ἀγαπητέ.
„	12	„	23	„	ποσεχὲς	„	προσεχὲς.
„	12	„	24	„	ὸν	„	τὸν.
„	14	„	7	„	ἄλλὰ	„	ἀλλὰ.
„	20	„	14	„	ἀπησχολμένη	„	ἀπησχολημένη.
„	20	„	28	„	προτιῶ	„	προτιμῶ.
„	23	„	3	„	ὁμπρέλλα μου	„	ὀμπρέλλαν μου.
„	23	„	13	„	δὰ	„	θὰ.
„	26	„	17	„	ἔχωμον	„	ἔχωμεν.
„	26	„	23	„	ἐν ᾡ	„	ἐν ᾧ oder ἐνῷ.
„	26	„	29	„	μάθια	„	μάτια.
„	27	„	9	„	ὅλίγαις	„	ὀλίγαις.
„	31	„	12	„	ἔρεξιν	„	ὄρεξιν.
„	31	„	26	„	θέν	„	δὲν.
„	42	„	29	„	τὸ	„	τὰ.
„	43	„	15	„	κ᾽	„	κι᾽.

ΕΡΓΑ Α. Ν. ΓΙΑΝΝΑΡΗ

von Prof. Dr. **A. N Jannaris** sind ferner erschienen:

ΑΙΣΜΑΤΑ ΚΡΗΤΙΚΑ μετὰ διστίχων καὶ παροιμιῶν. Kreta's Volkslieder nebst Distichen und Sprichwörtern in der Ursprache mit Glossar. 8. VII, 333. Leipzig, F. A. Brockhaus, 1876.

Neugriechische Grammatik nebst Lehrbuch der neugriech. Volkssprache und einem methodischen Wörteranhang. gr. 8. XXII, 356 Hannover, Hahnsche Buchhandlung, 1878.

Adnotationes Criticae in Longini qui fertur *ΠΕΡΙ ΥΨΟΥΣ* libellum. gr. 8. pag. 44. Marburgi Cattorum MDCCCLXXX.

Deutsch-Neugriechisches Handwörterbuch, unter besonderer Berücksichtigung der neugriechischen Volkssprache. 8. VII, 1372. Hannover, Hahnsche Buchhandlung, 1884.

ΜΕΘΟΔΟΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ, περιέχουσα γραμματικοὺς κανόνας, γυμνάσματα, διαλόγους, ἀναγνώσματα, ἀλφαβητικοὺς πίνακας καὶ ἐν τέλει πλῆρες λεξιλόγιον. 8ον σελ. 344. *Ἐν Ἀθήναις, Καταστήματα Σ. Κ. Βλαστοῦ,* 1888.

Θεωρητικὴ καὶ Πρακτικὴ ΜΕΘΟΔΟΣ πρὸς ἐκμάθησιν ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ. 16ον Σελ. ή 224. *Ἐν Ἀθήναις, Καταστήματα Σ. Κ. Βλαστοῦ,* 1888.

Jannaris

Date Due

8/3/50	F. McCauley, SJ		
7/13/51	" "	" "	
JUL - 1	1937		